

നേതൃത്വം
വഴിയും
വേണ്ടകിട്ടും

ഡോ. ജോസ്

3
41

P93/AN41

നേതൃത്വം: വഴിയും വേരുകളും

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ടോം ജോസ് അങ്കമാലി

വിതരണം

പ്രകാശം ബുക്ക് ഹൗസ്
അങ്കമാലി

വില. ക. 10.00

HARMARAM COLLEGE LIBRAR

C. No. 79608
(Malayalam) P93/AN41

NETHRUTHAM: Vazhiyum Verukalum
Tom Jose, Angamaly

First Published March 1982

Printed at St. Martin Press Angamaly

Copy right

TOM JOSE

Price Rs. 10

Cover design Sr. Ligouri C. S. N.

Publishers

Popular publications,

Angamaly

Distributors :

Prakasam Book House

Angamaly P. O.

683572

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക	5
പ്രസംഗകല	6
നേതൃത്വം — ഒരു കലയും ശാസ്ത്രവും	28
ആരാണു് നേതാവു്?	29
എന്താണു് നേതൃത്വം?	31
അനഗപരനേതാവാകണമെങ്കിൽ	32
നേതാക്കളാവുന്നവിധം	34
സംഘാടകർ	37
സംഘടനാസംസ്കാരം	38
നേതാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ	39
എല്ലാ തുറയിലും നേതാക്കൾ	49
പരിശീലനവും അവസരങ്ങളും	50
സിദ്ധിയും സാധനയും	52
സംഘാതചർച്ച	57
ക്യാമ്പു് ജീവിതം	60
ക്യാമ്പു് നിർദ്ദേശങ്ങൾ	65
പ്രോഗ്രാം എവലുഷൻ ഓർഗനൈസർ	69
വിജയം എവിടെനിന്നു് വരുന്നു?	71
ക്യാമ്പുകൊണ്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ	88
ഉപസംഹാരം	94

ഓം ജോസിന്റെ കൃതികൾ

അറിവാണു് ശക്തി

കലയും ജീവിതവും

കാവ്യത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങൾ

കാവ്യം: സത്യവും സൗന്ദര്യവും

നേതൃത്വം : ഒരു കലയും ശാസ്ത്രവും

ക്രിസ്തുവിലേക്കു് വളരുക.

സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും.

പ്രസംഗകലയും നേതൃത്വപരിശീലനവും

ഗ്രന്ഥശാലകൾ

പ്രസംഗകല

സംഘാടകർക്കു് ഒരു മാതൃരേഖ.

കെ. സി. എസ്സു്. എലും ലീഡർഷിപ്പു് ക്യാമ്പും

വിചാരവിപ്ലവം

അവതാരിക

നമ്മുടെ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ ഉള്ളവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ പ്രതിസന്ധികളെക്കുറിച്ച് ചിന്താശീലർ മിഴിച്ചു നില്ക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. എല്ലാപ്രശ്നത്തിനും പരിഹാരം കാണാൻ നേതാക്കന്മാർ ഉദയം ചെയ്യുന്നു. അവർ വിവിധങ്ങളായ പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ചുവരഴുത്തു്, ജാഥ, യോഗം, ധർമ്മ, ഘരാവോ, പന്തംകൊള്ളത്തിപ്രകടനം, ബോംബുണ്ടാക്കൽ, അതിന്റെ പ്രയോഗം എന്നിവയെല്ലാം പരിപാടിയിൽ പെടുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽകൂടി കടന്നു പോകുന്ന അനായാധികൾ സ്വയം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നവരല്ല. കഴിയുന്നവരാണെങ്കിൽ തന്നെ ചിന്തിക്കാൻ സമയമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ചിന്തിക്കാൻ നേതൃത്വം അനുവദിക്കാറില്ല. പോത്തുകളെ ആട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതുപോലെ അനായാധികളെ പിന്തുടരുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹപശ്ചാത്തലത്തിൽ, നേതാക്കന്മാരുടെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യമാണ് ജനതയുടെ ശക്തി ദുർബ്ബല്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനം എന്ന് സുവിദിതമാകുന്നു.

No bad followers, only bad leaders (അനായാധികൾ ഒരിക്കലും ചീത്തയല്ല, അവർക്കു നേതൃത്വം നല്കുന്നവരാണ് അവരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നത് എന്ന അഭിജ്ഞവാക്യം തീരഞ്ചും വസ്തുതയാണ്).

നമ്മുടെ സാമൂഹിക പരിതസ്ഥിതിയിൽ ജനങ്ങളെ നയിക്കാൻ ലക്ഷ്യബോധമുള്ളവരും സമത്വമായ നേതാക്കന്മാർ അനിവാര്യമാണ്. നമ്മുടെ കൊച്ചുഗ്രാമപ്രദേശം മുതൽ അന്താരാഷ്ട്രമണ്ഡലംവരെ ഇതു അനിവാര്യ

മാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലെ എല്ലാ വികസിത സാഹിത്യത്തിലും നേതൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനങ്ങൾ മലയാള ഭാഷയിൽ വിരലിലെണ്ണാൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവയിൽ പലതുകൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയമാണ് “നേതൃത്വം, വഴിയും വേരുകളും” വെറുതെ കസേരയിലിരുന്ന അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു തയ്യാറാക്കിയതല്ല പ്രകൃതഗ്രന്ഥം. മരിച്ച അനവധികയാമ്പുകളും ചർച്ചാക്യാസുകളും സെമിനാറുകളും സംഘടിപ്പിച്ച് അതിൽ നിന്നെല്ലാം ലഭിച്ച അനുഭവസമ്പത്തിൽ നിന്നു പുടപാകം ചെയ്തെടുത്ത ആശയങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലേതു്. വെട്ടും തിരുത്തും ഏറെക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നർത്ഥം.

മറ്റുഭാഷകളിൽ പ്രകാശിതമായ ആശയങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കുകയാണ് ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പലപ്പോഴും ചെയ്യാറു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആശയങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര മിഴിവുലഭിക്കാറില്ല. ക്ലിഷ്ടത ഏറെ കൂടുകയും ചെയ്യും. വിജ്ഞാനം സ്വന്തം മനസ്സിന്റേയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും ഭാഗമായിത്തീരാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്.

തത്വങ്ങൾ പലതും പകർത്തിവെക്കാൻ എളുപ്പമാണ്; എന്നാൽ പ്രായോഗികമാക്കുമ്പോഴാണ് അവയിൽ പലതും പരാജയപ്പെടുന്നത്. “ഏട്ടിലെ പശു പുല്ലു തിന്നുകയില്ലല്ലോ.”

ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ വാക്കുകളായി വന്നു വീഴുമ്പോൾ അതിന്റേതായ പ്രത്യേകത ഉണ്ട്. നേതൃത്വം ജീവിതശൈലിയാക്കി മാറിയ ഒരാളാണ് ശ്രീ ടോം ജോസ്. പ്രായോഗികതയിൽനിന്നു ഉയിരെടുത്ത ആ വാക്കുകൾക്ക് സാരഭൂമി സുഗന്ധവും ഉണ്ട്. അതുതന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര.

നേതാക്കന്മാർ എന്നു പറയുമ്പോൾ വലിയ വലിയ പദവിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരേയും മഹാജാഥകൾ നയിക്കുന്നവരേയുമാണ് നാം പെട്ടെന്നു ഓർത്തു പോകുക. ചെറുതും വലുതുമായ അവസരങ്ങളെ നേരിടാൻ നേതാക്കന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. അവസരത്തിനൊത്തുയരാൻ കഴിയുന്നവരാണ് നേതാക്കന്മാർ. അവസരങ്ങൾ വളരെ നിസ്സാരങ്ങളും അഗണ്യങ്ങളും ആയിരിക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ സമൂഹത്തിൽ കരുത്തുറ്റ വ്യക്തികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ സമൂഹം വേണ്ടവിധം ചലിക്കൂ. ഒരു സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ ഉദാഹരണമാക്കാം. അതിനു സ്ഥലം സജ്ജമാക്കണം, പരിപാടി തയ്യാറാക്കണം, പ്രസംഗിക്കാൻ പററിയ ആളുകൾ വേണം, മൈക്ക് കസേര എന്നിവ ഉണ്ടാകണം, ഇവയുടെ എല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വം ഓരോരുത്തർ ഏല്ക്കുകയും അതെല്ലാം സമർത്ഥമായി ചെയ്തു തീർക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സമ്മേളനം ഉജ്ജ്വലത്തായി കലാശിക്കും. ഏറ്റവും ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ മന്ദത വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ ആകെ പരിപാടി ക്ഷീണമായെന്നുവരും. ഇതു സമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല മറ്റെല്ലാക്കാര്യത്തേക്കുറിച്ചും പ്രസക്തമാണ്. ഒരു യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയൊരാണിനഷ്ടപ്പെട്ടാൽ യന്ത്രം പ്രവർത്തനരഹിതമാവും. യുദ്ധരംഗത്തു പടപൊരുതിയ ദേശമരാജാവിനെ വഹിച്ചിരുന്ന രഥത്തിന്റെ ആണിനഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോഴാണല്ലോ കൈകേയി സ്വന്തം വിരൽ അച്ചുതണ്ടിൽ കടത്തി രഥം മുന്നോട്ടു നയിച്ചത്. അത്തരമൊരു സാഹസത്തിനു കൈകേയിമുതിർന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ വേറൊന്നു ആകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആകുമ്പോൾ കൈകേ

യിക്സ് സ്വന്തം മകനു വേണ്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത അർഹത ഇല്ലാതാകുമായിരുന്നു, ദശരഥരാജാവിനു മാനസികസംഘർഷം ഒഴിവാകുമായിരുന്നു, രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ചുമക്കാരൻ മരണമടയ്ക്കലിനെ കയ്യിൽ പതിക്കുമായിരുന്നു. സംഭവങ്ങളും അതിന്റെ കൈകാര്യരീതിയും വ്യത്യസ്തമാകും. അപ്പോൾ അവസരത്തിനൊത്തു വ്യക്തികൾ ഉയരുമ്പോഴാണ് ചരിത്രം തന്നെ ഉരുത്തിരിയുന്നത്.

ഇതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നതു് ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷത്തിലും നാം അവസരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും അവസരങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം എന്നാണ്. അതിനുള്ള പ്രേരണ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുവാചകൻ ലഭിക്കുന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ആ വിധത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നേതാക്കന്മാരെ വാഴ്ത്തുകയോ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു കരുത്തു നൽകുന്ന മാർഗ്ഗദർശി എന്ന നിലയിൽ ഏറെ ഉപകാരപ്രദമാണീ ഗ്രന്ഥം. ക്യാമ്പ്, സെമിനാർ, പഠനക്കളരി, സംഘടന എന്നിവ നടത്തുന്നതിനു ആവശ്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാനുവൽ ആണിതു്. നേതൃത്വത്തിലേയ്ക്കു് പറന്നുയരാനു് മോഹിക്കുന്ന ഇളം തലമുറയ്ക്കു് ചിറകുകൾ മുളപ്പിക്കാനും സഹായകരമാണു് വഴിയും വേരുകളും ചികഞ്ഞെത്തുന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം.

അങ്കമാലി

ജെ. തച്ചിൽ

എഡിറ്റർ അമ്മ

മാർച്ച്, 1982

പ്രസംഗകല

വാക്കാണു് ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം. വാക്കുകൊണ്ടാണു് ലോകത്തെ കീഴടക്കി ഭരിക്കുവാൻ കഴിയുക. പരിവർത്തനത്തിനു് വാക്കുകളാണു് കളമൊരുക്കൽ നടത്തുന്നതു്. ഉചിതമായ വാക്കുകൾ ശക്തിപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ചാൽ ഏതു സഹൃദയനേയും ഇളക്കാം.

നാക്കുള്ളവനു് നാട്ടിൽ പാതി, നാക്കുള്ളവനെ രൂക്കുകയില്ല - എന്നീ ചൊല്ലുകൾ അർത്ഥഗർഭിതങ്ങളാണു്. നല്ല മയക്കമരുന്നുകളാണു് വീര്യമുള്ള വാക്കുകൾ.

പ്രസംഗനൈപുണ്യമുള്ളവൻ സമുന്നതസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് അതിവേഗം കരിച്ചയരും. പ്രസംഗനൈപുണ്യം ഒരു വനെ കരുത്തനാക്കുന്നു. അവൻ കഴിവു കാര്യശേഷിയും ഉള്ളവനാണെന്ന ബോധം ജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാകും.

പ്രസംഗകനു് “ വ്യക്തിപ്രതിഭ ” കൂടിയുണ്ടെങ്കിലോ? അയാൾ ജനങ്ങളുടെ ആരാധ്യപുരുഷനമാകും.

നല്ല പ്രസംഗകനു് ഏതു സമൂഹത്തിലും പ്രാമാണികമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കും. അയാളെ എല്ലാവരും ആദരപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യും. പ്രസംഗകന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഭദ്രതയുടെ അച്ചാരംതന്നെയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

തനതായ വാഗ്വിലാസത്തോടെ സരസമായും തന്മയത്തമായും, ശക്തിയായും യുക്തിപൂർവ്വം പ്രസംഗിച്ചാൽ ഏതു സദസ്സിനേയും ഇളക്കാം.

പ്രസംഗിക്കുക എന്ന പറഞ്ഞാൽ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. പ്രസംഗത്തെ പ്രേരണയുടെ കലയെന്നാണു്

- The Act of Persuasion - അരിസ്റ്റോട്ടൽ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "റെട്ടോറിക്" (RHETORICA) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് പ്രഭാഷണകലയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വാക്കുകൾ ഔചിത്യപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ചു ശ്രോതാക്കളെ രസിപ്പിച്ചു, അവരെ ഉണർത്തി, ആവേശഭരിതരാക്കി, അവരെ കർമ്മശുഭന്മാരാക്കും നല്ല പ്രസംഗകൻ. പൊതുജനത്തിന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽ നിമിഷംകൊണ്ട് വലിയ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പ്രഗല്ഭനായ ഒരു പ്രസംഗകൻ കഴിയും. പ്രസംഗംവഴി പ്രവൃത്തിയിലേയ്ക്ക് കരിച്ചുപാടുവാൻ ജനത്തിന് ശക്തി പകരും, നല്ല പ്രസംഗകൻ. ഇലക്ട്രിസിറ്റിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഊർജ്ജംവഴി എൻജിൻ, പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യനാകുന്ന എൻജിൻ പ്രസംഗമാകുന്ന വൈദ്യുതിയാൽ പ്രവർത്തനനിരതമാകും. മനുഷ്യക്കു ചൂടും വെളിച്ചവും ആവേശവും പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ സമർത്ഥനായ ഏതു വാക്തേജം കഴിയും.

പ്രസംഗം പ്രേരണാപൂർവ്വമായ നിവേദനമാണെന്നതിന് എത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ഉദ്ധരിക്കാം.

മാർക്കു് ആൻറണിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതം എത്ര വലുതായിരുന്നു.

ഡെമോസ്തനീസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഗ്രീക്കു ജനതയെ തട്ടിയുണർത്തി. അവർ കർത്തവ്യബോധമുള്ളവരായി.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു് ഞെട്ടിവിറച്ചുപോയ ബ്രിട്ടീഷു് ജനതയെ വിൻസ്റ്റൻ ചർച്ചിൽ പ്രസംഗംവഴി ശക്തരാക്കി, ജനത ആത്മവിശ്വാസം വീണ്ടെടുത്തു. എന്നിട്ടുവർ പൊരുതി. അവർ വിജയക്കൊടി പാറിച്ചു.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധംവഴി തകർന്നടിഞ്ഞ ജർമ്മൻ ജനതയ്ക്കു് പുതുജീവൻ നൽകിയതു് ഹിറ്റ്ലറിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു.

അടിമത്തത്തിൽ കിടന്ന ലാതീയ ജനതയെ ഗാന്ധി ജി പ്രസംഗം വഴി പ്രബുദ്ധരാക്കി. നെഹ്രുവിന്റെ, ഗാന്ധിജിയുടെ, ഗോഖലെയുടെ, ആസാദിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ വഴി ഇൻഡ്യൻ ജനത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് മാർച്ച ചെയ്തു.

സമർത്ഥനായ പ്രസംഗകനായിരുന്നു എബ്രാഹം ലിങ്കൺ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗിററിസ്ബർഗ് പ്രസംഗം ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും

പ്രസംഗകരുടെ സ്വാധീനം തിരയടിക്കാത്ത ജീവിതമണ്ഡലങ്ങൾ ഇന്ന് ഇല്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു തുരയിൽ ജയിക്കണമെങ്കിലും പ്രഭാഷണസാമർത്ഥ്യം കൂടിയേ കഴിയൂ.

വാക്കുകൾ സമർത്ഥം വണ്ണം വിനിയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവനെ ഐശ്വര്യദേവത അനുഗ്രഹിക്കും. കച്ചവടക്കാരൻ മുതൽ മന്ത്രിവരെ ഇന്നു നാക്കുകൊണ്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപകൻ, വക്കീൽ, എം. എൽ. എ, മന്ത്രി, ക്രൈസ്താവ്, നേതാവ്, ഭരണാധികാരി എന്നു വേണ്ട ഏവർക്കും പ്രഭാഷണവൈദഗ്ദ്ധ്യം അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

പ്രചരണത്തിന്റെ ഈ യുഗത്തിൽ പ്രസംഗത്തിനുള്ള തുപോലെ സ്വാധീനം മറ്റൊന്നിനുമില്ല. സിനിമ, റേഡിയോ, നാടകം, പത്രം എന്നിവയേക്കാളെല്ലാം പ്രസംഗത്തിനാണ് ശക്തി. ഇന്ത്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. - ഇവിടെ മഹാഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ദരിദ്രരാണല്ലോ. (അറുപതു ശതമാനം ഇൻഡ്യാക്കാർ ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്കു താഴെയാണ്). മഹാഭൂരിപക്ഷവും നിരക്ഷരരും (70 ശതമാനം ആളുകൾക്ക് ഇൻഡ്യയിൽ എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടാ).

പ്രസംഗ പരിശീലനകളരി

പ്രസംഗകരുടെ ആദ്യത്തെ പരിശീലനക്യാമ്പ് ഗ്രീസിലാണെന്നായത് - അതും ബി. സി. അഞ്ചാം ശതകത്തിൽ. അക്കാലത്ത് പ്രസംഗം പഠിപ്പിക്കുന്ന, പരിശീലനം നൽകുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവിടങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യ ഭരണരീതിയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതും. ജനാധിപത്യഭരണക്രമത്തിൽ വാഗ്മികൾക്ക് മുൻതൂക്കം ലഭിക്കും. അവർ ജനതയെ നിയന്ത്രിക്കും. ജനകീയ ഭരണസമ്പ്രദായം നിലനിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ വാളിനല്ല, വാക്കിനാവു സ്ഥാനം. പൊതുജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും, നയിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വാഗ്മികളാവും. പ്രസംഗകർ ജനങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രങ്ങളാകും. പൊതുജനം അവർയാണല്ലോ അറിയുന്നത്. അറിയാത്ത ദേവനെ ആരും പൂജിക്കുകയില്ല. അവരുടെ കീർത്തി പിന്നീടുള്ള അവരുടെ വിജയത്തിന് അച്ചാരമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ ജനാധിപത്യ യുഗത്തിൽ നേതൃത്വം വേണമെങ്കിൽ പ്രസംഗകല സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കണമെന്നർത്ഥം. പൊതുജീവിതത്തിൽ പ്രസംഗത്തിനു വലിയ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. പ്രസംഗസാമർത്ഥ്യമുള്ളവർ ഉന്നത പദവികൾ അലങ്കരിക്കും. അധികാരവും കീർത്തിയും ജനസ്വാധീനവും അവർ നേടിയെടുക്കും. രാഷ്ട്രത്തെ കർത്തവ്യങ്ങളിലേക്കും ധീരതയിലേക്കും പ്രഭാഷണം വഴി അവർ നയിക്കും. 'പ്രഭാഷണം' മഹാശക്തികളിലൊന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസംഗകൻ ഒരു പൗച്ചർ ഹൗസാണു്.

പ്രസംഗകല

ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നു് മറ്റൊരാളിലേയ്ക്കു് ഭാഷയുടെ മാധ്യമത്തിലൂടെ പ്രഭാഷണം മുഖേന ചിന്തയും വികാരവും കൈമാറുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്കാണ് പ്രസംഗം എന്നു പറയു

നന്മ. ഹൃദയസംവാദമാണിവിടെ നടക്കുന്നത്. നടക്കേണ്ടതും. ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങൾ അപരനിലേക്കു പകരുന്നതിനാണല്ലോ ഹൃദയസംവാദം എന്നു പറയുന്നത്. പ്രസംഗംവഴി അതുണ്ടാകണം. ഭാഷയുടേയും ഭാവത്തിന്റെയും ആംഗ്യത്തിന്റെയും സഹായത്താൽ ഇതു നടക്കണം.

ഹൃദയസംവാദംവഴി മനുഷ്യമനസ്സിനു് ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനു് ആനന്ദം നൽകുന്നതിനെ കലയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കും. ആ നിലയിൽ പ്രസംഗവും ഒരു കലതന്നെ.

മറ്റു് കലാവിദ്യകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രചരണമൂല്യം ഈ കലക്കാണ്താനും.

വാക്യങ്ങളാണു പ്രസംഗത്തിന്റെ ശരീരം; ചിന്തയാണതിന്റെ ആത്മാവ്. പ്രസംഗകന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ആശയാദർശങ്ങളെ മറ്റുള്ളവരിലേക്കു പകർന്നു് അതുവഴി അവരിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി, തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുസരണമായ വിധത്തിൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സംസ്കരിച്ചു്, പരിഷ്കരിച്ചു് അവരെ കർമ്മപ്രബുദ്ധരാക്കും നല്ല പ്രസംഗകൻ. ആശയങ്ങൾക്കു് ചിറകുകൾ നൽകും, വാഗ്ഭടന്മാർ.

ഡെമോസ്തനീസ്

പ്രഭാഷണകലയുടെ കലപതി ഡെമോസ്തനീസ് ആണ്. അരിസ്റ്റോട്ടൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രഭാഷണ തത്വങ്ങളെ ഏറ്റവും വിദഗ്ദ്ധമായി അവതരിപ്പിച്ചു, ഡെമോസ്തനീസ്.

ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ഒരു നേതാവും, കറയറ്റ ദേശഭക്തനും സമർത്ഥനായ സംഘാടകനും ആയ ഡെമോസ്തനീസിനെ നേതൃത്വനിരയിലേക്കു് അതിവേഗം ഉയർത്തിയതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗചാതുര്യമാണ്. പ്രഭാഷണപാടവം

കൊണ്ടു ആർക്കും നേതൃത്വത്തിലേക്കു് ഉയരാം. മറ്റെ കഴിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ സംഘടനയുടെ നായകസ്ഥാനം ലഭിക്കും. ഭരണസാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഭരണാധികാരിയും ആകാം.

രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ഡെമോസ്തനീസിനു തുല്യനായ മറ്റൊരു പ്രഭാഷകൻ ഉണ്ടായി - സിസറോ; പ്രസംഗസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണ് ഈ റോമാക്കാരൻ നേതൃത്വത്തിലേക്കു കെട്ടിച്ചേർന്നതു്. എന്നാലും ഡെമോസ്തനീസിനെത്തന്നെയാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രഭാഷണകലയുടെ രാജാവായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടു്? അതിനിതാണത്തരം:-

സിസറോ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ രസിക്കും; ആവേശംകൊള്ളും; ഇളകിമറിയും; പ്രസംഗം കഴിയുമ്പോൾ ശ്രോതാക്കൾ അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങും.

മറിച്ച് ഡെമോസ്തനീസിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ ഇളകിമറിയുമെന്നുതന്നെയല്ല, കർമ്മപ്രബുദ്ധരാവുക കൂടി ചെയ്യും. അവർ ഡെമോസ്തനീസ് പറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാനായിട്ടുപോകും.

പ്രസംഗിക്കുക എന്നു് പറഞ്ഞാൽ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നാണർത്ഥമാക്കുന്നതെങ്കിൽ ഡെമോസ്തനീസ് പ്രഭാഷണകലയുടെ കലപതിയായതിന്റെ രഹസ്യം ആർക്കാണ് മനസ്സിലാകാതെ പോവുക.

മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ

പ്രസംഗകലയ്ക്കു് മൂന്നു ഘടകങ്ങളാണുള്ളതു് - പ്രസംഗകൻ, വിഷയം, ശ്രോതാവു്.

ആകർഷകമായ വ്യക്തിത്വമുള്ളവനാവണം പ്രസംഗകൻ. വസ്തുധാരണത്തിൽ പ്രസംഗകനു് ശ്രദ്ധവേണം. ശാരീരികസൗന്ദര്യത്തിനു് വസ്ത്രം കൂടിയേ കഴിയൂ. വൃത്തി

യായും മാനുഷമായും വസ്തുതയായി വരണം. പ്രസംഗകൻ. ശുചിത്വം ഉള്ളതാവണം. വസ്തുത; സഭ്യത കാക്കണം. വേഷം കെട്ടി സ്റ്റേജിൽ വരരുത്.

വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിച്ചിരിക്കണം. എന്തുപറയണം, എത്രമാത്രം പറയണമെന്ന് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കണം, വാഗ്മി.

ശ്രോതാക്കളുടെ മാനസിക നിലവാരം, സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ - മതാത്മക മനോഭാവം, ഏകദേശം-മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത് നന്നം.

ആത്മം, എപ്പോൾ, എവിടെ, ആരോട്, എന്തിനുവേണ്ടി, എന്തിനെപ്പറ്റി എത്രസമയം എങ്ങിനെ പ്രസംഗിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു രൂപരേഖ പ്രസംഗകന്റെ മനസ്സിൽ, പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഇരുതലമുർച്ച

വാക്കുകൾ അറക്കുവാൻ പോലെയാണ്. വാക്കുകളുടെ സഹായത്താൽ നടത്തുന്ന പ്രസംഗമോ? ഇരു ഭാഗവും മുർച്ചയുള്ള ആയുധം പോലെ പ്രയോജനപ്പെടും. അതും മനസ്സിലാക്കി, വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കണം; സ്ഥലകാലബോധം വേണം പ്രസംഗകന്. സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ചു പ്രസംഗിക്കാവു; ഭൗചിത്യം ആണ് ഏറെ പ്രധാനം. അല്ലെങ്കിൽ പൂച്ചെണ്ടിനു പിറകെ കല്ലേറ്റ് കൊള്ളേണ്ടിയും വരും.

സിദ്ധിയും സാധനയും

പ്രസംഗകന് സിദ്ധിയും സാധനയും - വാസനയും പരിശീലനവും - പ്രതിഭയും പൊളിച്ചെഴുത്തും വേണം.

മറ്റു ഏതു കലാവാസനയേയും പോലെ ജന്മസിദ്ധമാണ് പ്രഭാഷണവാടവം. എന്നാൽ ഇതരകലകളെ അപേ

ക്ഷിച്ച ഇതിനു് അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടു്. സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടു്, നിരന്തരമായ അഭ്യാസംകൊണ്ടു്, ഈ കലയെ ആർക്കും കൈവശമാക്കാം. അതിനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാന സാക്ഷി ഡെമോസു്തന്നീസു്തന്നെ. വികന്നായ ഡെമോസു്തന്നീസു് നിരന്തരപരിശ്രമംവഴി ഒന്നാന്തരം വാഗ്ദേവനായി.

സിദ്ധിയും സാധനയും സമ്മിശ്രമാകുമ്പോഴേ ഏതൊരു കലാരൂപവും പ്രശോഭിക്കൂ. എന്നാൽ പ്രസംഗകലയുടെ കാര്യത്തിൽ പരിശീലനമാണു് സർവ്വപ്രധാനം. പ്രഭാഷകനായ സിസറോ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു! “ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവല്ല നിരന്തരാഭ്യാസമാണു് പ്രഭാഷകനു വേണ്ടതു്.”

ശാരീരികമായ കഴിവുകളെപ്പോലെ ക്രമമായ അഭ്യാസനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് വികസിപ്പിക്കാവുന്നതാണു് എല്ലാമാനസികശക്തികളും. അഭ്യാസനം വഴി വളർത്തിയെടുക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ മാനസിക കഴിവു് പ്രസംഗപാടവംതന്നെ.

ശ്രദ്ധാധികേണകാര്യങ്ങൾ

1 പ്രസംഗകൻ സാവകാശം, ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ, വിനയപൂർണ്ണമായ തലയെടുപ്പോടെ പാഠാഭിനയിൽ പ്രവേശിക്കുക.

കയറിച്ചെന്നാൽ മൈക്കിന്റെ മുമ്പിൽ, എടുത്തു് അകലെയായി കേൾവിക്കാരുടെ ഏറ്റവും പിറകിലുള്ള ഒരു ബിന്ദുവിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചു നിവർന്നു നിൽക്കുക; ഇടതു കാൽ അല്പം മുന്നോട്ടു നീക്കിവെക്കും. പെരുവിരൽ നിലത്തുറപ്പിക്കുക. ശ്വാസം ഉള്ളിലേക്കു വലിക്കുക; നന്നായി ശ്വാസം വിടുക.

പ്രേക്ഷകരെ ആകമാനം ഒന്നു വീക്ഷിക്കുക. കാൽ നിലത്തുറപ്പിച്ചിരിക്കണം. ഭാരം രണ്ടു കാലിലും ഒന്നു പോലെയാകണം. എന്നാൽ വേരുന്നിയതുപോലെ നിലക്കുകയുമരുതു്.

സദസ്സിനെ ആകെമാനമൊന്നു നോക്കി സുഖപ്രദമായ ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിക്കുക.

കേരവിക്കാരെ നല്ല ധൈര്യത്തോടെ സംബോധന ചെയ്യുക.

2. കേരവിക്കാരിൽ ഒരു നല്ല ധാരണയുണ്ടാക്കുവാൻ പഠിച്ച ഒരു നല്ല വാക്യം കഴിയുന്നത്ര നല്ല ഭാഷയിൽ, വ്യക്തമായി, ശക്തിയുക്തം ആദ്യമേ പറയാണം. തുടക്കം ശ്രദ്ധേയമാവണം. തുടക്കം നന്നായാൽ പാതി ജയമായി.

പാട്ട്, കഥ, മഹദ്വചനം, പരിസരവിശദീകരണം സ്ഥലവുമായുള്ള ബന്ധം, ഉദ്ധരണി, സംഭവവിവരണം-ഏതെങ്കിലും ഒരു രീതി സ്വീകരിക്കണം. കഥ പറയുകയാണെങ്കിൽ സന്ദർഭോചിതമായ കഥ വേണം പറയുവാൻ.

തമാശു പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ഔചിത്യം പാലിക്കണം.

3. പ്രസംഗം പറയുന്നതിനു മുമ്പ് എന്താണ് പറയാനുള്ളതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിൽ ഏകദേശരൂപം ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ ആദ്യമായി, അടുത്തതായി, അവസാനമായി എന്തു പറഞ്ഞിരിക്കണമെന്ന് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കണം.

വേണമെങ്കിൽ ചെറിയ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരിക്കാം. ഏതു പ്രസംഗകനും ഒരുക്കം വേണം. എങ്കിലേ വെട്ടിത്തിളങ്ങൂ.

അതായത് - തുടക്കം, വിഷയാവതരണം, വിശദീകരണം, അപഗ്രഥനം, നിഗമനം, ഉടനടി നടപ്പാക്കേണ്ട കാര്യം, തുടർന്നു ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ.... നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട തത്വശാസ്ത്രവും കാഴ്ചപ്പാടും കർമ്മപരിപാടിയും പ്രസംഗകനിൽനിന്ന് അനായാസം ലഭിക്കണം.

4. പ്രസംഗത്തിന്റെ ആരംഭം, മന:പാഠമാക്കിയാലും ദോഷമില്ല; എന്നുവെച്ച് പ്രസംഗം മുഴുവൻ മന:പാഠമാക്കരുത്. അങ്ങനെ വന്നാൽ തകർച്ച തീർച്ച.

വായിക്കുന്ന പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ ആളുകൾക്ക് താല്പര്യം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

വായിക്കുന്ന പ്രസംഗം പ്രസംഗമേ അല്ല.

5. പ്രസംഗകൻ ആശയധനികനായിരിക്കണം.

അയാൾ പദകുബേരനാവണം. ആവിഷ്കരണഭംഗിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഒഴുക്കുള്ള വാക്കുകൾ, ഓജസ്സുള്ള പദങ്ങൾ, ലഹരിപിടിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ - ഇവ അയാൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

6. ആധികാരികമായി സംസാരിക്കണം. അതും ആത്മാർത്ഥയോടെ പറയണം.

7. സദസ്സിന്റെ വിജ്ഞാനനിലവാരം അനുസരിച്ചു പറയാവൂ.

8. വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റിയും പഠിച്ചിരിക്കണം. സമഗ്രമായ അറിവ് സമ്പാദിച്ചിരിക്കണമെന്നർത്ഥം. വിഷയത്തിന്റെ ഏതേതു വശത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതെന്ന് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കണം. അതിനെക്കുറിച്ചു പറയാവൂ.

അരമണിക്കൂർ നേരത്തേയ്ക്ക് പ്രസംഗിക്കണമെങ്കിൽ, ഒരു മണിക്കൂർനേരത്തേയ്ക്കാവശ്യമായ 'മാറ്റർ' മനസ്സിൽ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കണം.

9. ആകർഷകമായ മുഖഭാവം വേണം.

പ്രസന്നവദനനാവണം പ്രസംഗകൻ.

ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ പ്രസംഗിക്കണം.

10. ഓരോ വാക്കും വ്യക്തമായി പറയണം.

ഉച്ചാരണശുദ്ധി ചെറുപ്പത്തിലേ നേടിയെടുക്കണം. സ്ഫുടമായി പറയണം.

പറയുവാൻ പ്രയാസമുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കരുത്. കുറഞ്ഞ വേഗത, കൂടുതൽ വേഗത - രണ്ടും ദോഷം ചെയ്യും. റേഡിയോയിലെ വാർത്താപ്രക്ഷേപണത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കാം. എന്നാൽ ആവേശകരമായി കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, ബോധപൂർവ്വം വേഗത കൂട്ടാം.

11. ദേപഷ്യത്തിൽ സംസാരിക്കരുത്; അലറരുത്; പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കരുത്.

12. കഠിന പദങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ പ്രയോഗിക്കരുത്.

13. അറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയരുത്.

പർവ്വതീകരിച്ചു കാണിക്കരുത്. പ്രധാന പോയിന്റുകൾ എടുത്തു പറയണം.

14. പെരുമാറ്റത്തിൽ ശ്രദ്ധ വേണം. തല ചൊറിയുക, കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കമ്പുതി കാണിക്കുക, മൂക്കും മുഖവും തുടയ്ക്കുക, കണ്ണടയെടുത്തു വൃത്തിയാക്കുക, തുവാലകൊണ്ടു നെറ്റിതുടക്കുക - ഇവയൊക്കെ പ്രസംഗസമയത്തു ചെയ്യരുത്. സദസ്യർ ഓരോരുത്തരും പ്രസംഗകനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ഓർമ്മിക്കുക.

15. പ്രസംഗത്തിലെ ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കണം. ഓരോ പ്രസ്താവനയും വസ്തുതകളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ശ്രോതാക്കൾക്കു തോന്നണം.

16. ഒരു സന്ദേശം വേണം. അത് ബോധപൂർവ്വം, പ്രകടന സ്വഭാവമില്ലാതെ ശ്രോതാക്കളിൽ ചെലുത്തണം.

17. സഭാകമ്പം പരിശീലനം വഴിയേ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ കഴിയൂ. ആത്മവിശ്വാസമാണ് അതിനുള്ള പ്രഥമവും പ്രധാനവും.

നവമായ ഔഷധം. ചിലർ പരിഭ്രമിക്കും; ചിലരുടെ കാലുകൾ കൂട്ടിമുട്ടും; കൈ വിറയ്ക്കും; ശരീരം വിയർക്കും; തന്മൂലം പഠിച്ചതു മറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും.

ധാരാളം പ്രസംഗം കേൾക്കുകവഴി കൂടുതൽ ധൈര്യം കിട്ടും.

18. പ്രസംഗകൻ മുൻപ്രസംഗകനെ അനുസ്മരിക്കണം; പിന്നാലെ വരുന്ന ആളിനു വഴിയൊരുക്കുകയും വേണം.

19. പ്രധാന പ്രമേയം വളർത്തിയെടുത്തു വിശദമായി അവതരിപ്പിക്കണം.

പ്രധാനപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു, ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ വേണ്ടി ബോധപൂർവ്വം ചിന്താക്കഴപ്പും ശ്രോതാക്കളിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനായി പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യാം; പക്ഷേ പ്രസംഗകൻ ചിന്താക്കഴപ്പും വരരുത്.

20. വിഷയം വിശകലനം ചെയ്യുക, വാദഗതികൾ കൊണ്ടുവരിക, പഴുതടച്ച സംസാരിക്കുക, സമത്മിക്കുക. കാര്യം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാലുടനെ നിറുത്തുക. പിന്നെ കിടന്നു ഇഴയുവാൻ ഇടവരരുത്. ഇഴഞ്ഞാൽ ആകെ വഷളാകും.

21. ശ്രോതാക്കളുടെ മനഃശാസ്ത്രം പഠിച്ചിരിക്കണം. സദസ്സിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളണം. അവരുടെ താല്പര്യത്തിനൊത്തു സംഘാടകരുടെ അനുമതിയോടെ പ്രസംഗസമയം കൂട്ടാം; കുറയ്ക്കാം.

22. പ്രസംഗപീഠം ഉപയോഗിക്കാം; പ്രസംഗകന്റെ പൊക്കത്തെക്കൂടി കണക്കിലെടുക്കണം.

23. ശരിക്കൊരുങ്ങിയില്ലെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള ക്ഷമാപണം ഒരിക്കലും പറയരുത്. ഒരുങ്ങാത്തവൻ ഇതിനായി പോകരുത്.

24. അഹങ്കാരം പാടില്ല. കഴിവിൽ മതിപ്പു വേണം; ആത്മവിശ്വാസം വേണം. നാണം പാടില്ല.

25. പെൺകുട്ടികൾ കൈ മേശമേൽ മെല്ലവേ തൊട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു സംസാരിക്കാം. അവർ കൈകൾ പിറകിൽ കെട്ടിനിന്നു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയാണു നന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്കു രണ്ടും ആകാം.

26. ആശയ നിവേദനത്തിന്റെ അപ്പന്റോലനാണു വാഗ്മി. തന്മൂലം സന്ദേശ വിശദീകരണത്തിനായി ഒരു സംഭവമോ കഥയോ വിശദീകരിക്കാം. അവയുടെ എണ്ണം കൂടുതലു.

27. പണ്ഡിതന്മാരുടെ സദസ്സിലോ സെമിനാർ സ്ഥലത്തോ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നു സംസാരിക്കാവൂ, ച്യുതിചലനം പാടില്ല.

28. വിജ്ഞാനപ്രദമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ശ്രോതാക്കൾക്കു വിരസത തോന്നാതിരിക്കുവാനായി തമാശകൾ പറയാം.

29. ദൃശ്യലമായ വാദഗതികൾ കൊണ്ടുവരരുതു്.

30. സ്വന്തം പ്രശസ്തിയേയും നേട്ടങ്ങളേയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു പ്രസംഗിക്കരുതു്.

31. ലക്ഷ്യബോധം വേണം പ്രസംഗകനു്. ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു അവരെ നയിക്കണം. വെറുതേ പറഞ്ഞിളക്കി, അലയുവാൻ ശ്രോതാക്കളെ വിടരുതു്.

തലതിരിച്ചുവെച്ച പിരമിഡ് (സൂച്യഗ്രഹോപരം) പോലെയാവണം പ്രസംഗത്തിലെ ആശയഘടന. പ്രധാനപ്പെട്ടവ ആദ്യം. അവസാനത്തെ ഭാഗത്തു് തളർച്ച പററിയാലും ദോഷം വരരുതു്.

പ്രസംഗകൻ ധീഷണാപരമായ വിജയം നേടണം. എപ്പോഴും പ്രസംഗകനു് “വ്യക്തിപ്രതിഭ”യും പ്രശസ്തിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതു് എളുപ്പം നേടാവുന്നതാണു്.

32. ഓരോ പ്രസംഗവും നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യം ഉച്ചത്തിൽ സ്വന്തം മുറിയിൽ, മുഖക്കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കണം.

33. ശ്രോതാക്കൾക്കു പരിചിതമായ വസ്തുതകളും വിജ്ഞാനശകലവും അവർ ബഹുമാനിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ പേരുകളും അവർക്കു ഓർമ്മിക്കുവാൻ പ്രസംഗകൻ വഴിയൊരുക്കുക.

34. അസുഖകരമായ മുഖഭാവങ്ങൾ അതതു്.

നിർത്തലുകൾ നന്നാവണം. ഊന്നലിനുവേണ്ടി നിർത്തലുകൾ ഉണ്ടാകാം.

35. ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ വ്യക്തതയുണ്ടായിരിക്കണം.

36. അനുഭവിക്കപ്പെട്ട സമയമേ പ്രയോജനപ്പെടുത്താവൂ.

37. പറയുന്നതു് ഫലപ്രദമാവണം. ആവേശം വേണം. അമിതാവേശം പാടില്ല.

38. താനെവിടെ, ആരോടു്, എന്തിനുവേണ്ടി, എന്തു് കാര്യം പറയുന്നുവെന്നതു് പ്രഭാഷകൻ ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

39. എഴുത്തുകാരനു് വാക്സമ്പത്താണു് വേണ്ടതു്. പ്രസംഗകനു് വാക്വൈഭവവും- വാക്വിലാസം വേണം.

നല്ല പ്രസംഗകനെ വാഗ്മി എന്നാണു് വിളിക്കുക.

വാക്കുകളും ശൈലികളും ആവർത്തിക്കരുതു്.

40. പറയുന്ന സന്ദേശത്തോടു് പ്രഭാഷകനു് താല്പര്യം വേണം.

41. ശ്രോതാക്കളെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടി സംസാരിക്കരുത്.

42. ഒന്നിലേറെ പ്രസംഗാവസാനം വരുത്.

43. ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളും ജിഹ്വാഗ്രത്തിലാണ് വർത്തിക്കുന്നതെന്ന് കരുതണം.

44. ശ്രോതാക്കളുടെ നേരെ സൗഹൃദം നിറഞ്ഞ വിധേയത്വം വേണം.

45. ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാവൂ.

46. മഹാനാദരങ്ങൾ നൽകണം.

47. താരതമ്യപഠനം നടത്തുവാൻ ഉതകുന്ന വസ്തുതകൾ നിരത്തണം.

48. പ്രസംഗസ്ഥലത്തുനിന്ന് ആടരുത്.

49. അംഗചലനങ്ങൾ തീരെകുറവ്, വളരെകൂടുതൽ രണ്ടും ദോഷം ചെയ്യും. അഭിനയം മിതമായിവേണം.

ആശയം വിശദമാക്കുവാനായി തെറ്റായ അംഗചലനം കാണിക്കരുത്.

50. നീണ്ട ഉദ്ധരണികൾ പാടില്ല; നിരവധി ഉദ്ധരണികളും വേണ്ട.

51. നേരെ നിവർന്നു നിൽക്കണം; അഹങ്കരിച്ചു നിൽക്കരുത്.

52. തനിക്കു ഒന്നും പറയാനില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രസംഗം തുടങ്ങരുത്.

53. ഒന്ന് രണ്ടു വാങ്മയ ചിത്രങ്ങൾ നല്കുക. ഒരു സംഭവം; ഒരു രംഗം; ഒരു വ്യക്തിയുടെ നഖചിത്രം.

ക്യാൻവാസിലെ സിനിമയിലെ ചിത്രങ്ങൾപോലെ പ്രസംഗകന്റെ വാങ്മയചിത്രങ്ങളും ശ്രോതാക്കൾ കണ്ടുരസിക്കും.

54. പ്രേക്ഷകരെ എപ്പോഴും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. കണ്ണുകൾകൊണ്ടു അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു നോക്കുക. കണ്ണിന്റെ ചലനാത്മകശക്തി വിശദീകരണത്തിനപ്പുറമാണ്.

55. യോഗസ്ഥലത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും ചെറിയ അപസ്വരം ഉണ്ടായാൽ പ്രസംഗകൻ, അല്പം കൂടി സ്വരംകൂട്ടി, ശബ്ദമുണ്ടായ സ്ഥലത്തു് നന്നായി നോക്കി, സാവകാശം പറയുക.

ആരെങ്കിലും ഭിന്നാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ മനസ്സിന്റെ സമനില തെറ്റാതെ; ചൂടാവരുതു്.

56. ചോദ്യങ്ങൾ കടലാസ്സിൽ എഴുതി ആരെങ്കിലും പ്രസംഗകനെ ഏൽപ്പിച്ചാൽ, ഉത്തരം പറയാതെ, അവയെ അവഗണിക്കുകയാവും ഉത്തമം. അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരം പറയുകയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ വല്ലതും പറഞ്ഞു് അവയെ അവഗണിക്കണം.

ശത്രുവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരം പറയുവാൻ പ്രസംഗകൻ ശ്രമിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ അയാൾ സ്വന്തം ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു് അകന്നുപോയിയെന്നുവരാം.

ചോദ്യം സ്നേഹിതന്മാരുടേതാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പ്രസംഗം നീങ്ങേണ്ടവഴിയാവും ചോദ്യംവഴി ഉണ്ടാവുക.

57. പ്രസംഗകൻ ആശയങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതായി കേൾവിക്കാർക്കു തോന്നരുതു്.

58 സ്വരത്തിന്റെ ആരോഹണാവരോഹണത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവമനുസരിച്ചു്, ആശയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ചു, സ്വരത്തെ നിയന്ത്രിക്കണം.

59. “ഞാൻ” “ഞാൻ” പ്രയോഗം വേണ്ട. അവശ്യം വന്നാൽ ചുരുക്കമായി ഉപയോഗിക്കാം.

“നിങ്ങൾ” പ്രയോഗം അതതു്, “നമ്മൾ” എന്നതാണ് നന്നു്.

60. തമാശ പറയാം; പക്ഷേ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആദ്യവും അവസാനവും അതു് ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നന്നു്.

61. ചലനാത്മകനായ മുഖഭാവം വേണം.

62. ഹോളിൽ ഏറ്റവും പിറകിലിരിക്കുന്ന ആളിനു പോലും കേൾക്കാവുന്ന സ്വരത്തിൽ പറയണം.

63. ഫലിതം പറഞ്ഞശേഷം സ്വയം മറന്നു് ചിരിയ്ക്കരുതു്.

64. കഥകൾ, സംഭവങ്ങൾ, ഹാസപ്രയോഗം, ഫലിതം, വസ്തുതകൾ, സ്ഥിതിവിവര കണക്കുകൾ, ആപ്തവാക്യങ്ങൾ മുതലായവ നോട്ടബുക്കിൽ കുറിച്ചു് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കണം.

65. ചോദ്യങ്ങൾ സദസ്സിന്റെ നേരെ തൊടുത്തു വിടാം. കട്ടികളോടാണെങ്കിൽ ചോദിച്ചു് ഉത്തരം സമ്പാദിക്കാം.

66. പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, ഉദ്ധരണികൾ, കവിതകൾ, കഥകൾ, സംഭവങ്ങൾ മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ പ്രധാന പ്രമേയത്തിൽ നിന്നു് വ്യതിചലിക്കാതെ നോക്കണം.

67. പ്രസംഗം വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു്-ഏഴുനേലു്ക്കുക, സംസാരിക്കുക, നിറുത്തുക; മതി.

68. വാഗ്വിലാസം ചിലരെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു സിദ്ധിയാണ്. അല്ലാത്തവർ അവിരാമമായ പരിശ്രമംവഴി വാഗ്ഭേന്ദാരാകുന്നു എന്ന ചരിത്ര വസ്തുത ഓർമ്മിക്കുക, നിരന്തരം.

69. പ്രസംഗാവസാനത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കും ശ്രോതാക്കൾക്കും ഒറ്റ വാക്യത്തിൽ നന്ദി പറയണം.

എന്നാൽ ശ്രോതാക്കളുടെ സമയം പാഴാക്കിയതിൽ ഖേദിക്കുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന ഒരു പ്രസംഗകൻ പറയരുത്.

70. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു് ഒരു സെക്കൻറ് അവിടെ നില്ക്കുക. സാവകാശം സ്റ്റേജിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുക, ധൃതി കാണിക്കരുത്.

71. വ്യക്തമായ സമാപ്തം വേണം; അത് ശക്തവുമായിരിക്കണം.

നാം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ-നമ്മുടെ സന്ദേശം, ശ്രോതാക്കളുടെ കാതുകളിൽ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാലും നിരന്തരം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രസംഗം സദസ്സിൽനിന്നു് ആരംഭിച്ചു്, അവരെ ഇളക്കി, അവരേയും കൊണ്ടു് ചക്രവാളപ്പുരപ്പിലേയ്ക്കു് പ്രസംഗകൻ പറന്നുയരണം. എന്നിട്ടു് തനിക്കു് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ദ്വീപിൽ അവരെ കൊണ്ടുപോയി ഇറക്കി ജോലി ചെയ്യിക്കണം.

അവസാനം പ്രസംഗകൻ പറഞ്ഞുവെച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുവാനും ആ വഴിയിൽ അവർ കമ്മ് പ്രബലരാകുവാനും ഇട നല്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഭാഷണം ഉപസംഹരിക്കണം; വാഗ്മി.

വീര്യമുള്ള വാക്കുകൾ, ആശയങ്ങൾ, ഔചിത്യപൂർവ്വം ശക്തിയുക്തം പ്രയോഗിച്ചു് ശ്രോതാക്കളെ രസിപ്പിച്ചു് ഉണർത്തി, കർമ്മോന്മുഖരാക്കുവാൻ കഴിയും, നല്ല വാഗ്മിക്കു്.

72. പ്രസംഗം ഒരു തൊഴിലാക്കാം; ഉപതൊഴിലാക്കാം; ഹോബിയാക്കാം.

പലതരം

പ്രസംഗങ്ങൾ പലതരം ഉണ്ട്. ഓരോന്നിനും ഓരോ ടെക്നിക്കും ഉണ്ട്. സ്വാഗതപ്രസംഗം, നന്ദിപ്രകടനം, അധ്യക്ഷപ്രസംഗം, ഉൽഘാടനപ്രസംഗം, വിജ്ഞാപ്തി പ്രസംഗം, ടോസ്റ്റ് പരയൽ, ടോസ്റ്റിന് മറുപടിപരയൽ, അനുഭവദനപ്രസംഗം, ഒരാളിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗം, സമ്മാനം നൽകുന്നതിനും ഒരുക്കമായിട്ടുള്ള പ്രസംഗം, സമ്മാനം സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയുടെ പ്രസംഗം, സാഹിത്യസംബന്ധമായ പ്രസംഗം, തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രസംഗം, ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം, മതപ്രഭാഷണം, സാമുദായിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം.... എല്ലാറ്റിനും അതിന്റേതായ പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. അത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുവേണം സംസാരിക്കുവാൻ.

നേതാവ്

നേതാവ് പ്രസംഗകനാകണമെന്നില്ല. നല്ല ഭരണസാമർത്ഥ്യം ഉള്ള ഒരാൾക്ക് നേതാവകാം, പ്രസംഗസാമർത്ഥ്യം ഇല്ലെങ്കിലും. എന്നാൽ ഏതൊരു പ്രസംഗകനും, നേതൃത്വനിരയിൽചെന്നു നിൽക്കുവാൻ എളുപ്പം കഴിയും. ഭരണപരിചയം ഇല്ലെങ്കിലും വാഗ്മി, നേതാവകമെന്നത്.

എന്താണിതിനു കാരണമെന്നല്ലേ? നേതൃത്വം രണ്ടുതരമുണ്ട്. ആശയപ്രചരണംവഴി ഒന്നാമത്തേത്; കർമ്മം വഴി രണ്ടാമത്തേത്.

ആശയപ്രചാരകനാണ് പ്രസംഗകൻ. തന്മൂലം അയാളും നേതാവകം. പ്രസംഗകൻ നല്ലൊരു ഭരണപടുവും കൂടിയായിരിക്കുകിലോ? അത്തരക്കാർ നക്ഷത്രതുല്യരായ നേതാക്കളാകും.

മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള വാക്കുകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ഇന്ദ്രജാലം കാണിക്കുന്ന മാന്ത്രികനാണ് വാഗ്മി.

നേതൃത്വം - ഒരു കലയും ശാസ്ത്രവും

ആധുനികകാലത്ത്

ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ള ആയുധമാണ് നേതാവ്. നേതാവ് ദൈവത്തിനും ദൈവജനത്തിനും മധ്യേ നിലക്കുന്നു.

നേതാവിന് ലോകത്തെ പുതുക്കിപ്പണിയുവാൻ കഴിയും. ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുവാനും കഴിയും. ലോകം കലക്കികളാണ് നേതാക്കന്മാരിലെ പ്രവാചകന്മാർ.

യുവജനങ്ങളുടേയും ബുദ്ധിജീവികളുടേയും സഹായത്താലാണ് നേതാവ് നവീകരണ പ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്.

ഉത്തമരും സമർത്ഥരും കർമ്മനിരതരും അർപ്പണമനോഭാവമുള്ളവരുമായ നേതാക്കന്മാരെ നമുക്കാവശ്യമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ് നാളത്തെ നേതാക്കളും രേണകർത്താക്കളും ബുദ്ധിജീവികളുമായിത്തീരുക.

നേതൃത്വം ഒരു ദൈവദാനമാണ്. അത് കണ്ടെത്തി വളർത്തി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നേതാവാകണമെങ്കിൽ സിദ്ധിയും സാധനയും - നേതൃത്വവാസനയും പരിശീലനവും വേണം. പരിശീലനം വഴിയേ എന്തും പൂർണ്ണമായിട്ടുപ്രാപിക്കും.

ലോകത്തിന്റെ നേതൃത്വം നിങ്ങളിലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. അക്കാര്യം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കണമെന്നു മാത്രം.

തപശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, കണക്ക്, സയൻസ്, ചിത്രകല, എന്നിവയെപ്പോലെ പഠിക്കേണ്ടതും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു വിഷയമാണ് നേത്രതപശാസ്ത്രവും.

ആരാണു നേതാവ് ?

ആരാണു നേതാവ്? നയിക്കുന്നവനാണ് നേതാവ് എന്ന് ഒറ്റവാക്യത്തിൽ വേണമെങ്കിൽ ഉത്തരം പറയാം. മുൻനിന്നു പ്രവർത്തിക്കലാണ് നയിക്കലിന്റെ ലക്ഷണം.

വഴിയറിയാവുന്നവൻ വഴികാട്ടുന്നവൻ - പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവൻ - മുന്നേറുന്നവൻ - മുൻപേ പോകുന്നവൻ - മാഗ്ദർഗകൻ - അനുയായികളുള്ളവൻ - തലവൻ - പ്രധാനി - ആരംഭിപ്പുന്നവൻ - ആദ്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ - ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നവൻ - എന്നിങ്ങനെയും നേതാവിനു വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കറിക്കാം.

പുരോഗതിയുടെ പുരോഹിതനാവും നേതാവ്. നേതാവ് സമൂഹത്തിലെ പ്രമാണിയാവും. കാലത്തിനൊത്തു തൃശയാതെ, ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ കാലത്തിന്റെ മുൻപന്തിയിലേക്കു കയറിനിന്നു തൃശയുന്നവനാവും നേതാവ്.

നേതാവ് വലിയ ആത്മാവുള്ളവനാണെന്നാണ് അറിവുറ്റോട്ടൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നേതാവ് മഹാത്മാവാണ്. കലീനനാവും അയാൾ. നേതാവ് സ്വയം പര്യാപ്തനാവും. നേതാവ് സേവകനാവും. (സേവനവരം ലഭിച്ചവനാവും നേതാവ്; നേതാവ് എല്ലാവരുടെയും ദാസനാവും.)

നേതാവ് വഴിയറിയാവുന്നവനും, വഴിയിലൂടെ നടക്കുന്നവനും. മറ്റുള്ളവരെ വഴിയിലൂടെ നടത്തുന്നവനും ആയിരിക്കും.

നേതാവ് മാതൃകാപുരുഷനായിരിക്കും, എല്ലാറ്റിനുമുപരി.

മഹാനായ നേതാവ് നല്ലൊരു ടീം മാനേജർ കൂടിയായിരിക്കും. അയാൾ നേതൃത്വസംഘത്തെ പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കും. അവരെല്ലാം സമന്മാരാവും. സമന്മാരിൽ പ്രഥമൻ എന്ന സ്ഥാനം മാത്രമേ നേതാവിന് ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

നേതാവു പ്രാദേശികനേതാക്കന്മാരേയും കേന്ദ്രന്മാരേയും അനുയായികളേയും ആരാധകരേയും വളർത്തിയെടുക്കും. നേതാവു സമൂഹത്തെ നയിക്കും, സ്നേഹത്തോടെ. നേതാവ് ഭരിക്കും- ഭരിക്കുക എന്നു വെച്ചാൽ സേവിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ.

നേതാവു എല്ലാവർക്കും ദീപമാകും. (ഒരു വിളക്കിൽനിന്നു് എത്ര തിരികൾ വേണമെങ്കിലും കത്തിച്ചെടുക്കാം.) സൗഹൃദത്തിന്റെ എണ്ണയാവും ആ വിളക്കിൽ ഉണ്ടാവുക.

വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ നേതൃത്വം ബലിയർപ്പണമാണു്. താൻതന്നെ ബലിവസ്തു. കഞ്ഞാടുകൾക്കുവേണ്ടി നേതാവു തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിക്കും.

(“ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. ഇടയനും ആടുകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കൂലിക്കാരൻ, ചെന്നായ് വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആടുകളെ വിട്ടു് ഓടിക്കളയുന്നു.”)

(യോഹ . 10: 1 - 12)

നേതാവിനു് പ്രവാചകന്റെ റോളാവുകയില്ല, മിക്കപ്പോഴും-ഭരണകർത്താവിന്റെ ഭാഗമാവും. അഭിനയിക്കേണ്ടി വരുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ രക്തം വിയർത്താൽ മതിയാവും.- ചിന്തേണ്ടിവരുകയില്ല.

പ്രവാചകദൗത്യമാണ് നേതാവെന്ന നിലയിൽ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ളതെങ്കിൽ രക്തം ചിന്തേണ്ടിവരും; സോക്രട്ടീസിനെപ്പോലെ, യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ, സുനാപകയോഹന്നാനെപ്പോലെ, ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെ, പോപ്പ് ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമനെപ്പോലെ, മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിങ്ങിനെപ്പോലെ.

രേണകർത്താവാണെങ്കിൽ രക്തം വിയർത്താൽ മതിനെഹുവിനെപ്പോലെ, ചർച്ചിലിനെപ്പോലെ, ലെനിനെപ്പോലെ, മാവോയെപ്പോലെ. ചുരുക്കത്തിൽ: - നയിക്കുന്നവനാണ് നേതാവ്. നയിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മുൻനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നാണത്. മുൻകൈ എടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ നേതാവാകും.

എന്താണു നേതൃത്വം ?

ഏതെങ്കിലും ഒരു പൊതു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാപ്തിക്കായി തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടേയും അനുയായികളുടേയും സ്നേഹവും വിശ്വാസവും സഹകരണവും ആദരവും വിധേയത്വവും ആർജ്ജിച്ചു, അവരിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി, അവരെ നിയന്ത്രിച്ചു നയിച്ചു ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചു വിജയം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാണ് നേതൃത്വം എന്ന് പറയുന്നത്.

കഴിവുകളെ വികസിപ്പിച്ചു

നേതാവ് സഹപ്രവർത്തകരുടേയും അനുയായികളുടേയും കഴിവുകളെ കണ്ടെത്തണം; അവയെ ബോധപൂർവ്വം വളർത്തണം. അവരെ പ്രശസ്തം പ്രശല്ഭമാക്കണം. അവരുടെ കഴിവുകളെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.

പങ്കു ചേർന്നു വളരുക

ഒരാളിൽ എല്ലാ തരത്തിലുള്ള കഴിവുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു നേതാവും “ഓൾ റൗണ്ട്” അല്ല. തന്മൂലം ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഒരു നേതൃത്വസംഘം - ടീം വേണം, ഓരോരുത്തരും ഓരോ തരത്തിൽ സമർത്ഥരും; ശക്തിസ്വന്തരും. ഓരോരുത്തരുടേയും വൈദഗ്ദ്ധ്യങ്ങളെ മനോഹരമായി കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടുപോകണം പ്രധാനം.

സമത്വമായി ഭരണയന്ത്രം തിരിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ടീമിന്റെ കൂട്ടായ, ശാസ്ത്രീയമായ, കലാപരമായ, പ്രവർത്തനം വേണം. അതിലെ അംഗങ്ങൾ പങ്കുചേർന്നു വളരണം. നേതാവും പങ്കുചേർന്നു വളരണം, പ്രകാശിക്കണം.

ഒരു നേതൃത്വസംഘത്തിൽ പ്രധാനമായും ആറുനത്തിലുള്ള പ്രതിഭാശാലികളാണുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്-

1. തത്വമീമാംസകർ
2. പ്രസംഗകർ
3. എഴുത്തുകാർ
4. സംഘാടകർ
5. കർമ്മയോഗികൾ
6. കിങ്ങ്മേക്കറന്മാർ

ചിലനേതാക്കൾക്ക് ഒന്നിലധികം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. അത്തരക്കാർ ഏറെ പ്രശോഭിക്കും, പല മണ്ഡലങ്ങളിലായി.

അനശ്വര നേതാവാകണമെങ്കിൽ

“താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന മനുഷ്യരിലെല്ലാം നിതാന്ത സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനുള്ള കഴിവാണു് ഒരു നേതാവിന്റെ മഹത്വത്തെ കുറിക്കുന്ന അടയാളം; മറ്റൊന്നു്, തന്റെ ജീവിതകാലത്തു കൈകാര്യം ചെയ്ത പ്രശ്നങ്ങളും നടപടി

കളും വരാനിരിക്കുന്ന കാലത്തെ സംഭവങ്ങളെ നിരന്തരമായി സ്വാധീനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ അനശ്വരനേതാവാകണമെങ്കിൽ പ്രധാനമായും നാലു ഉപാധികളാണ് ഉള്ളതു്.

1. അനശ്വരകൃതികൾ രചിക്കുക. (ഉദാ: മഹാഭാരതം, മാക്ബത്തു്, ഗീതാഞ്ജലി, ഡിവൈൻകോമഡി.)
2. പിന്നാലെ വരുന്ന പ്രതിഭാശാലികൾക്കു് എഴുതുവാനും പ്രസംഗിക്കുവാനും പറ്റിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക. (ലിങ്കനും ഗാന്ധിജിയും, ലിയോനാർഡോ ഡാവിഞ്ചിയും ഉദാഹരണങ്ങൾ.)
3. സുന്ദരസേവനങ്ങൾ വഴി നേതാവാകുക. (ഉദാ: ഫാദർ ഡാമിയൻ; ഫ്ലോറൻസ് നൈറിംഗ്ഗയിൽ)
4. ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ വെളിച്ചമാവുക- സോക്രട്ടീസു്, ആൽബർട്ടു് ഐൻസ്റ്റീൻ; ഷെർദാൻ.)

നേതാക്കൾ രണ്ടുവിധം

1. ജനാധിപത്യവാദികൾ. കൂട്ടനേതൃത്വമാവും ഇവിടെ. നാലോ അഞ്ചോ പേർ അടങ്ങിയ ഒരു ഉന്നതാധികാരസംഘം ഭരണം നടത്തും, ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടെ. അധികാരം വികേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടും. കൂട്ടായ ചർച്ചയ്ക്കു് ഇവിടെ മതിയായ സ്ഥാനം ഉണ്ടാവും. സമ്മന്മാരിൽ ഒന്നാമൻ നേതാവായിരിക്കുമെന്നമാത്രം.

ജനമാവും അന്തിമവിധിയായും പൊതുജനമനസ്സാക്ഷിയെ ഈശ്വരനാഭമായി നേതാക്കൾ പരിഗണിക്കും. പ്രതിപക്ഷനേതാക്കളിലൂടെയും പരിശുദ്ധാരൂപി പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന സത്യം ജനാധിപത്യ ഭരണക്രമത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടും.

ഏകകക്ഷി സമഗ്രാധിപത്യം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നതും. ഉദാ: നെഹ്രു, ജോൺകെന്നഡി, ചർച്ചിൽ.

2. ഏകാധിപതികൾ- ഉദാ: ഹിറ്റ്ലർ, മുസ്സോളിനി, സ്റ്റാലിൻ മുതലായവർ.

ഇവരുടെ ഭരണകാലത്തു് എതിർക്കുന്നവരെ ഉടനടി കൊല്ലും. അല്ലെങ്കിൽ തടങ്കൽ പാളയത്തിലിട്ടു് ഇഞ്ചിഞ്ചായി മർദ്ദിച്ചുകൊല്ലും. ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യമോ, പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യമോ, പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യമോ, അനുവദിക്കുകയില്ല. വിചാരസ്വാതന്ത്ര്യംപോലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഏകാധിപതിയും അയാളുടെ നാലോ അഞ്ചോ കിങ്കരന്മാരും കൂടി ജനതയുടെ ചോരയിൽ നീന്തിക്കളിക്കും. കിങ്കരന്മാരെ നിരന്തരം മാറ്റിയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ആദ്യത്തെ കിങ്കരന്മാരെ ഏകാധിപതി ശാപ്പിടും. രക്തരക്ഷസ്സുകളാവും ഇത്തരം ഏകാധിപതികൾ.

നേതാക്കളാവുന്നവിധം

സേവനവരം പ്രയോഗിച്ചു, സ്വാധീനശക്തി വികസിപ്പിച്ചു വോട്ടുശേഖരിച്ചു ചിലർ നേതാക്കന്മാരായും.

ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു് ചിലർ നേതാക്കന്മാരായും.

ചിലർ പണത്തിന്റെ പുറത്തു് ജനിച്ചതുവഴി, പണം എറിഞ്ഞു് നേതൃത്വസ്ഥാനത്തു് എത്തും.

സംഘടന കെട്ടിപ്പടുത്തു് പടിപടിയായി നേതൃത്വരംഗത്തു വരുന്നു മറ്റു ചിലർ.

ചെറിയ ഒരു സമൂഹമേ തന്നെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ടു വരുവാനുള്ളവെങ്കിലും വലിയൊരു സന്ദേശത്തിന്റെ ശക്തനായ വക്താവായവകവഴി ചിലർ സമൂഹനേതാക്കളായിത്തീരും.

ചില ആദർശശാലികൾ തത്പത്തിനുവേണ്ടി രക്തം ചൊരിഞ്ഞു മരിക്കും; അവർ പിന്നീട് നിരവധി ആളുകൾക്ക് നേതാവായി പ്രശോഭിക്കും.

നേതാക്കന്മാരുടെ പരിലാളനയിൽ ചിലർ നേതൃത്വ സ്ഥാനത്തു് എത്തും.

ചിലർ അധികാരികളുടെ പാദസേവചെയ്തു ഉന്നത പദവികൾ അലങ്കരിക്കും.

ചില നേതാക്കന്മാർ കഴിവുള്ളവരെ ബോധപൂർവ്വം കണ്ടുപിടിച്ചു തന്റെ ചുറ്റും നിറുത്തും; അങ്ങനെ അവരും ശ്രദ്ധേയരാവും.

സംഘടനയുടെ തണലിൽ, സംഘടനനേതാക്കളുടെ സഹായത്താൽ ചിലർ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറിപ്പറും.

പ്രസംഗപടുകൾ നേതാക്കളായിത്തീരും.

ആളുകളെ സംഘടിപ്പിച്ചു് അവരെ ആശയപരമായി പടച്ചട്ടയണിയിച്ചു്, അവരെ കർമ്മനിരതരാക്കുവാൻ കഴിവുള്ള, കൗശലമുള്ള, ബുദ്ധിയുള്ള, പഠിപ്പുള്ള, പരിശ്രമശാലിയായ ഒരാൾക്ക് നേതൃത്വം ലഭിക്കും.

സ്വാധീനമുള്ള കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടു് നേതാക്കളാകുന്നവരും ഉണ്ടു്.

ആശയങ്ങളും പ്രായോഗികബുദ്ധിയുമുള്ള ചിലർ നിസ്സാരപഴുതുകളിൽകൂടി നേതൃത്വത്തിലെത്തും.

കുടുംബം, സ്ത്രീ, കോളേജു്, ബാലികാബാലന്മാർക്കായുള്ള സംഘടനകൾ, യുവാക്കൾക്കായുള്ള ക്ലബ്ബുകൾ, വിവിധതരത്തിലുള്ള സംഘടനകൾ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ എന്നിവയൊക്കെ ഒരാളുടെ വികസനത്തിനു് അനുകൂലമായി നിലകുന്ന പടികളാണു്.

വ്യക്തികൾ കഴിവുള്ളവരാണെങ്കിൽ ആരുടെയും കാർബൺകോപ്പികളാവുകയില്ല; വ്യക്തിപരമായ സിദ്ധി

കളെ കണ്ടെത്തി വികസിപ്പിച്ചു, പ്രഗല്ഭനും പ്രശസ്തനുമായി സ്വയം പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ, അയാളെ ആർക്കും നീക്കിനിറുത്താനാവില്ല. അയാൾ തള്ളിക്കേറും. പീഠത്തിന്മേൽ വെച്ചു വിളക്കാണ് യഥാർത്ഥ നേതാവ്.

സോക്രട്ടീസ് ചിന്താതരംഗങ്ങൾ വഴി നേതാവായി. സോളമൻ അറിവിന്റെ കതിരുകൾ വീശി. അക്ബർ ഭരണസാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ കാഹളം മുഴക്കി. നെഹ്രുവും കെന്നഡിയും പ്രായോഗിക ബുദ്ധിശാലികളായിരുന്ന പ്രതിഭാശാലികളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ നേതാക്കളായി.

യുദ്ധവിരുതുകൊണ്ട് നെപ്പോളിയൻ നേതാവായി; സ്റ്റേഹ സേവനത്തിന്റെ പരിമളം പരത്തി നേതാവായി മദർ ത്രേസ്യ.

ചുറ്റുപാടും പ്രകാശവും ചൂടും ശക്തിയും പ്രസരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടും. അവർ കാന്തശക്തിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ ശ്രദ്ധിച്ചവരെ തന്നിലേയ്ക്ക് വലിച്ചുപിടിക്കും. അന്ത്യരിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനും അതു നിലനിറുത്തുവാനും കഴിവുള്ളവരായും അവരെങ്കിൽ, അവർ നേതാവാകും. ആശയവിനിമയ സാമർത്ഥ്യം വഴി, കൂടെനിലകുന്നവരെ ഊർജ്ജസ്വലരാക്കി അവരെ കർമ്മപ്രബുദ്ധരാക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുമ്പോൾ, അവർ ചരിത്രപുരുഷന്മാരും. അവരെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും അപ്പോൾ അനുയായികൾ തയ്യാറാകും.

നേതാവിന്റെ ആയുധങ്ങൾ

നേതാവ് വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധനും സംഘടനകൊണ്ട് ശക്തനും കർമ്മം വഴി ചരിത്ര നിർമ്മാതാവും ആകണം.

സംഘടനയാണു് നേതാവിന്റെ ഏറ്റവും മുൻപുയേറിയ ആയുധം,

സംഘടിച്ഛാലെ ശക്തരാവൂ. ശക്തിയാണ് ലോകത്തിന് പരിവർത്തനം വരുത്തുക. സംഘടിക്കുക, ശക്തരാവുക എന്നതാണ് ലോക ഇക്കാലത്തെ മുദ്രാവാക്യവും.

മനുഷ്യന്റെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിന് ശാസ്ത്രീയമായി രൂപം കൊടുത്തു കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള മാധ്യമമാണ് സംഘടന.

സംഘടന പൂജിതമാക്കുന്നതിനു വിശ്വഹമല്ല; പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള ആയുധമാണ്.

സംഘടന ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിനായി അതിന് ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം വേണം. പ്രത്യയശാസ്ത്രം വേണം- തത്വശാസ്ത്രം വേണം. സംഘടനയ്ക്ക് കർമ്മപരിപാടി വേണം- പ്രോഗ്രാം.

സംഘടനയായതുകൊണ്ട് അതിന് നയങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും വേണ്ടി വരും.

പാർട്ടിയത്രം ശക്തമായിരിക്കണം; നേതാവ് നേതൃത്വ സംഘം- ഉപനേതാക്കൾ- പ്രാദേശികനേതാക്കൾ- പരിശീലനം നേടിയ കേന്ദ്രനേതാക്കൾ- അനുയായികൾ - ആരാധകർ.

വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സംഘടനാപരമായ കെട്ടുറപ്പിലും, അതിന്റെ വീരുള്ള പ്രത്യയ ശാസ്ത്രത്തിലും, കർമ്മപരിപാടിയിലും നയത്തിലും, നേതാക്കളിലും, ജനങ്ങളിലും കൂടിയാവും നല്ല നേതൃത്വം വേരുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രകാശം വിതരുക.

സംഘടനകൾ

സംഘടനാപ്രവർത്തനം നടക്കണമെങ്കിൽ നേതാവും പ്രവർത്തകരും, അനുയായികളും പോരാ, സമർത്ഥനായ

സംഘാടകൻകൂടിവേണം. അയാളാവും ചുക്കാൻ പിടിക്കുക. സംഘാടകനെ അനിമേദൻ എന്നാണ് വിളിക്കുക, "ഉത്തേജകൻ" എന്നതാണ് ഈ വാക്കിന്റെ തർജ്ജമ.

ഏതു കാര്യവും നടക്കണമെങ്കിൽ, ബുദ്ധിക്രമതയുള്ള കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ള, സാഹസികമനോഭാവമുള്ള, സംഘാടകർ വേണം. കാന്തശക്തിയുള്ളവനാവണം അവൻ. ഏതു ജോലിയും ഫലപ്രദമായി ചെയ്യുന്നതു് സംഘാടകൻ വഴിയാവും.

നല്ല സംഘാടകൻ നേതാക്കളേയും പാർട്ടിയേയും വളർത്തിയെടുക്കും.

സംഘാടകൻ എഞ്ചിൻ മുറിയിൽ കഴിയേണ്ടവനാണ്. തന്മൂലം ദേഹത്തു കരിപ്പുരളും. ചൂടു സഹിക്കേണ്ടിവരും. ഓയിൽ ദേഹത്തു പുരളും. അതേ സമയം അറിയപ്പെടുകയില്ലതാനും. അറിയപ്പെടുവാൻ നല്ല സംഘാടകനു് ആഗ്രഹം ഉണ്ടാവരുതു്.

സംഘടനാ സംസ്കാരം

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം സംഘടനകൾ ഉണ്ടു്; നേതാക്കളുണ്ടു്; ഉപനേതാക്കളുണ്ടു്, പ്രാദേശികനേതാക്കളുണ്ടു്. പക്ഷേ, നേതാക്കൾക്കു്, പ്രവർത്തകർക്കു് സംഘടനാ സംസ്കാരം ഇല്ല. ഒരാൾ ചത്താലേ തനിക്കു് രക്ഷയുള്ളവെന്നതാണിവിടുത്തെ നില. അധികാരം കിട്ടിയവൻ അതു് മരണംവരെ നിലനിത്തുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിവുള്ളവരെ ബോധപൂർവ്വം വളർത്തുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരെ അധികാരത്തിലെത്താനാവാത്തവിധത്തിൽ ദൂരെ നിറുത്തുന്നു. ചില നേതാക്കൾ, ഏഴാംതരക്കാരെ മാത്രമേ നേതൃത്വനിരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കൂ.

നേതാവിനെ ആദരിക്കുവാനും ഉപനേതാക്കൾക്ക് അറിവില്ല. കുറപ്പെടുത്തലും നിന്ദിക്കലുമാണ് പ്രധാന ഹോബി. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മിക്ക പാർട്ടികളും തകർന്നു ആന്തരികമായ ജീണ്ണതമുലമാണ്; തുറന്നമനസ്സും തുറന്ന പെരുമാറ്റവും കുറവ്. കപടനാട്യക്കാരാണ് മിക്കവരും.

സ്വാർത്ഥത കൂടും. തൻപ്രമാണിത്വമാണ് മറ്റൊരാൾ രോഗം. അധ്വാനിക്കുവാനല്ല, ഉപായങ്ങൾ വഴി കാര്യങ്ങൾ നേടുവാനാണ് ഗോഹം. പണത്തോടുള്ള ആർത്തി വളരെ കൂടുതലാണ്. സത്യത്തിനല്ല, നയത്തിനാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം. ഈ നില മാരാത്തകാലത്തോളം, ഇവിടെ ഒരു “സംഘടനാസംസ്കാരം” ഊറിക്കൂടുകയില്ല.

നേതാവിന്റെ യോഗ്യതകൾ,
ഗുണങ്ങൾ, കടമകൾ.

- 1 ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയത്വം.
- 2 ലക്ഷ്യബോധം.
- 3 വാക്ക്സാമർത്ഥ്യം.
- 4 അറിവ്.
- 5 സേവനതല്പരത.
- 6 സ്നേഹപ്രകൃതം.
- 7 ധീരത
- 8 വിമർശനം കേൾക്കുവാനുള്ള കഴിവ്.
- 9 പ്രായോഗികബുദ്ധി.
- 10 കാര്യശേഷി.
- 11 എന്തിനേയും പുഞ്ചിരിയോടെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള ത്രാണി.
- 12 അർപ്പണ മനോഭാവം.
- 13 ആരേയും സ്നേഹിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനുള്ള കരുത്തു്.
- 14 ഉൽകൃഷ്ട മനഃസ്ഥിതി,

- 15 ഉത്തരവാദിത്വബോധം.
- 16 ആവശ്യത്തിനു് പണം.
- 17 നയിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ശക്തിയും പ്രശസ്തിയും.
- 18 ആകർഷകമായ വ്യക്തിത്വം.
- 19 സത്യസന്ധത.
- 20 സാഹസികത്വം.
- 21 ആരോഗ്യം.
- 22 ആത്മവിശ്വാസം.
- 23 ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം.
- 24 കൃത്യനിഷ്ഠ.
- 25 അച്ഛക്കും.
- 26 നീതിബോധം.
- 27 പ്രസാദാത്മകത്വം.
- 28 ബുദ്ധിമുഖ്യം.
- 29 ഭരണശേഷി.
- 30 ക്ഷമാശീലം.
- 31 ആത്മാർത്ഥത.
- 32 സ്ഥിരദൃഷ്ടി.
- 33 കഠിനാധ്വാനശീലം.
- 34 ത്യാഗംചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും.
- 35 വിട്ടുവീഴ്ചമനോഭാവം.
- 36 ആദർശധീരത.
- 37 ലളിതജീവിതം.
- 38 സമഭാവന.
- 39 വിശ്വസ്തത.
- 40 മധുരതരമായ സംസാരം.
- 41 നമ്ബോധം.
- 42 ധർമ്മബോധം - മൂല്യബോധം.
- 43 ഹൃദയവിശാലത.
- 44 അധികാരവികേന്ദ്രീകരണ മനോഭാവം.
- 45 തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവും.
- 46 മുൻനിന്നു് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള തന്റേടം.
- 47 തെറ്റു് കണ്ടാൽ തിരുത്തിക്കയറ്റുവാനുള്ള പ്രവണത.
- 48 അവസരത്തിനൊത്തു് ഉയരുവാനുള്ള ശേഷി.

- 49 ആരുമായും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവു.
- 50 പ്രവർത്തികളെ ക്രമീകരിച്ചു ചെയ്തു തീർക്കുവാനുള്ള വാസന.
- 51 ക്രാന്ത ദർശിത്വം.
- 52 നിസ്വാർത്ഥത.
- 53 ജാഗ്രത.
- 54 സമനിലതൈരൊത്ത മനസ്സു.
- 55 പണവും ശക്തിയും ധൂർത്തടിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു.
- 56 സമയം മുഴുവൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തി.
- 57 വികാരഭരിതനാവരുതു്.
- 58 ആരേയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു
- 59 കഠിനഹൃദയനാവരുതു്; അതേസമയം മൃദലഹൃദയനമാവരുതു്.
- 60 നേതാവു് എപ്പോഴും പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടേ ഇരിക്കും. പക്ഷേ ഉള്ളിൽ തട്ടരുതു്. കൊല്ലന്റെ ആലയിലിരിക്കുന്നവന്റെ മുഖംപോലെയാകരുതു്.
- 61 നേതാവു് ഏറെ ചൂടാവരുതു്. ഏറെ തണുത്തവനമാകരുതു്.
- 62 വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യവും പ്ലാനും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടേ വൻകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാവൂ.
- 63 ഔചിത്യമുള്ള പ്രസ്താവനകളെ, പുറപ്പെടുവിക്കാവൂ.
- 64 നേതാവു് ജനങ്ങൾക്കു് ആചാര്യനും വഴികാട്ടിയും ആവണം.
- 65 ആവേശം വേണം; അമിതാവേശം പാടില്ല.
- 66 പിൻഗാമികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണം.
- 67 തീരുമാനങ്ങൾ വ്യക്തമായിരിക്കണം.
- 68 സ്നേഹത്തോടെ സേവിക്കണം.
- 69 മുഖ്യലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. ചില്ലറ കാര്യങ്ങളിൽ വീഴ്ച പററിയാലും സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. ഗോഠ അടിക്കുന്നതിലാകണം ശ്രദ്ധ.

70 താൻ വൻ കാര്യങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന ചിന്ത നേതാവിനു വേണം.

71 അനയായികൾക്ക് അലസരാകുവാൻ ഇടം നൽകരുത്. അവർക്ക് മതിയായ ജോലി കൊടുക്കണം.

72 ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നും അകലാതെ, നിരന്തരം നീക്ക പോക്കുകൾ അംഗീകരിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ കഴിയണം നേതാവിന്.

73 സാഹചര്യത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ സുധീരം നേരിടണം. വെല്ലുവിളികൾ വരുമ്പോൾ സംഘടനയ്ക്ക് പുതിയ ചൈതന്യം പകർന്നുകൊടുക്കണം നേതാവ്.

74 സംഘടനയ്ക്ക് രണ്ടുതരം ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട് - താൽക്കാലിക ലക്ഷ്യവും ശാശ്വതലക്ഷ്യവും. പ്രവർത്തകർക്ക് പലപ്പോഴും താൽക്കാലികലക്ഷ്യത്തിലേ താല്പര്യം കാണൂ; പക്ഷേ നേതാവ് ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ വേണം നീങ്ങാൻ.

75 വികാരവിചാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കണം.

76 താണവരുമായി ഉണ്ടും ഉറങ്ങിയും കഴിയണം നേതാവ്, വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും താനും പറക്കാനും ഉന്നതങ്ങളിലൂടെ പറക്കുവാനും നേതാവിന് കഴിയണം.

77 മനഃശാസ്ത്രം പഠിച്ചിരിക്കണം. കൂടെയുള്ളവരെ അറിഞ്ഞ്, മനസ്സിലാക്കി, സ്നേഹിച്ചാദരിക്കണം.

78 സഹപ്രവർത്തകരുടെ കുറങ്ങളും കുറവുകളും കണ്ടുപിടിക്കണം. അവ പരസ്യമായി പറയരുത്.

79 സഹപ്രവർത്തകരുടെ പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടി നേതാവ് ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കണം.

80 നേതാവ് പട്ടാളത്തലവനല്ല, പിതാവാണ്.

81 ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തണം നേതാവ് - എല്ലാനിലയിലും,

82 അയവുള്ള നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിന് കഴിയണം.

- 83 നേതാവ് തത്വത്തിന്റെ തടവുകാരനാവരുത്. വാക്കുകളെ കർമ്മങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാണ് നേതാവ്.
- 84 “ചീഫ് പോപ്പുലാറിറി”ക്ക് വേണ്ടി നേതാവ് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കരുത്; പറയരുത്.
- 85 ഫലിതബോധം വേണം നേതാവിന്. ഫലിതം സംഘടനയിലെ സംഘർഷം കുറയ്ക്കുവാൻ സഹായിക്കും.
- 86 സാഹിത്യകലാവിനോദപരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കണം. വലിയ ഗൗരവക്കാരനായി നടിക്കരുത്.
- 87 മനുഷ്യപ്പറ്റുള്ളവനാവണം നേതാവ്. മാനുഷികസമീപനം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം.
- 88 “ഞാൻ”, “ഞാൻ” എന്ന പ്രയോഗം നേതാവിന് നന്നല്ല; “നമ്മൾ” എന്നതാണത്.
- 89 പ്രദർശനത്തിനും പ്രചാരത്തിനും വേണ്ടി അമിതമായ താല്പര്യം കാണിക്കരുത് - പക്ഷേ വിളക്ക് പീഠത്തിന്റെ മുകളിൽ വെണ്ണണം, പറയുടെ കീഴിൽ വെണ്ണരുത്.
- 90 ഭൗചിത്യത്തോടെ ഓരോ രംഗത്തും നേതാവ് പെരുമാറണം - കല്യാണവിട്ടിൽ, മരണസ്ഥലത്തും, സ്വീകരണവേദിയിൽ....
- 91 മാനുഷമായ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം.
- 92 ശുചിത്വബോധമുള്ളവനായിരിക്കണം.
- 93 ഉരുക്കുപോലെയുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞു സഹപ്രവർത്തകരെ, ചർച്ചാവേളയിൽ തകർക്കരുത്; “മയ”മുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ മതിയാവൂ. എന്നാൽ ചോദ്യം ശത്രുവിന്റേതാണെങ്കിൽ യുക്തംപോലെ ചെയ്യാം.
- 94 വിമർശനാത്മകമായ വിലയിരുത്തൽ പാർട്ടിക്കകത്തും നടത്തണം.
- 95 നേതാവ് ജ്ഞാനദീപം - കർമ്മദീപം - സുനേഹദീപം ആവണം.

96 നേതാവ് പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രസംഗംകൊണ്ടും (തത്വം) കർമ്മംകൊണ്ടും നേരിടണം.

97 മൂന്നുതരം സമീപനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ക്രിയാത്മകം, നിഷേധാത്മകം, അവഗണനാപരം. സാഹചര്യം നോക്കി മുന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

98 താക്കോൽ സ്ഥാനങ്ങൾ കയ്യടക്കിയിരിക്കണം. മൺസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ("ചതി"യന്മാർ എവിടേയും ഉണ്ടാകും.)

99 ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എന്തും കേൾക്കുവാൻ തയ്യാറാവുക.

100 നീ ആരാണെന്നറിയുക. കഴിവും കഴിവുകേടും കണ്ടെത്തുക. പരിഹരിക്കുക.

101 ആരോഹണത്തോടൊന്നിച്ചു് ആരോപണം വരും. യേശുടേതു്, അതിന്റെ വേരൂ് മുറിക്കുക. അപ്പോൾ വീണ്ടും കുതിച്ചുയരാം.

102 നേതാവ് കാഴ്ചക്കാരനാവരുതു്; നടത്തിപ്പുകാരനാവണം.

103 തള്ളിക്കേറി നന്മ ചെയ്യണം. എവിടെ ചെയ്യണം; എന്തു ചെയ്യണം; എപ്പോൾ ചെയ്യണം; എങ്ങിനെ ചെയ്യണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര ആലോചന വേണം.

104 സാമൂഹ്യാവബോധം നേടിയിരിക്കണം.

105 പ്രശസ്തിയുണ്ടാവുകവഴി നേതാവിനു് ഒരു വിശേഷാൽ ശക്തി കിട്ടും. പ്രശസ്തിയുള്ള ആളുകളോടു് അന്യയായികൾക്കു് പെട്ടെന്നു് വിധേയത്വം ഉണ്ടാവും; അത്തരക്കാരെ ജനം ആദരിക്കും. കീർത്തിമാനായ നേതാവ് പറയുന്നതനുസരിക്കുവാൻ അന്യായികൾക്കു് ഒരുതരം ലഹരിയാണു്.

106 നേതാവ് നേതൃത്വനിരയിലെ നേതാക്കളോടു് വളരെ അടുത്തു് ആലോചിക്കുകയും പെരുമാറ്റുകയും ചെയ്യണം. അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ, കുടുംബപരമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധ വേണം.

107 ജീവിത വിശുദ്ധി വേണം.

108 പരസ്മനേഹം.

109 ദീർഘദൃഷ്ടി.

110 തീരുമാനമെടുത്താൽ അതു നടപ്പാക്കുവാൻ തന്റേടം കാണിക്കണം.

111 അഹങ്കാരം പാടില്ല.

112 അപകർഷതാബോധം പാടില്ല.

113 ഏതുസന്ദർഭത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാവണം.

114 അന്യരായികളെ സ്നേഹിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനും, അവർക്ക് ആവേശവും പ്രചോദനവും പകർന്നുകൊടുക്കുവാനും അവരെ വേണ്ടതുപോലെ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വസ്തുത അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുവാനും നല്ല നേതാവിനു കഴിയണം.

115 ഏറെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം.

116 നിരന്തരചിന്തയും അന്വേഷണവും വഴി ഏതിന്റേയും മൂലകാരണം കണ്ടെത്തണം.

117 ധീരത പുണ്യമാണ്; ഭീരുത്വം പാപവും.

118 നമുക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്തുവെന്നല്ല, നമ്മൾ അന്യർക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്തു എന്നതാവണം നോക്കേണ്ടതു്.

119 തെളിയിക്കപ്പെട്ട കാര്യശേഷി വിജയത്തിന്റെ അച്ചാരമാണ്. പക്ഷേ കാര്യശേഷി തെളിയിക്കണമെങ്കിൽ അസാമാന്യമായ കഴിവും തന്റേടവും അദ്ധ്വാനവും സമയവും വേണം.

120 അറിയപ്പെടാത്ത ദേവനെ ആരും പൂജിക്കുകയില്ല.

121 മറ്റുള്ളവരുടെ വിനോദത്തിലും പങ്കുകൊള്ളണം.

122 നേതാവ് നിർഭയനായിരിക്കണം.

123 എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും സാമാന്യമായ അറിവ് സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. പക്ഷേ സ്വന്തം മേഖലയിലെത്തിയാലേ അഭ്യാസങ്ങൾ കാണിക്കാവൂ.

124 തീക്ഷ്ണതയും ആവേശവും നേതാവിനു വേണം. എങ്കിലേ അവ അന്യരിലേയ്ക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ കഴിയൂ. ആവേശം ഒരു പകർച്ചവ്യാധിപോലെയാണ്.

125 സ്വയാർജ്ജിതമല്ലാത്ത ശക്തിയും സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ നിതാന്തജാഗ്രതയും ഏറെ വിനയവും വേണം. (പണക്കാരുടെയും അധികാരികളുടെയും മക്കൾ കുറുക്കുവഴികളിലൂടെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തുമല്ലോ.)

126 നേതാവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉററ സുഹൃത്തു് സ്വന്തം ശക്തിയാണ്.

127 നേതാവ് കറച്ചു പറയണം; ഏറെ പ്രവർത്തിക്കണം.

128 ഉന്മേഷവാനാവണം.

129 അനുസരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവനേ കല്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ. നല്ല ദാസനാകുവാൻ കഴിയുന്നവനേ നല്ല യജമാനനാകുവാനും കഴിയൂ.

130 സമരത്തിൽ ക്ഷീണം പററിയാലും നേതാവ് വീറുവിടരുതു്; വിട്ടാൽ അണികൾ തളരും.

131 നേതാവ് കഴിവും കാര്യപ്രാപ്തിയും ഉള്ളവനാണെന്നു് തെളിയിക്കണം.

132 ആകസ്മികസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നേതാവ് പകർക്കരുതു്.

133 നേതാവ് പത്രക്കാരനായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പഴുതച്ച സംസാരിക്കണം; അല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അയവു വരുത്താം; അവ്യക്തത വരുത്താം.

134 നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സർഗ്ഗാത്മക ചിന്തകൾ സഹപ്രവർത്തകരും എതിരാളികളും പറയുമ്പോൾ ഉടനടി അംഗീകരിക്കണം.

135 നേതാവ്, തന്റെ സ്വന്തമായ ശക്തിയിൽ ഉന്നി
നിന്നുവേണം. പ്രവർത്തിക്കുവാൻ; സ്വന്തമായി വേരില്ലെ
ങ്കിൽ എപ്പോഴും വേണമെങ്കിലും അടിയന്തരവിചാരം. (വേ
രില്ലെങ്കിൽ പേരന്തിനാണു?) സഹപ്രവർത്തകനിൽ പല
പ്പോഴും “ശത്രു” പതുങ്ങിയിരിക്കും. നാം അശക്തനാണെ
ന്നു കണ്ടാൽ ശത്രു തന്ത്രപരമായ “കളി” നടത്തും. - “കട്ടി
യാനയുടെ” കളി.

എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുക; ആദരിക്കുക. എന്നാൽ
സമ്പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കരുത്. താക്കോൽ കൈവശം
സൂക്ഷിക്കുക; യുദ്ധസൂത്രം, ബ്രഹ്മസൂത്രം ചുറ്റും ഉണ്ടാകും.

136 പിൻഗാമികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ നേതാ
വ് ഉറു ശ്രമിക്കണം. അവരെ പ്രശസ്തരാക്കണം. മേൽവി
ലാസം ഉള്ളവരാക്കണം.

137 ഹിമാലയത്തിൽ നൂറിൽപ്പരം ഗിരിശ്രംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്
പക്ഷേ എപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവ
യെ ആളുകൾ മറക്കുന്നു. ജനാധിപത്യക്രമത്തിലും ഇങ്ങനെ
സംഭവിക്കാം; കഴിയുന്നതും ഇതു് പരിഹരിക്കണം.

138 നേതാവ് എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിന്റേയും സേവന
ത്തിന്റേയും പരിമളം പരത്തണം.

139 നേതാവ് ജ്ഞാനയോഗിയും കർമ്മയോഗിയും ആ
കണം.

140 നേതാവിന്റെ ഹോബി വായനയാവുന്നതാണു്
ന്നു്.

141 നേതാവിനു് ഒരു ഡയറിയുണ്ടായിരിക്കണം.

142 വാക്കു പാലിക്കണം.

143 ആത്മകഥയെഴുതുവാൻ തക്കപാകത്തിൽ, ജീവചരിത്ര
കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കണം. ആഴ്ചതോറുമെങ്കിലും
കുറിപ്പുകൾ എഴുതണം. ദിവസവും എഴുതുകയാണത്തമം.

144 ഗ്രന്ഥപാരായണംവഴി ലഭിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ ഒരു
നോട്ടബുക്കിൽ കുറിച്ചുവെക്കണം.

- 145 ഉപചാരവിധികൾ പാലിക്കണം.
- 146 മറ്റുള്ളവർക്കു് സമ്മാനങ്ങൾ, വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ നൽകണം.
- 147 നല്ല സുഹൃത്ത് വലയം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പാർട്ടി ക്ക് പുറത്തും സ്നേഹിതന്മാർ വേണം.
- 148 എപ്പോൾ മുതലാണു് നേതാവകവാൻ തുടങ്ങുക - ഇപ്പോൾ മുതൽ- ഈ നിമിഷം മുതൽ.
- 149 നിരീക്ഷണപാടവം.
- 150 ആസൂത്രണപാടവം.
- 151 പുതിയ പരിപാടികൾ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവു്.
- 152 വിദഗ്ദ്ധമായ പ്രവർത്തനം.
- 153 എതിർപ്പിലൂടെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുവാൻ പഠിക്കണം.
- 154 പ്രബോധനം, ഭരണം, സേവനം എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധവേണം.
- 155 അവഹേളനത്തേയും അവഗണനകളേയും മറികടക്കുവാൻ തന്നെ തന്നെ.
- 156 ഉള്ള വിഭവങ്ങളെ ബോധപൂർവ്വം പൂർണ്ണമായും പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.
- 157 വ്യാപകമായ സഞ്ചാരപരിചയം വേണം.
- 158 നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കണം.
- 159 നല്ലതു കണ്ടാലുടനെ പ്രശംസിക്കുക.
- 160 ചിട്ടപ്പെട്ട ജീവിതം.
- 161 ചരിത്രാവബോധം.
- 162 ശുഭപ്രതീക്ഷാശീലം.
- 163 കൂടുതലുപദേശങ്ങൾ.
- 164 വിജയിക്കുവാനായി പിന്മാറ്റം ആകാം. സന്ധിയും ആകാം.
- 165 മാനസികമായ പകപത

- 166 മിതവ്യയം.
- 167 സാഹചര്യങ്ങളോടു സമത്വമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകുവാനുള്ള കഴിവ്
- 168 സ്വാശ്രയബോധം.
- 169 വൈകാരിക പകപത
- 170 നയചതുര്യം.
- 171 ഭാവനാവിലാസം.
- 172 വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ഉഴുതിയറുപ്പിക്കുവാനുള്ള ശേഷി
- 173 പ്രത്യുൽപ്പന്ന മതിത്വം.

എല്ലാ തുറകളിലും നേതാക്കൾ

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും നേതാക്കന്മാർ വേണം. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സമുദായത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വികസനത്തിനും പുരോഗതിക്കും ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും കരുത്തന്മാരായ നേതാക്കൾ വേണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ചിന്തകന്മാർ ഏക അഭിപ്രായക്കാരാണ്.

സാധാരണ ഒരാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു രംഗത്തേ നക്ഷത്രതുല്യമായി ശോഭിക്കുവാൻ കഴിയും. ചുരുക്കം ചില പ്രതിഭാശാലികൾക്കു മൂന്നോ നാലോ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രകാശം പരത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം.

ഭിന്നമണ്ഡലങ്ങളുടെ പേരുകൾ സൂക്ഷ്മമായി രേഖപ്പെടുത്തുക പ്രയാസമാണ്. ശാഖകൾക്ക് ഉപശാഖകളും വരും. എന്നാലും ഇതാ ഒരു ലഘു വിവരണം.

- 1 രാഷ്ട്രീയം, 2 സാമ്പത്തികം, 3 മതം 4 സാമൂഹ്യം 5 സാംസ്കാരികം 6 വിദ്യാഭ്യാസം 7 തൊഴിൽ 8 ധർമ്മികം 9 ശാസ്ത്രം 10 ആശയപ്രചരണ മാധ്യമം 11 സിനിമ 12 സാഹിത്യകലാരംഗം 13 കായികരംഗം 14 ആരോഗ്യവും വൈദ്യശാസ്ത്രവും 15 കടുംബമേഖല 16 യുവജന വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ 17 സാമൂഹിക പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ 18 ഭക്തസംഘടനാപ്രവർത്തനങ്ങൾ.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സമഗ്രവികസനത്തിനും പുരോഗതിക്കുംവേണ്ടി എല്ലാ മേഖലകളിലേയും നേതാക്കന്മാർ, വിദഗ്ദ്ധന്മാർ എന്നിവർ ഒന്നിച്ചുകൂടണം; ഒരു കോ-ഓർഡിനേഷൻ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കണം. അതിനു സമർത്ഥനായ ഒരു കൺവീനറും വേണം. കൂട്ടുനേതൃത്വം എന്ന തത്വം അംഗീകരിച്ചാലേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ. ഈ ചെറുസംഘം തത്വം ആവിഷ്കരിക്കണം; പരിപാടിയുടെ “ബ്ലൂ പ്രിൻറ്” തയ്യാറാക്കണം. “അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഐക്യം; അല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം; എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സ്നേഹം” എന്ന പ്രമാണം അംഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. മനുഷ്യരെയെല്ലാം ദൈവമക്കളായി കരുതണം. നേതാക്കൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം; ആദരിക്കണം; പ്രാദേശിക നേതാക്കന്മാരെ രാസതന്ത്രമാക്കി മാറ്റുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഏതു കാര്യവും ജനപ്പങ്കാളിത്തത്തോടെ നടപ്പാക്കുവാൻ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഈ ചെറുസംഘത്തിനു കഴിയും.

പാർട്ടിയായാലും, സമുദായമായാലും പ്രബുദ്ധമാകണമെങ്കിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങളിൽ ശോഭിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലികൾ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുകതന്നെ വേണം.

ഇവർ തമ്മിൽതമ്മിൽ മത്സരിച്ചാലോ പുരോഗതി നിലയ്ക്കും; തകർച്ച സംഭവിക്കും.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രവാചകന്മാരും, ആചാര്യന്മാരും, ശാസ്ത്രകാരന്മാരും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും, ഭരണനായകന്മാരും, വാഗ്ദേന്മാരും, ചരിത്രകാരന്മാരും, വിപ്ലവകാരികളും മതനേതാക്കളും, മന്ത്രിമാരും, ചിന്തകന്മാരും ഉണ്ടാവണം.

പരിശീലനവും അവസരങ്ങളും

വ്യക്തികൾ തങ്ങൾക്കുള്ള കർമ്മശേഷിയെ വികസിപ്പിക്കണം; ധീഷണയെയും ഭാവനാശക്തിയെയും കഴിവുകളെയും വികസിപ്പിക്കണം.

വാസനകളെ പരിശീലനംവഴിയേ പരിപുഷ്ടമാക്കുവാൻ കഴിയും. അതിനു് അവസരങ്ങൾ എത്തിപ്പിടിക്കണം..

പരിശീലനംവഴിയേ വ്യക്തികൾക്കു പകരതയും, ഉത്തരവാദിത്വബോധവും, കാര്യക്ഷമതയും കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽക്കുവാൻ തക്കവിധത്തിലുള്ള തന്റേടവും മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയും. ലക്ഷ്യബോധവും ഉണ്ടാകും.

സ്വയം ചെയ്യണം, മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കണം. അവർക്കു ചെയ്യുവാൻ അവസരം നൽകണം, അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം..

ആരോപണം കേൾക്കാതെ, വിമർശനം കേൾക്കാതെ, വിവാദപുരുഷനാകാതെ നേതാവാകുവാൻ എളുപ്പമില്ല. ഏതെങ്കിലും സമത്വനായ ഒരു റിങ്ങ് മാസ്റ്റർടെ സഹായമില്ലാതെ നല്ല നേതാവാകുവാൻ വയ്യ.

നേതാവ് സാഹചര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടു നീക്കുപോക്കുകൾക്ക് വിധേയനായി, എന്നിട്ടു നിശ്ചയ ഭാരധൃത്തോടെ, കർമ്മധീരതയോടെ, സേവനതല്പരതയോടെ ചുറ്റുപാടുകളെ, സഹപ്രവർത്തകരെ, അന്യായികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പരിശീലനം നേടേണ്ടിരിക്കണം.

പരിശീലനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ നമുക്കു അംഗീകാരം ലഭിക്കുമെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു പരിശ്രമിക്കണം. അവസരം കിട്ടിയാലുടനെ പ്രവർത്തിക്കണം. ചെറിയ അവസരങ്ങളെപ്പോലും പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. ആദ്യം കിട്ടിയ ചെറിയ അവസരം വേറെ നിരവധി സാധ്യതകളുടെ വാതിലുകളെ മലക്കുതുറന്നിട്ടു തരും. മടിച്ചു നിൽക്കരുത്. ഭയപ്പെട്ടു നിൽക്കരുത്.

ആദ്യം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എത്ര രോഗികളെ കീറിമുറിച്ച് കൊന്നതിനുശേഷമാവും ഒരാൾ നല്ല ഡോക്ടറാവുക.

യുവനേതാക്കൾക്കു മുതിർന്നവർ സേവനസന്ദർഭങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുക്കണം, ബോധപൂർവ്വം. (ഒരാൾ മഹാനായ നേതാവെന്നതു നിരവധി നേതാക്കന്മാരെ വളർത്തിയെടുക്കൽ വഴിയായും.)

അവസരത്തിനൊത്തു യുവനേതാക്കൾ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കണം. തീപിടുത്തം, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, മഹാവ്യാധി, യുദ്ധം, പട്ടിണി, കലഹം, മരണം, സമ്മേളനം, റാലി മുതലായവ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു പ്രവർത്തിക്കാം.

ഏറെ ആഴത്തിൽ വേരോടിച്ചിട്ടുള്ള, വിശാലമായി ശാഖകൾ പടർന്നിരിക്കുന്ന ഉഗ്രൻ പ്രശ്നങ്ങളെ സൂധീരം അഭിമുഖീകരിക്കുകവഴി ഒരാൾ നല്ല നേതാവായിത്തീരും. ഗാന്ധിജി, തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ അടിമത്തത്തിനെതിരെ ചെയ്തതുപോലെ, നെഹറുവും ലെനിനും ലിങ്കനും അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പോരാടിയതുപോലെ, നീഗ്രോകളുടെ അടിമത്തത്തിനെതിരെ മാട്ടിൻലൂമർ കിംഗ് പടപൊതയിയതുപോലെ സ്നേഹരാഹിത്യത്തിനെതിരെ മദർ ത്രേസ്യ പടപൊതയെന്നതുപോലെ..... സന്ദർഭങ്ങൾ ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാം.

സിദ്ധിയും സാധനയും

മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതും; കട്ടികൾ പ്രത്യേകിച്ചും. അവർക്ക് അംഗീകാരവും വാത്സല്യവും സമ്മാനങ്ങളും കീർത്തിയും വേണം. അവർക്ക് പ്രോത്സാഹന വചനങ്ങൾ കേൾക്കണം. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നതായി അവർക്കു തോന്നണം.

ചെറുപ്പത്തിലെ പ്രശസ്തി ലഭിക്കുവാൻ എന്താണ് വഴി? കട്ടികളുടെ മിച്ചസമയവും മിച്ചസുഖിയും ഉപയോഗിച്ച് അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കഴിവുകളെ കണ്ടെത്തി വളർത്തി വികസിപ്പിക്കുക എന്നതുതന്നെ ഉത്തരം.

എല്ലാവരിലും ഏതെങ്കിലും സ്കാത്മക വാസനകൾ കാണും. അവ ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളാണ്.

ഓരോരുത്തരിലും ഓരോ അത്യന്ത മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാകും; കോഴിമുട്ടക്കൂട്ടത്തു് കോഴിക്കുഞ്ഞു് ഉണ്ടെന്നു് പറയുന്നതു പോലെ. ആ അത്യന്തസിദ്ധിയെ പുറത്തേക്കു് കൊണ്ടുവരുവാൻ ഓരോരുത്തരും കടപ്പെട്ടവരാണ്. അദ്ധ്യാപകർ അതിനു് വഴിയൊരുക്കണം. കുട്ടികളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനകളെ മുതിർന്നവർ തട്ടിയുണർത്തണം. തേച്ചുമിനുക്കിയാൽ കാന്തിയും മൂല്യവും ഉണ്ടാവാം. അത്തരം നിരവധി രത്നങ്ങൾ ആരും കാണാതെ പാഴ്മണ്ണിൽ കിടക്കുന്നു.

വൈരക്കല്പം വെറും കരിക്കട്ടയാണല്ലോ. കരിക്കട്ട വൈരക്കല്പായിത്തീരുന്നതിനു് ചില പ്രത്യേക രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് വിധേയമാകേണ്ടതുണ്ടു്. അതുപോലെ കുട്ടികളിലെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ കഴിവുകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു് ശരിയായ നേതൃത്വം ചെറുപ്പത്തിലേ നൽകേണ്ടതുണ്ടു്.

വിത്തു് മുളപ്പിക്കണം. വളമിടണം. വെള്ളം ഒഴിച്ചു് നനയ്ക്കണം. കളു പറിച്ച് മാറണം. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കണം. രോഗം വരാതെ നോക്കണം. രോഗം വന്നാൽ ചികിത്സ വേണ്ടിവരും. ഇതുപോലെ തന്നെയാണു് സിദ്ധിവികസനത്തിന്റെ കഥയും.

പാവലും പടവലവും പന്തലിയ്ക്കുന്നമെങ്കിൽ വെള്ളവും വളവും മാത്രം പോരാ, പന്തലും വേണം. എങ്കിലേ നല്ല ഫലങ്ങളും ധാരാളം ഫലങ്ങളും കിട്ടും.

അതുപോലെ കുട്ടികളുടെ കഴിവുകൾ പടന്നു പന്തലിച്ചു് സത്ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ പ്രേരണയും ഉത്തേജനവും പ്രോത്സാഹനവും സമ്മാനവും നൽകേണ്ടതുണ്ടു്. അംഗീകാരവും അഭിനന്ദനവും ഏതു കൊച്ചു കലാകാരനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതു ലഭിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിക്കു് ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിക്കും. അപ്പോൾ കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ, കൂടുതൽ

ശക്തിയിൽ, കൂടുതൽ വേഗതയിൽ മുന്നേറുവാനുള്ള ആത്മ
 ധൈര്യം അവർക്ക് ലഭിക്കും. പ്രചോദനം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ
 കലാകാരൻ തളർവാതം പിടിച്ചുവന്നെപ്പോലെയാവും.

ഒരാളുടെ സിദ്ധികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ചില
 പ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്റെ രമാത്രം സഹായം പോരാതെ വരാം.
 ഒരു ടീച്ചിന്റെ സഹായം വേണ്ടി വരും. യേശുദാസിന്
 പാടി വിജയഭേരി മുഴക്കുവാൻ ഉപകരണ സംഗീതക്കാരു
 ടെ സഹായം വേണ്ടി വരും.

ചിലപ്പോൾ കൂട്ടുകൂടിയേ വാസനയെ പുഷ്പിപ്പിച്ചുതു
 വാൻ കഴിയൂ. നടീനടന്മാരുടെ കാര്യം തന്നെ ഉദാഹരണം.

കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ അവരെ പ്രധാ
 നമായും സഹായിക്കേണ്ടതു് ഗുരുനാഥന്മാർ തന്നെയാണു്.
 ഏറ്റവും സത്തായിട്ടുള്ളതു് കുട്ടികളിൽനിന്നും പുറത്തേയ്ക്കു്
 കൊണ്ടുവന്നു് പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതാണല്ലോ ശരി
 യായ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ.

അറിവു്, കഴിവു്, ബുദ്ധി, ധനം ഇവയൊക്കെ പരമാ
 വധി വികസിപ്പിച്ചു് പരന്നു് നന്മ ചെയ്യുവാൻ ഓരോരുത്ത
 രും കടപ്പെട്ടവരാണു്.

കുട്ടികളുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കഴിവുകൾ,
 ഈശ്വരീയ വാസനകൾ ഏവ?

- 1 പ്രസംഗം.
- 2 സാഹിത്യരചന.
- 3 പത്രപ്രവർത്തനം.
- 4 അഭിനയം.
- 5 ഡാൻസ്.
- 6 സംഗീതം.
- 7 ഉപകരണസംഗീതം.
- 8 ചിത്രരചന.
- 9 ഫോട്ടോഗ്രാഫി.
- 10 സാമൂഹ്യസേവനം.
- 11 സ്റ്റേജീട്ട്സ്.

- 12 ഗെയിംസ്.
- 13 റേഡിയോക്ലബ്ബ്.
- 14 സിനിമോം.
- 15 സയൻസ് ക്ലബ്ബ്.
- 16 ഗവേഷണം.
- 17 ചരിത്രപഠനം.

ഒരേതരം വാസനയുള്ളവരെ, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകൾ, സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. എന്നിട്ട് അവർക്ക് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പരിശീലനം നൽകാം. പ്രസംഗസമിതി, സാഹിത്യസമിതി, സംഗീതക്ലബ്ബ്, നാടകസമിതി സോഷ്യൽസ്കൂൾ ലീഗ്, സ്പോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകളിലെഴുതി അവ അറിയപ്പെടാം. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും ഭരണച്ചുമതല വഹിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നേതാക്കൾ വേണം.

‘പ്രവർത്തനോന്മുഖമായ പരിശീലനം’ കുട്ടികൾക്ക് നൽകണം. ആദ്യം തത്വം, പിന്നെ പരിശീലനം, അതിനെത്തുടർന്ന് പ്രകടനം, പ്രവൃത്തി.

കഴിവുകളെ കണ്ടെത്തണം. സാധനവഴി പൂർണ്ണപ്പെടുത്തണം. നല്ല സാഹചര്യങ്ങളും അവസരങ്ങളും ലഭിച്ചാൽ കഴിവുള്ളവർ വെട്ടിത്തിളങ്ങും.

എന്നാൽ ഇതിനുവേണ്ടി ആരും കുറിയേണ്ടത് ആരാണു്? അവനവൻതന്നെ.

നിങ്ങളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മഹത്തായ കഴിവുകളെ തട്ടിയുണർത്താനും നിങ്ങളിൽ പ്രേരണ ചെലുത്തുവാനും കഴിവുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആൾ നിങ്ങൾതന്നെയാണു്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ അവന്റെ കഴിവുകൾ ശരിക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ? മനുഷ്യൻ തങ്ങളുടെ ശാരീരികവും ബുദ്ധിപരവും മാനസികവുമായ കഴിവുകളുടെ അഞ്ചു ശതമാനംപോലും വിനിയോഗിക്കുന്നില്ലെന്നാണു് മനഃശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ നിഗമനം.

സർഗ്ഗാത്മക പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും നമ്മെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്ന നമ്മിലുള്ള നിഷേധാത്മകങ്ങളായ മാനസികമനോഭാവങ്ങൾക്കെതിരെ നാം ശക്തിയായി പോരാടണം.

വാസനകൾ കണ്ടെത്തി വികസിപ്പിച്ചു് ആ വാസനാമണ്ഡലത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു് പ്രശോഭിക്കണം, കട്ടികൾ. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ വാസനാമേഖലയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവേണം കാര്യശേഷി തെളിയിക്കേണ്ടതു്. സ്വന്തം മേഖലയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, തറപറ്റി വീഴും.

മൽസ്യത്തിനു വെള്ളത്തിലാണു് പരമാനന്ദം; മഹിഷത്തിനു് ചേറ്റിൽ പരമസൗഖ്യം; പക്ഷികൾക്കു് ആകാശത്തിൽ പരമരസം; വാഗ്മിക്കു് പ്രസംഗവേദിയിൽ ലഹരി.

സ്ഥാനഭംഗം വന്നാൽ ഒന്നിനു് പരമാനന്ദകരമായിരുന്നതു് മറുതീനു് പരമസങ്കടകാരണമാവു.

വാസനകൾ കണ്ടെത്തി, കട്ടികൾ അവരവരുടെ മണ്ഡലങ്ങളിൽ നിലയുറപ്പിക്കുക; പ്രകാശം തുകുക, തിളക്കമുള്ള വരാവുക. കഴിവുകളുടെ പാസുപോർട്ടു് കാണിച്ചു് വിജയപതാക പാറിക്കുക; നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുക.

ദൈവം ഏതെങ്കിലും ഒരു വൈദഗ്ദ്ധ്യമില്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനേയും ഭൂമിയിലേയ്ക്കു് വിട്ടിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം കൂടെക്കൂടെ ഓർമ്മിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിനു് കരുടൻറെ ഗാനവും മുകൻറെ ചിത്രരചനയും കാണുക.

ദൈവം നമ്മിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന കഴിവുകളെ കണ്ടെത്തി വളർത്തി വികസിപ്പിച്ചു് പ്രഗല്ഭനും പ്രശസ്തനുമാവുക; കർമ്മദീപമാവുക: സ്നേഹദീപമാവുക. പ്രയോജനപ്രദവും പ്രകാശപുണ്ണവും രസപ്രദവുമായ ജീവിതം നയിക്കുക.

സംഘാതചർച്ച

ഒരു ചെറിയ സംഘം നിർദ്ദിഷ്ട പ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ച നടത്തി പൊതുവേ സ്വീകാര്യമായ തീരുമാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുക എന്നതാണ് സംഘാതചർച്ചവഴി ചെയ്യുന്നതും. അറിവ് പ്രയോഗിക്കുകയാണ് ഇവിടെ.

ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായവിനിമയം ഇവിടെ നടക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ മനനത്തിലൂടെ നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത പുതുവെളിച്ചം കൂട്ടായ ചർച്ചകളിൽനിന്നും ലഭിക്കും. പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആരായുവാനും പുതുനിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാനും കൂട്ടായ ചർച്ചകൾവഴി കഴിയും. ഏറ്റവും സമുചിതവും പ്രായോഗികവുമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ചെറു സംഘത്തിന്റെ കൂട്ടായ അന്വേഷണഫലമായി ഉരുത്തിരിയുന്നു.

സ്വാഭാപ്രായ പ്രകടനത്തിന് ഇവിടെ സ്ഥാനമുണ്ട്. സ്വതന്ത്രമായ വിചിന്തനത്തിന് ഇവിടെ സാധ്യതകളുണ്ട്. തത്വരൂപീകരണത്തിന് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. തീരുമാനങ്ങൾക്കേ പ്രസക്തിയുള്ളൂ. തീരുമാനങ്ങൾ രചനാത്മകങ്ങളാവുകയും ചെയ്യണം. വചനം ജഡമാകണം. വാക്കുകൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, പ്രവൃത്തികൾ വിശദീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രമാണം. ചർച്ചവഴി പ്രോഗ്രാമിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും സുവ്യക്തമായ ഒരു ധാരണയിലെത്തിച്ചേരും.

പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉറവിടം അവബോധം (awareness) ആണ്. അപഗ്രഥനത്തിൽനിന്നും പരിചിന്തനത്തിൽനിന്നും വേണം അവബോധം ഉരുത്തിരിയുവാൻ. ഈ അവബോധം ചർച്ചകൾവഴി ബലിഷ്ഠതരമാവും. അപ്പോൾ അംഗങ്ങൾ കർമ്മയോഗികളുമാവും.

ചർച്ചവഴി തന്നെത്തന്നെ വിമർശനം നോക്കിക്കാണുവാൻ കഴിയും; വിമർശിക്കുവാനും വിമർശിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള

ശേഷിഉണ്ടാകും; ചുമതലാബോധം ഉണ്ടാകും ; ധീരമായ നിലപാടുകളെടുക്കുവാനുള്ള ത്രാണിയുണ്ടാകും.; ത്യാഗം ചെയ്യുവാനും വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുവാനും പഠിക്കും; മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു നവലോകത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഉപകരണമാണ് താനും തന്റെ സംഘവുമെന്ന ബോധം ഓരോരുത്തരിലും ഉണ്ടാകും. ലോകത്തെ പുതുക്കിപ്പണിയുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിലെ ഉപകരണങ്ങളാണ് വ്യക്തിയും സംഘവും എന്ന തോന്നൽ എപ്പോൾ നമ്മിൽ ജനിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ സംഘാതപ്രവർത്തനയന്ത്രത്തിന് ജീവൻ ലഭിക്കും.

ഗ്രൂപ്പു ചർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ

1 അംഗങ്ങളെ പലഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിക്കണം. ഒരു ഗ്രൂപ്പിൽ ഇരുപതിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുന്നതാണ് പത്തിൽകുറയാതിരിക്കുകയും വേണം.

ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും ഓരോ ലീഡർ വേണം. ഒരു മോഡറേറ്റർ കൂടിയുള്ളതാണ് നന്നം.

2 ചർച്ചയുടെ ആരംഭം കുറിക്കുവാനായി വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും ഒരു ലഘുപ്രസംഗം നടത്താം. അല്ലെങ്കിൽ അച്ചടിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന മുൻകൂട്ടി വിതരണം ചെയ്യാം. ചർച്ചാ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും അതിന്റെ താത്പര്യമായ അടിസ്ഥാനത്തെയും വിശദീകരിക്കണം, ആദ്യം. വിഷയത്തെ അപഗ്രഥിച്ച് അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ഒരു പ്രശ്നാവലി തയ്യാറാക്കണം.

പ്രശ്നാവലിയുടെ ഓരോ കോപ്പി വീതം ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും നൽകുക. പ്രശ്നാവലിയെപ്പറ്റി കൂലക്ഷമായി ചർച്ച ചെയ്ത് ഓരോ പ്രശ്നത്തിനും തക്കതായ സമാധാനം കണ്ടെത്തുക. തീരുമാനങ്ങൾ ഗ്രൂപ്പ് ലീഡർ രേഖപ്പെടുത്തണം.

3 പ്രശ്നത്തിന് പ്രായോഗികമായ പരിഹാരങ്ങൾ വേണം. നിദ്ദേശിക്കാൻ. ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടത്, പിന്നീട് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നിങ്ങനെ പരിപാടിയെ രണ്ടുഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കണം.

സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വേണം. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. പ്രായോഗിക്കണം. പ്രവർത്തിക്കാണം പ്രാധാന്യം. പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത തത്വപ്രഖ്യാപനം കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം?

4 എല്ലാവരും സജീവമായി ചർച്ചയിൽ പങ്കുകൊള്ളണം; അതിനായി പരസ്പരം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കഴിവിനൊത്ത സംഭാവനകൾ ചെയ്യണം. നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എളിയവയായിരിക്കണം. പക്ഷേ പലപ്പോഴും ചില എളിയവയെയാണ് ചർച്ചയുടെ ഗതിയെത്തന്നെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ചർച്ചയുടെ ഗതിവേഗതയെ അത് കൂട്ടിയേക്കാം. സൃഷ്ടിപരമായ ചിന്തയ്ക്ക് വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയാവും ആ എളിയ അഭിപ്രായ പ്രകടനം.

5 തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലായാൽ തിരുത്തുവാൻ സമ്മതം കാണിക്കണം.

6 പിടിവാശി പാടില്ല.

7 പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു പറയാവൂ. കാടുകയറരുത്.

8 സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യത്തിൽ ശക്തിയായ വിരോധിപ്പിണ്ടികിൽ അത് ഔചിത്യപൂർവ്വം പറയാം. സംഘത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷി ഈശ്വരനാദമാകുന്നതുപോലെ പക്ഷതയെത്തിയ വ്യക്തിയുടെ മനസ്സാക്ഷി നാദം ഈശ്വരസ്വരം തന്നെ.

ഏറ്റവും ഗൗരവാവഹമായ ചില തീരുമാനങ്ങൾ മഹാത്മാക്കൾ ഒറ്റയ്ക്ക് എടുക്കുന്നു; ബാക്കി എല്ലാം കൂട്ടായ ആലോചനയുടെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്നു-എന്ന് ചില തത്വചിന്തകന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്.

9. ഗ്രൂപ്പുകൾ വേർതിരിച്ചിരുന്നു ചുട്ടു നടത്തിയ ശേഷം എല്ലാ ഗ്രൂപ്പുനേതാക്കളും ഡയറക്ടറുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ചു് ഓരോ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചും ചർച്ച ചെയ്യുന്നു; തീരുമാനമെടുക്കുന്നു. അതു് പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചയായിവെക്കുന്നു. ഈ സമ്മേളനം പാടുള്ളത്ര ഏകീകൃതമായ ഒരഭിപ്രായത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ഒരേ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഒന്നിലധികം ഗ്രൂപ്പുകൾ ചർച്ചയ്ക്കിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ഇത്തരം സമ്മേളനം ആവശ്യമായിവരൂ. ഓരോ ഗ്രൂപ്പുകാരും വ്യത്യസ്ത ചോദ്യങ്ങളാണു് എടുത്തു് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ലീഡർ തീരുമാനങ്ങൾ സഭസ്സിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചാൽ മതിയാവും.

ക്യാമ്പു് ജീവിതം

ക്യാമ്പു് വിജയപ്രദമായി നടക്കണമെങ്കിൽ ക്യാമ്പു് ഓർഗനൈസർ, ഡയറക്ടർ, സ്പീക്കേഷ്യസ് എന്നീ ശക്തിരായങ്ങൾ പ്ലാനിട്ടു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ക്യാമ്പു നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി ഒരു ആസൂത്രണസംഘം (Planning Commission) ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഓർഗനൈസർ ഉത്തേജകനാണു് എല്ലാവരുടേയും സംഘടനയുടെ ജീവാത്മാവു് അയാളാണു്. കൺവീനർ വേണ്ടത്ര തയ്യാറെടുപ്പു നടത്തിയിരിക്കുന്നു. സംഘത്തിലെ എല്ലാവരേയും സഹായിക്കുവാൻ വ്യക്തമായി താല്പര്യം കാണിക്കണം. താൻ ആരേയും സഹായിക്കുവാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണെന്ന കാര്യം എല്ലാവരേയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഓർഗനൈസർ എല്ലാവരേയും സ്വീകരിക്കുന്നു. അവരെത്തിയാലുടനെ പേരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാൻ അവസരം നൽകണം. താമസസൗകര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. കളിമുറി, കളിസ്ഥലം, കിടപ്പുമുറി, സമ്മേളനസ്ഥലം, ഭക്ഷണശാല, പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം എന്നിവയുമായി അവരെ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുത്തണം.

ക്യാമ്പിലെ കട്ടികൾ പലതരക്കാരാവും - സാമൂഹ്യ യികമായി, ധനപരമായി, ബുദ്ധിപരമായി, വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ, ആരോഗ്യത്തിൽ, വ്യക്തിപ്രാവേത്തിൽ, ദർശനത്തിൽ, പെരുമാറ്റത്തിൽ - പക്ഷേ അവരായല്ലാം കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകണം ഓർഗനൈസർ.

അനിമേറ്റർ എന്ന പേരിലാണ് ഇക്കാലത്തു് ഓർഗനൈസറന്മാർ അറിയപ്പെടുന്നതു്.

ക്യാമ്പു് ഡയറക്ടർ ക്യാമ്പിലെ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം നോക്കിയാൽമതി. ഡയറക്ടറെ നിർദ്ദേശകൻ, വഴികാട്ടി, കൺവീനർ എന്നൊക്കെ വിളിക്കാം. ക്യാമ്പിലെ മുഖ്യ പ്രാസംഗികൻ ഡയറക്ടറായിരിക്കും. അയാളുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണമാവും ഇതരപ്രസംഗകർ ക്ലാസ്സെടുക്കുക: ചർച്ചകൾ നടത്തുക.

ഡയറക്ടർ എല്ലാവിധ ഭരണച്ചുമതലകളിൽനിന്നും വിമുക്തനാവണം. ക്യാമ്പിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾ ഡയറക്ടറെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

ക്യാമ്പു് ഡയറക്ടറാകുവാൻ അവസരം കിട്ടുകയെന്നതു അഭ്രൂപ്യമായ ഒരു ബഹുമതിയാണ്.

ആശയപ്രചാരകനും, നേതാവുമെന്ന നിലയ്ക്കു് - സ്ത്രീക്കുറന്നും ഡയറക്ടറെ വിളിക്കാം - സ്ത്രീക്കർക്കു് സ്വന്തം കഴിവുകളെ വളർത്തുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, അയാൾ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും ഗുപ്തമായ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശക്തിയെ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ അയാൾ ദൈവത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനാകുകയുടയി ചെയ്യും.

സ്ത്രീക്കർ സൗമ്യനാവണം. എല്ലാവരുമായി പരിചയപ്പെടണം. യോഗാരംഭത്തിനുമുമ്പും യോഗത്തിനുശേഷവും ഇടവേളകളിലും സൗഹൃദസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തണം. എന്നാൽ തയ്യാറെടുപ്പിനുള്ള സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ അന്യരുടേതു് അപഹരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്.

പിറകിൽ കിടന്നവരെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരിക. മുന്നോട്ട് ഏറെ ആവേശകരമായി തള്ളിക്കയറുന്നവരെ മെല്ലെ നിയന്ത്രിച്ചു നിറുത്തുക.

ആശയപ്രകടനങ്ങൾ സൗഹൃദപൂർണ്ണവും നിർമ്മാണാത്മകവും ആവണം. ശകാരം ആവരുത്. അസംബന്ധമായ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആർക്കും അവസരം നൽകരുത്.

കാര്യപരിപാടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷേ അതിൽ അണയിട വ്യത്യാസം വരുത്തുകയില്ലെന്നു ക്യാമ്പ് ഡയറക്ടർ വാഗ്ദാനം ചെയ്യണം. സമയവും സൗകര്യവുംപോലെ പരിപാടിയുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുകയോ കൂട്ടുകയോ ചെയ്യാം. പരിപാടിയുണ്ടാക്കുക പരിപാടിയെ തകർക്കുക, എന്നതാണ് നല്ല ഡയറക്ടറുടെ പരിപാടി.

ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സഹകരണ മനോഭാവം ഉള്ളവരും. അല്ലാത്തവരായി ഏതാനുംപേർ ഉണ്ടാകാം. ഒരു ഡയറക്ടർ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘത്തിൽ ഒരു യൂദാസ് ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ യൂദാസിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ, അവനേയും കാലുകഴുകി ചുംബിക്കുവാൻ ഡയറക്ടർ മനസ്സുകാണിക്കണം, അത്രയും ഹൃദയവിശാലതയുള്ളവനാവണം അയാൾ. പക്ഷേ വസ്തുതകളെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കണ്ടെത്തിയിരിക്കണം.

മുത്തുകൾ ഉണ്ടാവാം. അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, അവർക്ക് അംഗീകാരവും കീർത്തിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, ഇവ ഡയറക്ടറുടെ കടമയാണ്. മുത്തിലും മുത്തായവരുണ്ടാവും. അത്തരക്കാരെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക. ക്യാമ്പിനുശേഷം മുത്തിലും മുത്തായവരെ ശേഖരിച്ച് പിന്നീടും പരിശീലനം നൽകുക, അവർ വെട്ടിത്തീളണം. അവരിലെ ഗുണംഗന്തെ ജനരാശിയുടെ നന്മയ്ക്കായി തിരിച്ചു വിടുക. അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം ബോധപൂർവ്വം കൊടുക്കുക. പ്രതിഭാശാലികൾക്ക് അപ്പംമാത്രംപോരാ അംഗീകാരവും കൂടിയേ കഴിയൂ. മുത്തിലും മുത്തായവരെ കണ്ടെത്തി വളർത്തി വലുതാക്കുവാൻ

നുള്ള ധാർമ്മികബാധ്യത ഡയറക്ടർക്കും ഓർഗനൈസർക്കും ഉണ്ട്; അവരത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഗുരുതരമായ പാപം ആകും.

ഏകദിനക്യാമ്പുകളിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ വേറെ ആളുകൊണ്ടുവരണമെന്നില്ല എന്നാൽ ദ്വിദിനക്യാമ്പിലാണെങ്കിൽ ഒരാളെ പ്രസംഗകനായിക്കൊണ്ടുവരാം. ത്രിദിനക്യാമ്പിലാണെങ്കിൽ രണ്ടുപേർ ആകാം. അവർക്കു വിഷയം തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുമാത്രമല്ല, ഡയറക്ടറുമായി കൂടിയാലോചിച്ചശേഷമേ പ്രസംഗകർ വിഷയം തിട്ടപ്പെടുത്താവൂ. അല്ലെങ്കിൽ ക്യാമ്പിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന് കോട്ടംവരും.

ഒട്ടും കോട്ടും വരാതിരിക്കുവാനായി ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ, ഹൃദയത്തിൽ, ചിന്താസരണിയിൽ, ഡയറക്ടർ ആദ്യമായി ഒരു 'ഒന്നു' ഇട്ട് വെച്ചിരിക്കണം. പ്രസംഗകർ വന്ന് ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എത്ര പൂജ്യങ്ങൾ ഇട്ടാലും 'ഒന്നിന്റെ' വലത്തുഭാഗത്തുവരുന്ന പൂജ്യങ്ങളായതുകൊണ്ട് ഗുണം ദശക്കണക്കിന്, ശതക്കണക്കിന് പെരുകുകയേ ഉള്ളൂ. ഒന്നില്ലാതെവന്നാൽ, പൂജ്യങ്ങൾ പൂജ്യങ്ങളായി നിലക്കും. അവസാനം മാത്രമേ ഡയറക്ടർക്ക് 'ഒന്നി'ടുവാൻ പറ്റൂ. ഇടതുവശത്തെ പൂജ്യങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലല്ലോ.

ഡയറക്ടർക്കു പ്രസന്നമുഖംവേണം, അയാൾ ഊർജസ്വലനാവണം, പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖവുമായി എന്തിനേയും സമീപിക്കുവാൻ ഡയറക്ടർക്ക് കഴിയണം. പണ്ഡിതനാവണം അയാൾ. കാര്യശേഷിയുണ്ടായിരിയ്ക്കണം. സമയം പാഴാക്കുവാൻ അവസരം അംഗങ്ങൾക്ക് നൽകരുത്. അംഗങ്ങളെ അലസരായിവിടരുത്. തത്വം, പരിശീലനം, പ്രവൃത്തി, വിലയിരുത്തൽ, കരിച്ചുയരൽ, എന്നതാവണം പ്ലാൻ.

സെക്രട്ടറി

ക്യാമ്പ് സെക്രട്ടറി ക്യാമ്പ് നടത്തിപ്പുകാരിൽ ഒരാളാ
 വണം. അയാൾ അംഗങ്ങളിൽ ഒരുവനെപോലെ കഴി
 ണ്ടുകൂടണം. അവരുടെ കൂടെയിരിക്കണം. അവരിൽ ല
 യിച്ചുചേരരുത്. പക്ഷേ ഒറ്റപ്പെട്ട് നിൽക്കുകയുമരുത്.
 അംഗങ്ങളുടെ സേവകനാകണം അയാൾ. സേവനം ആ
 രാധനയാക്കി സെക്രട്ടറി മാറണം.

കാര്യപരിപാടിയുടെ കോപ്പി സെക്രട്ടറി സൂക്ഷി
 ചിരിക്കണം. കയ്യിൽ ഫയൽ ഉണ്ടാവണം. അംഗങ്ങൾക്കു
 പേപ്പർ, പെൻ, മഷി, മുതലായവ നൽകണം. അത്യാ
 വശ്യത്തിന് ഉതകുന്ന മരുന്നുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം. അം
 ഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയ ലിസ്റ്റ് ഫയലിൽ എപ്പോ
 ഴും സൂക്ഷിക്കണം. ക്യാമ്പംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ട സ്റ്റേഷനറി
 സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചു കൊടുക്കണം. സമ്മേളനസ്ഥലത്തു
 വെച്ചുനടത്തുന്ന മത്സരങ്ങളിൽ വിജയികളാകുന്നവരുടെ
 പേരുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കണം. ലിസ്റ്റ് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ
 ഇടയാവാതെ നോക്കണം. അംഗങ്ങൾക്കു വരുന്ന ഫോ
 ണ്, കത്തും എന്നിവ സമയത്തും എത്തിക്കണം.

ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങൾക്കു പലേപരാതികളും ഉണ്ടാകാം.
 അവയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. പരാതി
 കളുടെ കാര്യം ഡയറക്ടറെ അറിയിയ്ക്കേണ്ടതു് അദ്ദേ
 ഹത്തെയും ഓർഗനൈസറെ അറിയിയ്ക്കേണ്ടതു് അദ്ദേ
 ഹത്തെയും അറിയിയ്ക്കണം.

സെക്രട്ടറി പരാതിയെ പ്രതികാരം കൊണ്ടു് നേരിട
 രുതു്. ഔചിത്യത്തോടെ എപ്പോഴും പെരുമാറണം.

ഓർഗനൈസറോടും ഡയറക്ടറോടും ആദരവും സ്നേ
 ഹവും വിധേയതപവും ഉള്ള ആളാവണം സെക്രട്ടറി.

ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആളാകുവാൻ ശ്രമി
 യ്ക്കരുതു്. സ്നേഹത്തോടെ സേവിക്കുക എന്നതു് അടി
 സ്ഥാനപ്രമാണമായി സ്വീകരിയ്ക്കണം.

എന്തുസഹായവും ഏതുസമയത്തും ചെയ്തുതരുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നതോന്നൽ സെക്രട്ടറി എല്ലാവരിലും ബോധപൂർവ്വം ജനിപ്പിയ്ക്കണം.

ഉൽഘാടനം

ക്യാമ്പിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം ചുരുങ്ങിയസമയം കൊണ്ട് നടത്തണം. അരമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ സമയം ഇതിനുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കരുത്.

- ഈശ്വരപ്രാർത്ഥന - രണ്ട് മിനിട്ട്
- സ്വാഗതപ്രസംഗം - മൂന്ന് മിനിട്ട്
- വിജ്ഞാപിപ്രസംഗം - അഞ്ച് മിനിട്ട്
- ഉൽഘാടനപ്രസംഗം - പത്തു മിനിട്ട്
- അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം - അഞ്ച് മിനിട്ട്
- ഒരു ലളിതഗാനം - മൂന്ന് മിനിട്ട്
- കൃതജ്ഞത - രണ്ട് മിനിട്ട്

ഉൽഘാടനകർമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ ക്യാമ്പ് പരിപാടികളെക്കുറിച്ചും ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റിയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ക്രമീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓർഗനൈസർ സംസാരിക്കും.

തുടർന്നു ക്യാമ്പ് നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഡയറക്ടർ നൽകും.

ക്യാമ്പ് നിർദ്ദേശങ്ങൾ

- 1 സമയം വ്യക്തമാക്കാതെ, സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കണം.
- 2 കാഴ്ചക്കാരാവരുത്, നടത്തിപ്പുകാരാവണം.
- 3 സ്വന്തം ഗുണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി, സ്വന്തം അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കണം.
- 4 അന്യരുടെ നന്മയ്ക്കായി ശ്രമിക്കണം.
- 5 അറിവുസമ്പാദിക്കുവാൻ നന്നായി ശ്രമിക്കണം.

- 6 ഉസാഹശാലിയാവണം.
- 7 കർമ്മശൂരനാവണം.
- 8 എപ്പോഴും സന്തോഷഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കണം.
- 9 പേനയും പേപ്പറും എപ്പോഴും കൈവശമുണ്ടായിരിക്കണം. നോട്ട്ബുക്ക് വാങ്ങി നോട്ട് കുറിക്കുകയാണ് നന്നം
- 10 മധുരതരമായി സംസാരിക്കണം.
- 11 വിനയമധുരമായി പെരുമാറണം.
- 12 വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യണം.
- 13 നല്ലതുപോലെ ഉറങ്ങണം.
- 14 അമിതമായി ഭക്ഷിക്കരുത്, എന്നാൽ അവശ്യം വേണ്ടിടത്തോളം ആഹാരം കഴിക്കുകയും വേണം.

ആഹാരസാധനങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയരുത്.

മധുരപലഹാരങ്ങൾ ക്യാമ്പുസമയത്തു കഴിക്കാതിരിക്കുകയാണ് അത്.

15 ശുചിത്വബോധം വേണം; നഖം വെട്ടുക, പല്ലുതേക്കുക (രാവിലേയും കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പും). വസ്ത്രങ്ങൾ ഭംഗിയായി ധരിക്കണം. കളിക്കണം. മുടിചീകണം.

16 വിശ്രമിക്കണം.

17 എല്ലാവരുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

18 അന്യതരമായി (അന്യർ എന്ന് പറഞ്ഞു ആരുമില്ല. അപരൻ ക്രിസ്തുവാണ്.) സമ്പർക്കം പുലർത്തണം. ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളുപയോഗിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ പരിചയപ്പെടണം. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

19 ഉപചാരവിധികൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അതീവശ്രദ്ധ വേണം.

20 പൊതു മുതൽ കേടാക്കരുത്

21 ദിനം തോറും പത്തു് ഉപകാരങ്ങൾ വീതം ചെയ്യണം. തള്ളിക്കേറി സൽകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നന്നു്.

22 എല്ലാദിവസവും ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കണം. നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും കുറിച്ചുവയ്ക്കണം. തെറ്റുകൾ പരിഹരിക്കണം. തെറ്റുപറ്റിയാൽ ഉടനടിതിരുത്തിക്കേറുവാൻ കഴിയുന്നവന്നു് പെട്ടെന്നു് ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു് കയറ്റിച്ചയരുവാൻ കഴിയും.

23 രാത്രിയിൽ കിടക്കുവാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പു് അടുത്തദിവസത്തെ പരിപാടി എന്തെന്നതിട്ടപ്പെടുത്തി അതിനുവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കണം.

24 നാളെ ചെയ്യേണ്ടകാര്യങ്ങളിൽ ഇന്നു് ചെയ്യാവുന്നതെങ്ങെങ്കിൽ ഇന്നു്തന്നെ ചെയ്യണം.

ഇന്നു ചെയ്യേണ്ടകാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചെയ്യണം.

25 സമേളനഹാളിലെ ഉപകരണങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ സഹായിക്കണം.

26 ഏതുജോലിയോടും സ്നേഹവും ആദരവും വേണം.

27 വായിച്ചു് വളരുവാൻ ശ്രമിക്കണം. വായിച്ചു് ലഭിക്കുന്ന പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ നോട്ടു്ബുക്കിൽകുറിച്ചു വയ്ക്കണം.

28 സ്നേഹിക്കണം, എല്ലാവരേയും.

29 പ്രശംസിക്കണം, നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ.

30 ചിരിക്കുവാനും ചിരിപ്പിക്കുവാനും പഠിച്ചിരിക്കുന്നതു് നന്നു്. ചിരിനല്ല ടോണിക്കാണു്.

31 പ്രസാദാത്മകനാവണം. തുമനഹാസം മുഖത്തുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖം നല്ലൊരു ശുപാർശക്കത്താണെന്നു് ഓർമ്മിക്കുക.

32 മിച്ചസമയവും മിച്ചബുദ്ധിയും മിച്ചസാമർത്ഥ്യവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി മേൽവിലാസം ഉള്ളവനാകുക. മേൽവിലാസം ഉള്ളവനേ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നവനേ അംഗീകാരം ലഭിക്കൂ. അംഗീകാരം

ലഭിച്ചവനേ സംഘടനാ നേതൃത്വം കിട്ടും. നേതൃത്വ പങ്ക് നിർവ്വഹിക്കുമ്പോഴേ ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയും. ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്നവനാണ്. ഇതിഹാസപുരുഷന്മാരുടെ ജനന കഥയങ്ങിനെയാണതാനും.

33 കഴിവു നേതൃത്വശക്തിയുള്ളവരിൽ പലരും അലസരും സ്വാർത്ഥലുഭരമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടാണ് സാമൂഹ്യദ്രോഹികളും ആദർശശൂന്യരും സമൂഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നേറുന്നത്. തന്മൂലം നല്ലവർ ബോധപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുവരണം. കഴിവിനും വെളിച്ചത്തിനും അനുസരിച്ച് നന്മചെയ്യുക ഓരോരുത്തരുടേയും കടമയാണ്.

34 ഏറെനടക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിക്കണം.

35 അവനവനെപ്പറ്റി നല്ല മതിപ്പ് നേടിയെടുത്തിരിക്കണം.

36 കർമ്മകാഹളം മുഴക്കണം, കർമ്മദീപമാകണം.

37 യോഗസ്ഥലത്തും, വിരുന്നശാലയിൽ, പ്രാർത്ഥനാഹാളിൽ, ബസ്സിൽ ഇരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഔചിത്യം കാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

38 ഏതുസംഘത്തിലും പലതരത്തിലുള്ള ആളുകൾ കാണും, കഴിവുകറഞ്ഞവർ, കൂടിയവർ, മര്യാദക്കാരർ, റൗഡികൾ, ബുദ്ധിയുള്ളവർ, ബുദ്ധികറഞ്ഞവർ, സംസ്കാരമുള്ളവർ, അതില്ലാത്തവർ, അറിവുള്ളവർ, അറിവ് കുറഞ്ഞവർ, ചൂടന്മാർ, തണുപ്പന്മാർ, മിതവാദികൾ, കള്ളന്മാർ (അരക്കള്ളൻ, മുക്കാൽകള്ളൻ, കാൽകള്ളൻ) പുണ്യവാന്മാർ അതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വംവേണം ക്യാമ്പിൽ ആളുകളുമായി ഇടപഴകുവാൻ. ഓരോരുത്തരേയും അടുത്തറിയണം.

39 എന്താകണമെന്നു വ്യക്തമായി തീരുമാനിക്കുക, ആലക്ഷ്യം നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗം ആരായുക, വിജയംവരെ സ്ഥിരോത്സാഹിയായിരിക്കുക, വിജയം നിലനിറുത്താനായി നിതാനുജാഗ്രത പുലർത്തുക.

പ്രോഗ്രാം എവലുേഷൻ ഓർഗനൈസർ

സംഘടന പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യും. ചെയ്യുന്നതും ഒരു സംഘാടകസമിതി ആയിരിക്കും. പ്രവർത്തനം കഴിഞ്ഞാലുടനെ ആസ്വാദനവും വിലയിരുത്തലും നടത്തണം. പരിപാടിയുടെ നേട്ടങ്ങൾ ആദ്യം വർണ്ണിയ്ക്കാം. പിന്നീട് കറവുകൾ, പഠനയുക്തങ്ങളായ ഇവ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തി കണ്ടുപിടിയ്ക്കണം. അവ പരിഹരിയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളും സമർപ്പിക്കണം. ഇതിനായി ഒരു പ്രത്യേക വിദഗ്ദ്ധസംഘത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തണം. അവർ തയ്യാറാക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് ഭാവിപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ചൂണ്ടുപലകയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇങ്ങനെ രൂപീകൃതമാകുന്ന ഗ്രൂപ്പിനാണ് പ്രോഗ്രാം എവലുേഷൻ ഓർഗനൈസേഷൻ എന്നു പറയുന്നത്. ഇതിൽ മൂന്നോ നാലോ അഞ്ചോ അംഗങ്ങൾ മതിയാവും.

പഠന - താമസകേന്ദ്രം

വിജയകരമായി ഒരു ക്യാമ്പ് നടത്തണമെങ്കിൽ അംഗങ്ങൾക്ക് വന്നു താമസിക്കുവാൻ പഠനയുക്തമായ ഒരു കേന്ദ്രം വേണം. പഠനത്തിനുള്ള അന്തരീക്ഷം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. താമസിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരിക്കണം, അതിനതക്ക സൗകര്യങ്ങളും വേണം. വെള്ളം, വെളിച്ചം ഇവ സുലഭമായാലേ ക്യാമ്പ് ജീവിതം ഫലപുഷ്ടമാകൂ.

പഠന - താമസ സൗകര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശാലമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തിനാണ് 'ക്യാമ്പസ്' (Campus) എന്ന് പറയുന്നത്. യാത്രാസൗകര്യം വേണ്ടതുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കണം ഈ സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്. ബസ്സിനു പുറമേ തീവണ്ടികൂടി ഉള്ള സ്ഥലമാണെങ്കിൽ ഏറെ ഉചിതം. (നമ്മുടെ നാട്ടിൽ യാത്രക്കാരെ ചുറ്റിക്കുന്ന മിന്നൽ പണി

മുടക്കു സുലഭമാണല്ലോ) ഓട്ടോറിക്ഷപോലെയുള്ള ചെറിയ വാഹനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥലമാണെങ്കിൽ ഏറെ കേമം.

ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ പട്ടണ മധ്യത്തിലായിരിക്കരുത്. പട്ടണം ശബ്ദശല്യം ചെയ്യും. ഏകാന്തതയെ നിരന്തരം തകർക്കും. ആവശ്യമില്ലാത്ത സന്ദർശകർ വല്ലാതെ വന്ന് ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നു വെച്ച് ഒറ്റതിരിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമമാകരുത്, ചെന്നൈത്തുവാൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്നുമാത്രമല്ല, അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനും കൊണ്ടുപോകാനും പ്രയാസം വരും.

ചുരുക്കത്തിൽ തിരക്കില്ലാത്ത, ഒറ്റതിരിഞ്ഞ ഗ്രാമപ്രദേശമല്ലാത്ത, വിശാലമായ മൈതാനങ്ങളുള്ള ഒരു സ്ഥലത്താവണം ക്യാമ്പസ്. അതിനു ചുറ്റും കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ളതാണ് നന്ന്, ആരോഗ്യകരവും.

ഇത്തരം പഠന - താമസ കേന്ദ്രങ്ങൾ പണിയുവാൻ ഓരോ പാർട്ടിക്കാരും, പ്രസ്ഥാനക്കാരും, മതനേതാക്കളും ശ്രമിക്കുന്നത് നന്ന്.

സന്യാസിസന്യാസിനികൾക്ക് ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്ത് പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ വളരെ സൗകര്യം ഉണ്ടുതാനും. അവ മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ ഫാക്റ്ററികളായി അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

വിജയം എവിടെനിന്നു വരുന്നു ?

നേതാവിനെ നിർമ്മിക്കുവാൻ വയ്യ, നേതൃത്വവാസനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനേ കഴിയൂ. വികസിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ട ഒരു സിദ്ധിയാണിതെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവയ്ക്കണം.

നല്ല നേതാക്കൾ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യം കൊണ്ടല്ല, വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം കൊണ്ടാണു സമൂഹത്തിൽ അദൃപിതീയ സ്ഥാനവും നേതൃത്വവും പുലർത്തുന്നത്. തന്റേതായ, ആശയാദർശങ്ങളുടേയും കർമ്മങ്ങളുടേയും പിൻബലത്തിലാണു നേതാവു, മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ജീവിക്കുന്നത്.

വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നേതൃത്വം ഇല്ലാത്ത ഒരുവൻ അധികാരസ്ഥാനത്തെത്തിയാൽ, പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനം നടക്കുകയില്ല. അംഗങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ ഒരുമിച്ചുചേർത്തു ഉചിതമായ വഴികളിലൂടെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ദുബ്ബലനായ ഒരു നേതാവിനു കഴിയുകയില്ല. അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അയാൾ അറിയപ്പെടുകയും, ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നുവരാം. അതു ഏതാനും കാലത്തേക്കുമാത്രം. അപ്പോഴേക്കും പൂച്ചു പുറത്താകും.

നേതാവു സുധീരമായും സുമധുരമായും ജനങ്ങളെ നയിക്കണം, ഭരിക്കണം. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും നേതാവിനാൽ നീതരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. റെഡിമെയ്ഡ് വസ്ത്രങ്ങളും, റെഡിമെയ്ഡ് ഭക്ഷണപ്പൊതികളും, കിട്ടുവാനാണ് സാധാരണക്കാരനു് കൊതി. സ്വന്തം രക്തം വിയർപ്പാക്കുവാൻ മടിയായും. ആഹാരം പാകപ്പെടുത്തി തരുവാൻ ആരെങ്കിലും വേണം. കപ്പായം തെയ്ച്ചുതരാൻ ആരെങ്കിലും വേണം. വസ്ത്രം അലക്കിത്തരുവാൻ ആരെങ്കിലും വേണം, പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് ഉത്തരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും വേണം, ചെയ്യേണ്ടജോലികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും വേണം. നേതാവു വേണമെന്നർത്ഥം. നേതൃത്വം ലോകാരംഭമുതലേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യപ്രതിഭാസമാണെന്നു സാരം. നിരന്തരമായ സാധനയിലൂടേയും വാസനാവികസനത്തിലൂടേയും വിവിധപ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളിലൂടേയും നിരവധി അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളിലൂടേയും ധാരാളം പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളെ തരണംചെയ്യുന്നതിലൂടേയും എപ്പോഴും ബാലൻസ്

പിടിച്ചു ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലൂടെയും ആളുകളെ സമത്വമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയും, നയോപായങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെയും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിലൂടെയും, വ്യക്തവും സമയബന്ധിതമായ പരിപാടികൾ പാർട്ടിക്കുള്ള നൽകുന്നതിലൂടെയും, വിരുദ്ധശക്തികളെ ദുർബലമാക്കുന്നതിലൂടെയും, ആവശ്യമെന്ന് തോന്നിയാൽ മാക്കിയാവെല്ലിയേയോ, ചാണക്യനേയോ അനുസ്മരിക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെയും അഭ്യസ്തവിദ്യരെ ആകർഷിക്കുന്ന വിചാരം.ശവും അനഭ്യസ്തരെ ആകർഷിക്കുന്ന വൈകാരികം.ശവും ഉള്ള കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പാക്കുന്നതിലൂടെയും, സമചിത്തതയോടെ പൂമാലയും കല്ലേറ്റും സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെയും ആണ് നേതൃത്വം രൂപം കൊള്ളുന്നത്.

ജയിക്കുന്നവൻ നേതാവായും, അവൻ ദേവനായും. സമരത്തിൽ തോറ്റാലോ? ജനം ചവിട്ടിമെതിക്കും. ചരിത്രകാരൻ അവന്റെ ശവപ്പെട്ടിക്കു് ആണിയും അടിക്കും.

തോറ്റ നേതാവ് സ്വപരിശ്രമം വഴി വീണ്ടും വിജയകിരീടം ചൂടിയാൽ ജനം അവന്റെ പിന്നാലെ കൂടിക്കൊള്ളും. ഉദാഹരണം എവിടേയും കാണാം. സജീവരെയ്ഡി ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രപതിസ്ഥാനത്തേക്കു്, കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു ഇന്ദിരാഗാന്ധി പ്രധാനമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന കാലത്തു്. വി. വി. ഗിരിയായിരുന്നു എതിർസ്ഥാനാർത്ഥി, കോൺഗ്രസ്സുകാർ മനസ്സാക്ഷിസ്വരമനസരിച്ചു വോട്ടുചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഗിരി ജയിച്ചു. സജീവരെയ്ഡി തോറ്റു. തോറ്റ റെയ്ഡി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ വിമാനത്താവളത്തിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്രക്കാരും ചെന്നില്ല. അദ്ദേഹം സ്വന്തം വീട്ടിൽ ഒതുങ്ങികൂടി, കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. കരൈപ്പിത്തു് അടിയന്തരാവസ്ഥവന്നു. പിന്നെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുനടത്തി. റെയ്ഡി തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു് നിന്നു ജയിച്ചു. തീർന്നില്ല കഥ, അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രപതിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു, വാർത്തയിലായി.

ഏതു നേതാവിനും ഈ സംഭവം ഒരു ഗുണപാഠമാണ്.

ഓരോരുത്തരും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത സ്വന്തം പാത സ്വയം വെട്ടിക്കീറണം. മൊറാർജിദേശായിയുടെ പിതാവ് ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ട് കിണറിൽ ചാടി മരിച്ചു. ശാസ്ത്രി പത്തുപൈസാ ഇല്ലാതെവന്നതുകൊണ്ട് നദി നീന്തിക്കടന്ന് വീട്ടിലെത്തി, ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ മണ്ണെണ്ണവിളക്ക് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തെരുവിൽപോയിരുന്നു പഠിച്ചു. എബ്രാഹംലിങ്കൻ വഴിയരുകിൽ വിളക്കിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്നാണ് വായിച്ചു പഠിച്ചത്. മാർക്സ് ദാരിദ്ര്യ ഭുഖം നന്നായി അനുഭവിച്ച ആളാണ്.

ഉറച്ച ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ, നിരന്തരമായ കഠിനാധ്വാനത്തിന് തയ്യാറായവരേ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളൂ. നേതൃത്വസമീപിയും, വ്യക്തിത്വവൈഭവവും, കഴിവും സാമർത്ഥ്യവും അറിവും കാര്യപ്രാപ്തിയും, ധീരതയും, സ്ഥിരോത്സാഹവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒരുവൻ നേതാവായും; ഈശ്വരനോട് ചേർന്നുനിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ അവനുകഴിയുമെങ്കിൽ അവൻ മഹാനായ നേതാവായും. വിലയുള്ള, വിജയമുള്ള നേതാവായി അവൻ ചരിത്രത്തിൽ നിലയുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വിജയം കടന്നുവരുന്ന പാതകളെക്കുറിച്ച് ചിലകാര്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1 ആശയങ്ങളാണ് ലോകത്തെ ഭരിക്കുക. നല്ല ആശയങ്ങൾക്ക് ചിറകുകളുണ്ട്. അവയ്ക്ക് മരണമില്ല. വീര്യമുള്ള ആശയങ്ങൾ സ്വർവ്യാപികളാണ്. തന്മൂലം നേതാവ് ആശയാദർശങ്ങളുടെ പടച്ചട്ടയണിയണം.

2 സ്നേഹസേവനത്തിന് നേതാവ് തയ്യാറാകണം. സ്നേഹമാണ് എല്ലാധാർമ്മിക നിയമങ്ങളുടേയും ഈറ്റില്ലം. ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കൽ മനുഷ്യനെ സേവിക്കലാണ്. മനുഷ്യസേവ, മാധവസേവയാണ്. നേതാവ് മനസ്സാവാചാ കർമ്മണാ അന്യരെ സ്നേഹിക്കണം.

3 തത്പാധിഷ്ഠിതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള വൈഭവത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുക, തത്പദീക്ഷയോടെ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുക, ചുമതലകളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറരുത്. ഉറച്ചുനിന്നും വസ്തുതകളെ നേരിടണം. കർത്തവ്യനിർവ്വഹണബദ്ധനാണു താനെന്നു ശത്രുവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം..

4 ഓരോരുത്തരും സ്വയം പ്രകാശിക്കണം. ആരും ആരേയും ബോധപൂർവ്വം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമിച്ചെന്നുവരുകയില്ല. 'ആകാശനതെല്ലാം ആയിത്തീരുക' എന്നത് നമ്മുടെ വാഗ്ദാനമാണ്. നമ്മുടെ സ്വന്തമായ കർമ്മമേഖലയിൽ നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കണം..

5 നമ്മൾ എന്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടു, എന്തായിരുന്നു ലക്ഷ്യം എന്നതിനേക്കാൾ എന്തുപ്രവർത്തിച്ചുവെന്നതാണ് ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുക.

6 എന്തിനേയും അവനവന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാക്കി മാറ്റുക, നിരന്തരം "കഴപ്പങ്ങളിൽനിന്നും, ക്രമത്തെ മെനഞ്ഞെടുക്കുവാൻ" നല്ല നേതാക്കൾക്ക് കഴിയും. തീയ്യിലിട്ട് പഴുപ്പിച്ചാലേ ഇരുമ്പിനെ അടിച്ചു പരുത്തുവാൻ പാറൂ.

7 ഉള്ളുരുക്കത്തിന് ചികിത്സയില്ല.

8 ആളിക്കത്തരുത്; കത്തിപ്രകാശിക്കണം.

9 ഒരേ ജലം തന്നെ തിരയായിട്ടും, നരയായിട്ടും, മഞ്ഞായിട്ടും, മഴയായിട്ടും, മഞ്ഞുകട്ടയായിട്ടും, ആവിയായിട്ടും, മഹാമാരിയായിട്ടും പല രൂപങ്ങളിലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

10 ജീവിതത്തിനു ഒരു വ്യവസ്ഥ (order) ഉണ്ടായിരിക്കണം. വർത്തമാനകാലജീവിതത്തിന് ഒരു താളം(Rhythm) ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഭാവിയുടെ രൂപം (Design) മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഭൂതം വർത്തമാനം ഭാവികാലങ്ങളെ അനരഞ്ജിപ്പി(Harmony)ക്കണം.

- 11 വിജയസ്തംഭത്തിന്റെ മുകളിലെത്തുവാൻ രണ്ടേരണ്ടു മാറ്റങ്ങളേ ഉള്ളൂ. (1) കഴുകനെപ്പോലെ ചിരകടിച്ചു പറക്കുക. (2) ഇഴജന്തുവിനെപ്പോലെ ഇഴയുക.
- 12 കഴിവുകളുടെ പാസ്പോർട്ട് കാണിച്ചു മിടക്കുവാവുക.
- 13 ഉന്നത ഭാഗ്യങ്ങളൊന്നും സ്ഥിരമല്ല, എന്നതു് ഓർമ്മിക്കുക.
- 14 എല്ലാശക്തികളും നമുക്കെതിരാണെന്നും ഒരടിപോലും മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും തോന്നുന്നനിമിഷത്തിൽ ആശങ്കകൈവെടിയാതിരിക്കുക, അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ, ശ്രേഷ്ഠതരമായ വഴിത്തിരിവായിരിക്കും.
- 15 ഇന്നലത്തെ വിതയാണു്, ഇന്നത്തെ കൊയ്ത്തു്.
- 16 മനുഷ്യൻ ഒരു പള്ളി പണിയുമ്പോൾ ചെങ്കുത്താൻ ഒരു കല്ലേളപണിയുന്നു.
- 17 അനിവാര്യമായ ആപത്തിനു് കീഴ്പ്പെടുകതന്നെ വേണം.
- 18 എന്താകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതാകും.
- 19 വിഷമം മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടുമ്പോൾ നല്ല കൃതികൾ വായിക്കുക.
- 20 നാം എത്ര വലിയവനാണെങ്കിലും അന്യാശ്രയത്തിലൂടെയേ ശോഭിക്കുവാൻ കഴിയൂ.
- 21 തന്നിൽ താണതു് തനിക്കു് ഇര.
- 22 ധീരതയാണു് വിപത്തിലെ വിളക്കു്.
- 23 പഠിപ്പുള്ളവനേ പദവിയുള്ളൂ.
- 24 വലിയ ധനികതും പരമദരിദ്രതും മോശമായ ജീവിതം നയിക്കും, ഇടനിലക്കാരാവും ഭേദം.
- 25 പ്രയാസമുള്ള ജോലികൾ ആദ്യം ചെയ്യുക.
- 26 ആശയസമരം ആദ്യം, പിന്നെ ആയുധസമരം.

27 കളിക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന ചീട്ടുകളെപ്പോലെയാണു് നമ്മൾ. പുറം നോക്കിയാൽ എല്ലാം ഒന്നു്. അകത്തോ ചിലർ രാജാക്കന്മാർ, ചിലർ റാണിമാർ, മറ്റു ചിലർ ഗുലാന്മാർ; ജോക്കറും കൂലിയും വെറും നമ്പറുകളും ഉണ്ടു്. ഒരു കളിയിൽ തുരുപ്പു് ഗുലാനാകുന്ന ആൾ അടുത്ത കളിയിൽ അശക്തനാവുന്നു. ഒരു തുരുപ്പു് ഏഴാംകൂലി, രാജാവിനേയും റാണിയേയും നിഷ്പ്രയാസം വധിച്ചുവെന്നും വരാം.

28 പാതിജയം പരാജയത്തേക്കാൾ ദോഷം.

29 സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം സ്വയം സ്ഥാപിക്കുക.

30 മുളളുകൊണ്ടു് മുളളിനെ എടുക്കണം. ചെകുത്താനെ ചെകുത്താനെക്കൊണ്ടു് നേരിടണം.

31 ശക്തിമാനേ, എതിർപ്പുകൾ നേരിടേണ്ടിവരുകയുള്ളു.

32 നമ്മുടെ തീരുമാനങ്ങൾ രചനാത്മകങ്ങളായിരിക്കണം.

33 നരൻ നാരായണനാവണം.

34 ദരിദ്രൻ നീതി ലഭിക്കുക എക്കാലവും ദുഷ്കരമായിരിക്കും.

35 ദുഃഖം പങ്കുവെക്കുമ്പോൾ പകുതിയാകും, സുഖം പങ്കുവെക്കുമ്പോൾ ഇരട്ടിയും.

36 പങ്കുചേർന്നു വളരുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

37 വിമർശനം കേട്ടു് വിളറിപ്പോകരുതു്.

38 ആളുകൾ ഉടുപ്പുകളെയാണ് ആദ്യം ബഹുമാനിക്കുന്നതു്. വ്യക്തിത്വത്തിനു് പ്രഭു കിട്ടുമാറു് വസ്ത്രം ധരിക്കുക.

39 ജ്ഞാനയോഗിയും കർമ്മയോഗിയും ആകുക.

40 ഏതു പ്രശ്നത്തേയും സമചിത്തതയോടും ഉറപ്പോടും മനക്കരുത്തോടും കൂടി അഭിമുഖീകരിക്കുക, വിജയഭാവം മുഖത്തു നിറഞ്ഞുനിൽക്കണം. ഒരിക്കലും പതറിപ്പോകരുതു്. യേശു മനസ്സിനെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചിട്ടും. മനസ്സു് ക്ഷീണിച്ചാൽ സർവ്വനാശമാണു് ഫലം.

41 യുദ്ധം എപ്പോഴും ശത്രുവിന്റെ താവളത്തിൽ വെച്ചു നടത്താവൂ.

42 നേതാവ് യുദ്ധം ചെയ്യുകയല്ലാ ചെയ്യിപ്പിള്ളുകയാണ് വേണ്ടത്. എങ്കിലേ യുദ്ധത്തിനുശേഷം പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവല്ലോ. ലെനിന്റെ ടെക് നിക്ക് അതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആരേയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി.

43 ജയത്തെ നിലനിറുത്തുക പ്രയാസമാണ്. സ്റ്റേഹ സേവനം വഴിയേ അതിനെ ദീർഘകാലം നിലനിറുത്തുവാൻ പറ്റൂ. അസ്സീസി വിജയിച്ചത് അങ്ങനെയാണ്. മാവോ തോററത് ഈ പ്രതിഭാസത്തെ കൈവശമാക്കി പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയതുകൊണ്ടാണ്.

44 അപവാദങ്ങളെ സഭയെടുത്തു നേരിടണം. അത്, പടക്കത്തെപ്പോലെയാണ് വലിയ ശബ്ദത്തിൽ പൊട്ടും. കുറെ പുക പൊങ്ങും. പിന്നെ ഗന്ധം പരക്കും. പിന്നീട് ക്രമേണ എല്ലാം കെട്ടടങ്ങും. സത്യം മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട സത്യം നിശ്ചയമായും ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കും. കാത്തിരിയ്ക്കുവാൻ പഠിയ്ക്കണമെന്നുമാത്രം. സത്യം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നവാനായി പഠിശ്രമിയ്ക്കുകയും വേണം.

45 ഒരാൾക്ക് പല സിദ്ധികൾ കാണാം. എല്ലാം വികസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കരുത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു മണ്ഡലത്തിലേ ശോഭിയ്ക്കുവാൻ കഴിയൂ. ടോൾസ്റ്റോയ് നോ വലിസ്റ്റാണ്, ഷാ നാടകകൃത്താണ്, യേശുദാസ് ഗായകനാണ്, പിക്സാസോ ചിത്രകാരനാണ്, സത്യൻ നടനാണ്; അങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും ഓരോരോ മേഖലയിൽ നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ ശോഭിയ്ക്കും. ഒരു മേഖലയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച് "എവറസ്റ്റ്" കൊടുമുടിയെപ്പോലെ നിലയുറപ്പിക്കുക.

46 സാമ്പത്തികഭദ്രത ജീവിതവിജയത്തിനത്യാവശ്യമാണ്. പണം പാതിജയം നേടിത്തരും. പണമുള്ളവൻ ദേവനായി പഠിശ്രമിയ്ക്കപ്പെടും. ജീവിതച്ചെടിയുടെ

വേരും സാമ്പത്തിക മണ്ഡലത്തിലാണ് കിടക്കുന്നതും. “പണം താൻ ഉലകത്തിൻ ജീവനാഡി” എന്ന പഴമൊഴിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക. ആത്മില്ലാത്തവന് ‘പണം’ തുണയാവും. ‘പണം’ മുളുവന് സഹായികളും ഉണ്ടാകും. സ്വപ്നകാളുകളുടെ ആരാധിക്കുന്നവർ എവിടേയും എക്കാലവും കാണും. അത്തരക്കാരുവും ഭൂരിപക്ഷവും. രൊക്കമെടുക്കാവുന്ന പണത്തെപ്പോലെ, നമ്മേ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു സ്നേഹിതനും ഇല്ല. ‘ധനം സ്നേഹിതന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു’ (ബൈബിൾ)

47 സമൂഹ്യ ജീവിയായ മനുഷ്യന് സ്വന്തം സമുദായത്തിന്റെ അംഗീകാരം ഉള്ളതാണ് നന്നം. സ്വന്തം സമുദായത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ, മറ്റുചില സമുദായക്കാർ കറേക്കാലം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കും. പക്ഷേ അവന് സ്വന്തമായി വേരുകൾ ഉറപ്പിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുകയില്ല. സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ വേരുറപ്പിച്ചശേഷം, മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പടരുക, എല്ലാവരേയും സ്നേഹിച്ച് ആദരിയ്ക്കുക - അതാണ് ശരിയായവഴി. ഗാന്ധിജി ഒന്നാമതായി ഒരു ഹൈന്ദവനായിത്തന്നെ നിലകൊണ്ടു. രാഷ്ട്രീയവേഷം ധരിച്ച മതപ്രവർത്തകനാണ് താനെന്ന് ഗാന്ധിജി ഏറ്റുപറഞ്ഞിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയെ ‘തൃതീയക്രിസ്തു’ എന്ന് വിളിക്കുവാൻ ആധുനിക ക്രൈസ്തവചിന്തകന്മാർക്ക് ഇന്നു മടിയുമില്ല.

48 ഇത് കൂട്ടായ്മയുടെ യുഗമാണ്. സ്നേഹവലയം, പ്രവർത്തനവലയം ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടിയ്ക്കണം. പങ്കുചേർന്നു വളരണം. കൂട്ടത്തരവാദിത്തം (Collegiality എന്ന തത്വം പ്രായോഗികമാക്കണം നല്ല നേതാവ്. നേതാവ് സമന്മാരിൽ ഒന്നാമനായാൽ മതി. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പ്രഥമതലവൻ, സഭയെപ്പോലും ഒരു കൂട്ടായ്മ (Collegium)യായിട്ടാണ് - ഭ്രാന്തസംഘമായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അതുകൊണ്ടാണ് മത്തിയാസിനെ, സഹപ്രവർത്തകരുമായി ആലോചിച്ച് തെരഞ്ഞെടുത്തത് (മത്താ 20 : 26 - 28) ജെരൂസലേം കൗൺസിൽ നടപടികൾ (ശ്ലീ. പ്ര. 15. 6. 29) പത്രോസും

ഇതരശ്ലീഹന്മാരും സഹോദരസമൂഹവും കൂടിയാണ് കടഞ്ഞെടുത്തത്. നേതാവ് എല്ലാവരുടേയും ദാസനാവണം, ശുശ്രൂഷകനാവണം. ഇത്തരം നേതൃത്വമേ നീണ്ടു നിൽക്കൂ. നേതാവ് പട്ടാളത്തലവനാവരുത്, രാജാവായതും. ഏകാധിപതിയാവരുത്. കേന്ദ്രത്തിൽ അധികാരികൾ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്നതോടെ ദൈവാത്മാവ് പുറത്തുള്ളപ്പോൾ. നേതാവും നേതൃത്വനിരയിലുള്ളവരും ജനകോടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ പങ്കുചേരണം, ഒപ്പം അവർക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കണം. മറ്റുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നേതാക്കൾ ജനങ്ങൾക്ക് വഴിയും വെളിച്ചവും ജീവനും ആവണം. രാജാക്കന്മാരും ഏകാധിപതികളും സ്വാതന്ത്ര്യമതികളുമായ നേതാക്കൾ, ചുറ്റുമുള്ളവർ ശക്തരും പ്രഗല്ഭരും പ്രഗസ്തരും ആകുവാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുകയില്ലെന്നതോ പോകട്ടെ, അവരുടെ ചിറകുകൾ തക്കം നോക്കി ഒടിച്ചിടുകയോ, അവയുടെ പപ്പുകൾ ഓരോന്നായി അവരറിയാതെ പറിച്ച് കളയുകയോ ചെയ്യും.

49 നേതാക്കൾ പ്രായോഗിക വാദികളാവണം. കർമ്മം ചെയ്യണം. നിരന്തരം സദാപ്രവർത്തിക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഇതു രണ്ടും നേതാവിനാവശ്യമാണ്. പ്രവർത്തനം നിലച്ചാൽ ചലനം നിന്നുപോകും, അതോടെ മരവിപ്പാവും അനുഭവം, മരണത്തിൽചെന്നു കലാശിക്കും. 'ഒരൊരു പ്രവർത്തിക്കുന്നേടത്തോളമേ അറിയപ്പെടുകയുള്ളൂ' എന്നതാണ് മനഃശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ നിഗമനവും. അറിയപ്പെടുന്നവനേ ആദരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ, അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ, അവരുടെ ചരിത്രമേ ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതൂ.

വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ ആവുന്നത്ര പൊരുത്തം പെടുത്തണം. വാക്കുകൾക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുവാനു കഴിയുകയുള്ളൂ, പ്രവൃത്തികളാണ് അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്.

മധ്യമമാഗ്നീമവലംബിച്ചാലേ സിദ്ധാന്തത്തെ കർമ്മങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാൻ കഴിയൂ.

അതുകൊണ്ട് നയശാലിയായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. അപ്പന്റേലനായ വി. പൗലോസ് പോലും പ്രസംഗ - പ്രവർത്തനത്തിൽ നയശാലിയായിരുന്നവല്ലോ.

സമനിലയുള്ളവനും, സ്ഥിരതയുള്ളവനുമായിരിക്കണമവൻ.

കർമ്മത്തിന്നുസരിച്ചു് പ്രതിഫലം നേതാവിനു് കൊടുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാം. സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ നല്ല ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കും. പ്രവർത്തിക്കുന്നവനു് വിമർശിക്കപ്പെടുമെന്നകാര്യം മറക്കരുതു്. വിളക്കിനു ചുവട്ടിൽ ഇരുൾവരും. പ്രവർത്തിക്കുന്നവനു് അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. ശപിള്ളപ്പെടേണ്ട അന്തിമരമാണവൻ എന്നു മാത്രം.

പ്രായോഗികവാദികൾക്കു് അവസരം കിട്ടാതെ വരുകയില്ല. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, അവസരങ്ങളെ ബോധപൂർവ്വം ഉണ്ടാക്കി നന്മചെയ്യണം. എന്തായാലും നിഷ്ക്രിയത്വം പാടില്ല. ഒരു പിടി മണ്ണു ഇളക്കിയാൽ ഒരു മലയെ മറിക്കാമെന്നു് ഓർമ്മിക്കുക. ചെറിയ കർമ്മങ്ങൾ വഴി, വലിയ പ്രവൃത്തികൾക്കു് വഴിയൊരുക്കാം. പ്രവൃത്തികൾക്കു് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ചലനം, ഭാവിയിലുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നും വരാം. ഹെഗലില്ലാതെ മാർക്സോ, മാർക്സില്ലാതെ ലെനിനോ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഹെഗലാകട്ടെ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു് ശക്തികൈവരിച്ചയാളാണു്. പ്രായോഗികവാദികൾ, തനിക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുററം പറയുകയില്ല. സാധ്യതകൾ കണക്കിലെടുത്തു് അവർ അവസരത്തിനോടു് പ്രവർത്തിക്കും. പുതിയസാധ്യതകൾ അതോടെ ഉറപ്പൊട്ടി പുറപ്പെടും. അപ്പോൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. അതേസമയം ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിക്കണം: ഒരു കാര്യവും ഒട്ടും ദോഷമില്ലാതെ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരുകയില്ല. ഏറെ നന്മയാണോ എന്നു നോക്കിയാൽ മതി. ആപേക്ഷികസിദ്ധാന്തം എങ്ങും കാണുവാൻ കഴിയും.

കർമ്മം ചെയ്യാൽ പോര, മറ്റുള്ളവർക്ക് അതിന്റെ വെളിച്ചം കാണിച്ചുകൊടുക്കണം. അങ്ങനെയാണ് നേതാവ് വലിയവനാകുന്നത്.

കമ്യൂണിസം, നേതാവ്. നിഷ്ക്രിയർക്ക് ഭൂമിയിൽ സ്ഥാനമില്ല. എതിരാളികൾ അകർമ്മികളാണെങ്കിൽ പേടിയേണ്ടതില്ലെന്നപറയുന്നതിൽ ഏറെ വാസ്തവമുണ്ട്. അവനവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അവനവനെ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളും. മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര കർമ്മങ്ങളിലൂടെയാണ്.

50 ഓരോരുത്തരുടെ ഉള്ളിലും ഓരോ ഡയനാമോ ഉണ്ട്. ചലനശക്തികൾ അറിയാവുന്ന ഒരുവൻ അതിനെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു ഊർജ്ജം ഉല്പാദിപ്പിച്ചു, ചുറ്റും ചൂടും പ്രകാശവും നൽകാൻ കഴിയും. ഊർജ്ജം അന്യരിലേക്ക് കടത്തിവിട്ട് മറ്റുള്ളവരെ കർമ്മനിരതരാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

മറ്റുചിലർ വെല്ലുവിളികൾ വരുമ്പോഴേ തന്നിലുള്ള ശക്തിയെ കണ്ടറിയും. കണ്ടറിഞ്ഞാൽ, പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. അത്തരക്കാരുടെ ജീവിതത്തിൽ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാകും. അല്ലാത്തവർ നിശ്ചിതമാകുന്ന ഭൂതത്തെപ്പോലെയായി നിലകൊള്ളും.

ഡൈനാമിസമുള്ള നേതാക്കൾ, പ്രതിസന്ധികളിലൂടെയും, വെല്ലുവിളികളിലൂടെയും, എതിർപ്പുകളിലൂടെയും അപവാദങ്ങളിലൂടെയും നീന്തി, വീരപുരുഷന്മാരും പുണ്യവാന്മാരും ആകും. എല്ലാറ്റിനേയും ശാന്തമായും ധീരമായും നേരിടാൻ ആവശ്യമെന്ന തോന്നുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ വേരറപ്പിക്കുവാൻ ഡൈനാമിസമുള്ള നേതാക്കൾക്ക് നിഷ്പ്രയാസം കഴിയും. സ്വന്തം ജീവിതം കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ ഇത്തരക്കാർക്ക് കഴിയും. ഇവരെ ശത്രുക്കൾപോലും ആദരിക്കും. ഈ സാങ്കേതിക വ്യൂഹത്തിലൂടെ യുഗത്തിൽ (Technology) പ്രവർത്തന പ്രവണത (Activism) ൽ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിൽ ആരും അതൃപ്തപ്പെട്ടിട്ട് കാര്യമില്ല. ബുദ്ധിയും ധൈര്യവും മനുഷ്യപ്രയത്നവും ഒന്നിച്ചു ചേരുമ്പോൾ, ഏതു വലിയ കാര്യം

വും നടക്കും. കൽക്കത്തയിലെ നിർഭാഗ്യരായ രോഗികളു,
 അനാഥരെ, കണ്ടപ്പോൾ മദർ ത്രേസ്യായ്ക്കു അവരെ കണ്ടി
 ഒല്ലെന്നു നടിക്കാമായിരുന്നു; മാത്തിൽ ഭക്ഷിച്ചും, പ്രാർത്ഥി
 ച്ചും, അല്ലലും അലട്ടലും കൂടാതെ ജീവിക്കാമായിരുന്നു, എ
 കിൽ ഇന്നു അവർ അറിയപ്പെടാത്ത രത്നമായി കപ്പയിൽ
 തന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ചലനാത്മകമായ നേത്രത്വസി
 ലിയുള്ള മദർ ത്രേസ്യ സ്നേഹദീപമായി; സേവനത്തി
 ന്റെ മണിവിളക്കായി നിലകൊള്ളുന്നു; ഇന്നും, ലോകമാ
 കെ വെളിച്ചം വീശുന്നു ആ പുണ്യവതി.

നല്ലനേതാക്കൾക്കു സഹപ്രവർത്തകരെ ചലിപ്പിക്കു
 വാനും, അനുയായികളെ ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും നിഷ്പ്ര
 യാസം കഴിയും. പക്ഷേ ശരിയായ സ്ഥാനത്തു ഉറച്ചു
 നില്ക്കണമെന്നകാര്യം മറക്കരുതു്.

51 - ഓരോ അടിവീതം മുന്നേറണം. അടിവെച്ചടിവെച്ചു്
 മുന്നേറുക എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടാണു്. ഇങ്ങനെ മുന്നേ
 റണമെങ്കിൽ എന്തിന്റെയും ചരിത്രപരമായ വശം കൂടി
 അറിഞ്ഞിരിക്കണം. കാണണം, അറിയണം. എന്നിട്ടു
 സ്വന്തം കഴിവുകളും നിപുണതകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി,
 നയത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങണം. പ്രയാസങ്ങളെ ത
 രണം ചെയ്യാലേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ, വളർച്ചയുണ്ടാകൂ.

മുന്നോട്ടു് കുതിക്കുമ്പോഴും വിദൂരവീക്ഷണം വേണം.
 മുമ്പിൽ ചിലഹിമക്കട്ടകൾ കാണും. ഒരുന്നോട്ടത്തിൽ
 അതിന്റെ മേലറ്റമേ കാണൂ. തന്മൂലം അതിനെ നിസ്സാര
 മായി കണക്കാക്കും. ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ തന്റെ 'വാട്ടർലൂ'
 ആണു അതെന്നു് അറിയും. ഇത്തരം അബദ്ധം പറ്റാതെ
 നോക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അകലെക്കൂട്ടിക്കണ്ടു്, പരിപാടികൾ
 സമർത്ഥമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തശേഷമേ മുന്നോട്ടു് കു
 തിക്കാവൂ. വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരടിപുറകോട്ടു് ഇറങ്ങിയിട്ടു്
 രണ്ടടി മുന്നോട്ടു് കുതിക്കാവുന്നതുമാണു്. ശക്തികൊണ്ടു്
 കാര്യം സാധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിടത്തു് തന്ത്രം തന്നെ മ
 രുന്നു്.

മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ തീർച്ചയായും എതിർപ്പുകളെ നേരിടേണ്ടിവരും. തള്ളേണ്ടവരെ തള്ളുകതന്നെ വേണം. കത്തേണ്ടവരെ കത്തണം. കൊള്ളേണ്ടവരെ, അവരുടെ ബലഹീനതകളോടെ മാനിക്കണം., ഉൾക്കൊള്ളണം. നേതാവ് എതിർപ്പുകൾക്ക് പലപ്പോഴും നേതൃത്വം നൽകുകയും വേണ്ടിവരും. എതിർപ്പിലൂടെയേ പൂർണ്ണജയം നേടുവാൻ കഴിയൂ. സമ്പൂർണ്ണമായ ശക്തി സമാഹരിച്ച്, ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ ലക്ഷ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തി, പതറാതെ നിരന്തരം അടിച്ചെടുക്കി വെച്ച് നീങ്ങുക. സാഹചര്യം ഏറെ അനുകൂലമെന്ന് കാണുമ്പോൾ കതിക്കുക., സാധ്യതകൾ നോക്കി വരുക. അപ്പോൾ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തും. മുന്നേറ്റത്തിന്റെ വേഗത, സാധ്യതകളെ മണത്തറിഞ്ഞ് കുറയ്ക്കുകയും കൂട്ടുകയും ചെയ്യാമെന്നു സാരം.

വിമർശനത്തെ ഒരിക്കലും വകവെക്കരുത്. വിമർശിക്കപ്പെടുമ്പോഴേ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും കൊണ്ടിടാതിരിക്കുന്നതിൽ അതീവശ്രദ്ധവേണം. സിംഹത്തിനുപോലും ഈച്ചകളുമായി മല്ലിടേണ്ടിവരുമെന്ന കാര്യം ഓർമ്മിക്കുക.

ശത്രു ഏറെ ശക്തനാണെങ്കിൽ, നമ്മേ മനഃപൂർവ്വം വന്ന് മുട്ടിയാലും മുട്ടിയതായി ഭാവിക്കരുത്. മുട്ട് പ്രകടനസ്വഭാവമുള്ളതാണെങ്കിൽ ഒരു 'കിസ്സാ'യിടരുതണം. എന്നിട്ട് ദാവീദ് ഗോലിയാത്തിനെ തട്ടിയതുപോലെ, അകന്നു നിന്ന്, സൂത്രത്തിൽ ഒറ്റത്തട്ട്. കഥ കഴിയണം.

മുന്നേറ്റത്തിൽ, ആട്ടിൻതോലുധരിച്ച പുലികളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരാം. കൊല്ലപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് കൊല്ലുക - എന്ന തന്ത്രംതന്നെ അതിന് മരുന്ന്. ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ആക്രമിക്കണമെന്നർത്ഥം. എന്നാൽ നശിപ്പിച്ചാലും നശിക്കാത്ത ശത്രുവാണെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്ന് ബോധപൂർവ്വം ഏറെയേറെ അകന്നുകന്ന് കഴിയണം. ശത്രുവിന്റെ ശക്തിയുടെ ആഴവും പരപ്പും കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി ബുദ്ധിജീവികളുടെ സഹായം നേതാവ് നേടി

യിരിയ്ക്കണം. നേതാവ് മിക്കപ്പോഴും ശരാശരിയുടെ മുകളിൽ നിൽക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവിയാകുമെന്നല്ലാതെ അസാമാന്യ മനീഷയാവണമെന്നില്ല. ബുദ്ധിയിൽ ഗാന്ധിജിയേക്കാൾ എത്രയോ മീതെയായിരുന്നു ടാഗോർ, നെഹ്രുവിനേക്കാൾ എത്രയോ അറിവുള്ളയാളായിരുന്നു ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ, ചൗഹൻലായിയേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ വിജ്ഞാനിയായിരുന്നു മാവോ. ബുദ്ധിജീവികൾ ഭരണത്തലവന്മാരാകുക അപൂർവ്വമാണ്. പക്ഷേ, അവർക്ക് നല്ല ഭരണ കർത്താക്കൾക്ക് രൂപം നൽകുവാൻ കഴിയും. അവർ അസാമാന്യസൂത്രധാരകരായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതു പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ പിറകിലും ബുദ്ധിജീവികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. എതിരാളികളുടെ ഭൂജ്വലവശങ്ങളെ കണ്ടെത്തിത്തരുന്നത്, പ്രതിഭാശാലികളാണ്; നേതാവ് കേന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ട് ഭൂജ്വലഭാഗത്തു് ആഞ്ഞടിച്ചിറങ്ങും. ചെങ്കുത്താൻമാർ ഒറ്റയ്ക്കാവുകയില്ല, പടയ്ക്കുവരുന്നത്. എച്ച്. ഡി. തോറോവിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ അവൻ ആരായിരപ്പടയാണ്. തന്മൂലം കരുതലോടെ അവനെ ആഞ്ഞടിയ്ക്കണം. എതിർപ്പുകളെ സുധീരം അഭിമുഖീകരിയ്ക്കണം. പടപൊരുതണം, മനക്കരുത്തോടെ.

എപ്പോഴും മുന്നോട്ടു് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. പടിപടിയായി മുന്നേറുക, എന്നതുതന്നെ പ്രമാണം.

52 എത്ര വിശദമായി ആസൂത്രണം ചെയ്യാലും അപ്രതീക്ഷിതമായ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതിനെ നേരിടുവാൻ കഴിവു കാണിക്കണം. നേതാവിന്റെ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടമാകുന്നത് ഇത്തരം നിമിഷങ്ങളിലാണതാനും.

ദൈവത്തിനുള്ളതു് ദൈവത്തിനും, ചെങ്കുത്താനുള്ളതു് ചെങ്കുത്താനും കൊടുക്കുവാൻ പഠിച്ചിരിക്കണം. വലിയ മഹാനാമരായ നേതാക്കളെല്ലാം ഏതെങ്കിലുമൊരു പരാശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരാണ്. “എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കൊന്നും വയ്യാ” എന്ന യേശുതമ്പുരാന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഓർമ്മിക്കുക. “ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ തേരു തെളിക്കും;

നമ്മൾ അർജ്ജുനനാവണം." എന്ന തത്വമാണ് ഭാരതീയ വേദാന്തികൾ ഉന്നയിക്കുന്നതും.

നേട്ടങ്ങളിൽ തോൽവിയുടെ ബീജങ്ങളും കണ്ടെന്നു വരാം. വിജയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ, തോൽവിയുടെ വിത്തുകളും കാണാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു വേണം ജയവും തോൽവിയും വിലയിരുത്തുവാൻ. നമ്മുടെ മനസ്സാണ് നമ്മേ വിജയത്തിലേക്കും പരാജയത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിക്കുക. പ്രവാചകനെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ആരും ബഹുമാനിക്കുകയില്ലെന്ന കാര്യം മറക്കാതിരിക്കുക.

നേതാവിനു വീഴ്ച പറയാം; സാരമില്ല, എണ്ണിറാൽ മതി. നേതാവിനു തെറ്റു പറയാം; സാരമില്ല, തിരുത്തിയാൽ മതി. എന്തായാലും കർമ്മനിർവഹണത്തിൽനിന്നു ഒരിക്കലും വ്യതിചലിക്കാതെ നോക്കണം. കർമ്മകൗശലമുള്ളവനു തോൽവിയുണ്ടാവുകയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസംവഴി ജീവിത കളരിയിൽ പയറാനുള്ള കഴിവു നേടിയിരിക്കണം.

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും പൂർണ്ണനായ നേതാവുകവാൻ എളുപ്പമല്ല. താൻ പാതി ദൈവം പാതി എന്നതുതന്നെ പ്രമാണം:

54 ലോകത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ പുരോഗതിക്കും വിത്തിടുന്നതു ആദ്യമായി ഒരേ ഒരാളായിരിക്കും.

55 മഹത്യാകാംക്ഷ വേണം. പക്ഷേ അഹങ്കാരം പാടില്ല. അഹങ്കാരം കതിരപ്പറത്തു യാത്ര ചെയ്യും; എന്നാൽ മടങ്ങിവരുന്നതു കാൽനടയായിട്ടായിരിക്കും. അധികാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ ചിലർക്കു അഹങ്കാരം ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികവുമാണ്. അധികാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, കൂടുതൽ വിനീതനാവുകവാൻ പഠിക്കണം. വിനയം അഭിനയിച്ചാൽ പോരാ; വിനയത്താൽ ശിരസ്സു കനിയണം. ശുദ്ധ നിർമ്മലമായിരിക്കണം നേതാവിന്റെ മനസ്സാക്ഷി. മനു

ഷ്യനിലുള്ള ഈശ്വരചൈതന്യമാണ് മനസ്സാക്ഷിയെന്നോ
ക്കുക. പക്ഷതയെത്തിയ വ്യക്തിയുടെ മനഃസാക്ഷിനാദം
ഈശ്വരനാദവുമാണ്.

56 നമ്മുടെ ഉന്നതിയിൽ സ്വന്തക്കാർക്കൊപ്പം ഏറെ അ
സൂയ. കൂടെ നിൽക്കുന്നവൻ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും തി
രിഞ്ഞു കത്തിയെന്നുവരാം. 'കർത്താവേ, ശത്രുവിന്റെ കാ
ര്യം ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം, മിത്രങ്ങളിലെ ശത്രുക്കളുടെ
ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും അങ്ങ് എന്നെ കാത്തുകൊള്ളേ
ണമേ', എന്ന പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധേയമാണ്. ബ്രഹ്മസുമാരെ
നോക്കി വയ്ക്കുക. യുദ്ധസുകളെ സൂക്ഷിക്കുക. കായേന്മാ
രുടെ ശത്രുതയിൽ നിന്നും അകന്നു മാറുക, സഹോദരന്മാ
രായ പാണ്ഡവകുരവന്മാരുടെ യുദ്ധക്കൊതിയെക്കുറിച്ച്
പഠിച്ചിരിക്കുക.

ഉരപ്പോരാണ് തോൽവിയുടെ മുഖ്യനിദാനം. അപ
കടത്തിന്റെ വക്കിൽ നിന്നും ഒരു കാതം അകലെ മാറി
നിന്നുകൊണ്ട് കർമ്മം ചെയ്യുക. സ്വരക്ഷയുടെ കല ഓ
രോ നേതാവു പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

57 ഉറവിടങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കണം. കതിരിൽ വളം
വെച്ചതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാവുകയില്ല. ഏതുപ്രശ്ന
ത്തിനും താൽക്കാലികപരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ എളുപ്പ
മാണ്. ശാശ്വതപരിഹാരം വേണമെങ്കിൽ ആഴങ്ങളിൽ
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലണം. മൂലകാരണം കണ്ടെത്തിപരിഹരിക്കു
ണം. അതിനായി കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനവും കൂടുതൽ സമയവും
ചിലവഴിക്കേണ്ടിവരും. അടിത്തറ നന്നാണെങ്കിലേ, സൗ
ധം നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെ
ല്ലുവാൻ കഴിയുന്നവന് ഏതുപ്രശ്നത്തിന്റെയും മേൽ ആ
ധിപത്യം ചെയ്യത്തുവാൻ കഴിയും. പ്രശ്നങ്ങളെ സഭയെ
ര്യം നേരിടാനും സാധിക്കും.

പുല്ലാവുന്നതിനേക്കാൾ നന്നും, പല്ലാവുന്നതുതന്നെ.
കരുതലോടെ പൊരുതുക. എതിരാളിയുടെ ശത്രുവിനെ

പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. ശത്രു സ്പ്രിംഗ് പോലെയാണ്; നിവർത്തിയിടുക, അപ്പോൾ അത് വെറും കമ്പിയായിത്തീരും; ബലം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യും.

58 വ്യക്തിഗതമായും സംഘടനാതലത്തിലും കാര്യമായി ഒരുങ്ങിയിട്ടുവേണം രംഗത്തു് പ്രവേശിക്കുവാൻ, നേതൃത്വ നിരയിലേക്കു് കയറി നിൽക്കുവാൻ. സ്വന്തം വേരില്ലാത്തവനു് നിലനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരും. പരിചയമില്ലാത്തവനു് നിറപ്പകിട്ടു് കിട്ടുകയില്ല. വീട്ടുചോറുണ്ടെങ്കിലേ വിരുന്നു ചോറുള്ളു.

കഴിവുള്ളവനേ, കാര്യശേഷി തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയൂ, കാര്യശേഷി തെളിയിച്ചാലേ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടാലേ അംഗീകാരം ലഭിക്കൂ. അംഗീകാരം ലഭിച്ചാലേ പ്രശസ്തിയുണ്ടാകൂ. പ്രശസ്തിയുള്ള നേതാവിനെ ജനങ്ങൾ പൂജിക്കും. സ്വന്തമായി കരുത്തു് നേടിയെടുത്ത ശേഷമേ, മുൻനിരയിലേക്കു് നീങ്ങാവൂ.

59 സന്ദർശനം നടത്തി ആളുകളെ തന്നിലേക്കു് ആകർഷിക്കണം. പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടവരുമായി ആസൂത്രീതമായ രീതിയിൽ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കണം. ശക്തന്മാരുമായി ആഴത്തിൽ വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ഉഴുതിയുറപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സന്ദർശനവും സംഭാഷണവും വഴിയാണ് സൗഹൃദം വളർന്നു ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുക.

വേനസന്ദർശനം വഴി ആളുകളുമായി കൂടുതൽ അടുത്തു പെരുമാറുവാൻ കഴിയും. അടുത്തറിയുവാനും സാധിക്കും. അഞ്ചുഭുവണ്ഡങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അഞ്ചുനിരത്തിലുള്ള അഞ്ചുവളയങ്ങൾ ചേർന്നു ഒളിമ്പിക് ചിഹ്നം ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. വളയങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു് കഴിയുന്നു.

വിജയത്തിനു്, ഒന്നിച്ചു് കൂടുതൽ അവശ്യം തന്നെ. കണ്ടു് സംസാരിച്ചു്, അറിയണം. “വന്നുകാണുക”യെന്ന

ബൈബിൾ വാക്യം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുക' വിജ്ഞാനി കളായ, മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ ഗാസ്പർ, മെൽക്കിയോർ, ബൽത്താസർ എത്രയോ പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചാണ് ഉണ്ണിയേശുവിനെ സന്ദർശിച്ചതെന്നോർക്കുക.

യേശുദേവൻ ഭവനസന്ദർശനം വഴി നിരവധിപേരെ തന്നിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ചുകാര്യം നിരന്തരം ഓർമ്മിക്കുക. ശ്രീ ശങ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു, ശ്രീഅരവിന്ദൻ, ശ്രീവിവേകാനന്ദൻ ഇവരാരും ഏകാന്തയോഗികളായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ അവർ അതീവതാല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു.

60 നേതാവ് അനിതരസാധാരണമായ ക്രിയാത്മകശക്തിയുള്ളവനായിരിയ്ക്കും. ജനതയുടെ വഴികാട്ടിയും സുഹൃത്തും ദാർശനികനും ആകും നല്ല നേതാവ്. പണ്ഡിതനായിരിയ്ക്കുമയാൾ, മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരിയ്ക്കുമെന്നത് തീർച്ച.

ക്യാമ്പുകൊണ്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ

- 1 ആത്മധൈര്യം ലഭിക്കും. ആത്മവിശ്വാസം ധീരതയുടെ കാതലായി പരിണമിക്കും.
- 2 അവനവനെപ്പറ്റി നല്ല മതിപ്പ് ഉണ്ടാകും. അതോടെ തന്നിലെ 'ചലനയന്ത്ര'ത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുവൻ കഴിയും. തന്റെ ഉള്ളിലെ വെളിച്ചത്തെ, ചൈതന്യത്തെ കർമ്മങ്ങളിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ അവനവയെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പ് സഹായകരമാകും.
- 3 തന്റേതായ കഴിവുകൾ, കണ്ടെത്തുവാനും അവയെ പരിശീലിപ്പിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും ഒരുവൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. അതുവഴി അംഗീകാരം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. വീട്ടിലോ, വിദ്യാലയത്തിലോ നാട്ടിലൊമ്പതു ലഭിക്കാതിരുന്ന അംഗീകാരം അനായാസമായി ക്യാമ്പിൽ വെച്ച് ലഭിക്കുന്നതു്, അവൻ് അനുഭവവേദ്യമാകും.

4 സ്വയം അറിയുവാൻ ക്യാമ്പ് ഒരുവനെ പ്രാപ്തനാക്കും. തന്റെ പരിമിതികൾ, പ്രത്യേകതകൾ, കഴിവുകൾ മുതലായവ ഒരുവൻ ശരിക്കും ക്യാമ്പ് ജീവിതം വഴി ബോധ്യമാകാം.

5 സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനെ ആവശ്യകത കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടും. ആരും ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കേണ്ടവരല്ലെന്ന കാര്യം, ക്യാമ്പിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ മനസ്സിലാകും. കൂട്ടായപ്രാർത്ഥന, കൂട്ടായആഹാരം, കൂട്ടായകളി, കൂട്ടായചർച്ച, കൂട്ടായകലാപരിപാടികൾ ഇവയൊക്കെ വിജയകരമായി നടക്കണമെങ്കിൽ തന്റേതായ പങ്ക് വേണമെന്നും തന്റേതായ പങ്കിന് അവിടെ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നും ഒരുവൻ മനസ്സിലാകും. സുഗ്രാമകമായ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ ക്യാമ്പ് ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അനായാസമായി ലഭിക്കും.

6 സ്വാശ്രയശീലം ഉണ്ടാകും. സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുവാൻ പഠിക്കും. സ്വന്തം ശക്തിയെ വളർത്തണമെന്ന കാര്യവും മനസ്സിലാക്കും.

7 കുട്ടികൾക്ക് വീട് വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങുവാൻ മടിക്കാണം; ജീവിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നും. മാതാപിതാക്കന്മാരില്ലാത്തതിടത്തു് താമസിക്കുവാൻ ഭയം തോന്നും; വല്ലാതെ ഓമനിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ട കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. ആരോഗ്യകരമായ ഒരു ദർശനം കുട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കും.

8 ലളിത ജീവിത രീതിയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാകും. തരയിലാവും ചിലപ്പോൾ കിടപ്പ്. ആഹാരം ഇഷ്ടപ്പെട്ട രീതിയിലായിരിക്കുകയില്ല, ചിലപ്പോൾ വീടുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ നിരവധി കുറവുകൾ തോന്നും. പക്ഷേ രണ്ടുനാലുദിനം കഴിയുമ്പോൾ ഏതു സാഹചര്യങ്ങളോടും ഇണങ്ങിച്ചേരുവാൻ പഠിക്കും.

9 വികസിതമായ ഒരു വീക്ഷണം കിട്ടും. ദൈവം എല്ലാവരുടേയും പിതാവ്, മനുഷ്യരെല്ലാം സഹോദരിസഹോദരന്മാർ. അയൽക്കാരന്റെ ക്ഷേമം അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യവും ക്യാമ്പ് ജീവിതത്തിൽ വച്ചാലും വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുക.

10 ലക്ഷ്യബോധം നേടിയെടുക്കുവാൻ ക്യാമ്പ് പലപ്പോഴും ശക്തിനൽകും. ഭാവനയിൽ ആരാവണം? ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജോലിയെന്തു? അവിടെ എന്തുവാൻ എന്തു ചെയ്യണം? ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാനായി തനിക്കുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഏവ? കുറവുകൾ ഏവ? അവ നികത്തുവാനുള്ള വഴികളെന്തു?

ഉപലക്ഷ്യങ്ങൾ ഏവ? അവ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള ഉപാധികൾ ഏവ? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടികണ്ടെത്തുവാൻ ക്യാമ്പ് ഒരു പരിധിവരെയും സഹായിക്കും.

11 നിർഭയത്വം നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിയും. എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ഭീതിയിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനത്തിനുള്ള പ്രേരണ ലഭിക്കും.

12 സാമൂഹ്യാവബോധം നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതോടെ തന്നിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യയുടെ വേരുകൾ മുറിച്ചുകളയുവാൻ ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങൾക്ക് പ്രേരണ കിട്ടും.

13 കഴിവുകൾ ദൈവദാനമാണെങ്കിലും പരിശീലനവും പരിശ്രമവും വഴിയേ വെട്ടിത്തീളുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും.

14 നിരന്തരമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ വേദാന്തം യുവാക്കൾ പഠിക്കും. നിരന്തരമായ, സ്ഥിരമായ, പ്രയത്നത്തിലൂടെ രാത്രമാണ് ആളുകൾ ഉന്നതപദവിയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളുവെന്ന ചരിത്രം ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും.

15 ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ, മിച്ച സമയവും, മിച്ചബുദ്ധിയും, മിച്ചം കഴിവും, മിച്ചപണവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി പ്രയോജകമായി ജീവിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കും. കറേക്ടിമെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള ഉപദേശണ ലഭിക്കും.

16 സാമൂഹ്യമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ ക്യാമ്പിൽ വെച്ച് ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കും; കഴിവിനും വെളിച്ചത്തിനും അനുസരിച്ച് നന്മചെയ്യുവാൻ ഓരോരുത്തരും കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന ബോധ്യം അവർക്ക് ഉണ്ടാകും.

17 കൂട്ടായ്മയുടെ മാധുര്യം നകരുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും. കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് സാക്ഷികളാകുവാൻ കട്ടികൾക്കും അവസരം ലഭിക്കും. സ്നേഹത്തിന്റെ കൈമാറ്റം ഇവിടെ നടക്കും; സേവനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ക്യാമ്പംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരും. സമൂഹജീവിയാണു താനെന്ന ബോധ്യം ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകും.

18 വായനയുടെ പ്രാധാന്യം പഠിക്കും. വായിച്ചാലേ വളരുവാൻ കഴിയൂ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മറന്നീക്കി പുറത്തുവരും. പലകുട്ടികളും തന്നേക്കാൾ എത്രയോ അറിവുനേടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഒരുവനെ കൂടുതൽ പരിശ്രമശാലിയാക്കും. അറിവാണു് ശക്തിയെന്ന മന്ത്രം കട്ടികൾ ഉരുവിടും.

19 എല്ലാവരോടും സമഭാവനയോടെ പെരുമാറുവാൻ പഠിക്കും. വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തു തുടങ്ങും. അയവുള്ള നിലപാടുകൾ വഴി വേഗതയിൽ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്ന സത്യം അംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും.

20 നേതൃത്വം സേവനം വഴിയാണു് അരക്കിട്ടുറപ്പിയ്ക്കപ്പെടുന്നതു് എന്ന കാര്യം ക്യാമ്പിൽ നിന്നു് മനസ്സിലാകും. നേതാവു് ദാസനാകണമെന്നവാക്യം ക്യാമ്പിൽ മാംസമാകുവാനു് അംഗങ്ങൾക്കു് കാണുവാൻ കഴിയും.

21 ഒരു കാര്യം ഏറെനടുത്താൽ അതിൽ അതീവമായി ശ്രദ്ധയൂന്നിയാലേ വിജയപ്രദമായി അത് പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നകാര്യം മനസ്സിലാകും. അശ്രദ്ധയോടെ കേമനായ പാട്ടുകാരൻ പാടിയാൽ, തോൽവി തീർച്ചയാണ്. പിന്നാലെ നിൽക്കുന്നവൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പാടി ഒന്നാം സമ്മാനം വാങ്ങും.

22 പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കുവാൻ ക്യാമ്പ് പരിപാടികൾ സഹായിക്കും. കേന്ദ്രീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിധം അവർക്കു നേരിൽ കാണുവാൻ കഴിയും.

23 കുറിപ്പുകൾ, നോട്ടുകൾ എടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, ക്യാമ്പ് അവസാനം നടത്തുന്ന പരീക്ഷവഴി കട്ടികൾക്ക് അനുഭവപ്പെടും. ഭാവിയിലും എല്ലാകാര്യങ്ങളും കുറിച്ചുവെച്ച് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രവണത കട്ടികളിൽ ഉരുത്തിരിയും.

24 പണത്തിന്റെ ശക്തി കട്ടികൾക്ക് ബോധ്യമാകും. ക്യാമ്പിന് പണമില്ലാതെ പോയതുകൊണ്ട് വരുവാൻ കഴിയാത്തവരുടെ കഥ അവർ ഓർക്കും. ക്യാമ്പിലെ വിനോദയാത്രയുടെ നീളം കുറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം പണമാണെന്നകാര്യം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, പണം സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാകും. പണത്തിന്റെ ബലവും അറിയുവാൻ സാധ്യത തെളിഞ്ഞുകിട്ടും.

25 ആശയപ്രകാശന സാമർത്ഥ്യം ഏറ്റവും പ്രസംഗം വഴി നേതൃത്വപരംഗത്തേക്ക് പറന്നുയരുന്ന പ്രതിഭാസം അംഗങ്ങൾ രുചിച്ചറിയും.

26 നേതൃത്വവാസനയെ കണ്ടെത്തി പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും. പ്രവർത്തനനിരയിൽ നിന്ന് നേതൃത്വനിരയിലേക്കു കയറ്റിയുയരുന്നവിധം നേരിൽ കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും.

27 പല ഉന്നതന്മാരുമായി സ്നേഹബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നവർക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും. കഴിവുള്ളവനാണെങ്കിൽ

പുതിയ സ്കോഹബന്ധത്തെ പാലമാക്കി ഉന്നതങ്ങളിലേക്കുകയറിപ്പോകാം.

28 ഭാവിയിലെ നേതാക്കന്മാരെ പരിചയപ്പെടാം.

29 മധുരതരമായി സംസാരിക്കുവാൻ, വിനയപൂർവ്വം പെരുമാറുവാൻ, ജ്ഞാനമേന്മയോടെ ധിക്കാരികളാകുവാൻ, നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ --അങ്ങനെ പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിക്കും.

30 അപകർഷതാബോധം മാറ്റം. മുൻനിന്നുപ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള വീർ ലഭിക്കും. തള്ളിക്കേറി നന്മചെയ്യുവാനുള്ള തന്മേറും ഉണ്ടാകും.

31 ഹൃദയം വിശാലമാകും.

32 സുഹൃത്വലയം വിപുലതരമാകും.

33 ജീവിതത്തിനു് ഒരടുക്കം ചിട്ടയും ഉണ്ടാകും.

34 സഭാകമ്പം മാറ്റം. നാണഭാവം പാടെ മാറിക്കിട്ടും. ഊർജ്ജസ്വലത ലഭിക്കും.

35 സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കുവാൻ പഠിക്കും. സമയം പാഴാക്കുകയില്ല.

36 പങ്കുചേർന്നു് വളരുവാനുള്ള വാസന കൈവരിക്കും. ചെറിയ ക്ലിക്കുകൾ വഴി വളരുന്ന സൂത്രം അറിയും. ഗ്രംപ്പകൾ രൂപീകരിച്ചു് പ്രവർത്തിച്ചാലുള്ള ലാഭം, നേട്ടം മനസ്സിലാകും. സംഘടിച്ച് ശക്തരാകാമെന്ന കാര്യം ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും.

37 ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അറിയും.

38 ഈശ്വരനോടു് ചേർന്നു് നിന്നാലെ വൻകാര്യങ്ങൾ വിജയകരമായി ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയുള്ളവെന്ന കാര്യം ക്യാമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം അംഗങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും.

39 തെളിയിക്കപ്പെട്ട കാര്യശേഷി വിജയത്തിന്റെ അച്ചാരമായിത്തീരുന്ന പ്രതിഭാസം ക്യാമ്പ് അവസരത്തിൽ അംഗങ്ങൾക്കു് കാണുവാൻ കഴിയും.

ഉപസംഹാരം

അറിയും കഴിയും തെളിയിക്കപ്പെട്ട കാര്യശേഷിയും പ്രവർത്തനപാരമ്പര്യങ്ങളും, പ്രകാശം പരത്തുന്ന കർമ്മങ്ങളും ആഴമേറിയ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളും, കരുതലോടെ കരുപ്പിടുപ്പിച്ച സുഹൃത്ത്വലയങ്ങളും, ആരുമായും വേഗതയിൽ രമ്യപ്പെടുവാനുള്ള നൈസർഗികമായ ചാതുരിയും തള്ളിക്കേറി നന്മചെയ്യുവാനുള്ള തന്റേടവും, ആചാര്യന്മാരും അരാധകരും അനുയായികളും ഗുണകാംക്ഷികളും വേണം നല്ലനേതാവിന്. നേതാവ് അധികാരം ബോധപൂർവ്വം പങ്കിട്ട്, പിൻഗാമികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടും ചേർത്തുനിറുത്തിക്കൊണ്ടുമാരിക്കണം. നിതാന്തജാഗ്രത കൂടിയേ കഴിയൂ. എപ്പോഴും വാർത്തയിലുണ്ടായിരിക്കണം. വാർത്താമൂല്യമുള്ള നേതാവിന് അനായാസമായി പരിപാടികൾ നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് പാർട്ടിയുടെയും തന്റേയും ശോഭ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും.

ജനസ്വാധീനം, ജനപിന്തുണ, ജനസമ്മതി ഇവ മൂന്നും ഒരുപോലെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുവരണം. മൂന്നിനും ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ചർച്ചിലിന്റെ ഒരു പ്രഖ്യാപനം ശ്രദ്ധിക്കുക. “താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന മനുഷ്യരിലെല്ലാം നിതാന്തസ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനുള്ള കഴിവാണു് ഒരു നേതാവിന്റെ മഹത്വത്തെ കുറിക്കുന്ന ഒരുടയാളം. മറെറാണു് തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് കൈകാര്യം ചെയ്ത പ്രശ്നങ്ങളും നടപടികളും വരാനിരിക്കുന്ന കാലത്തെ സംഭവങ്ങളെ നിരന്തരമായി സ്വാധീനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണു്” നേതാവ് ഈ തലമുറക്കു് കൺത്ത സംഭാവന നൽകണം; ആ സംഭാവനയ്ക്കു് വരും കാലത്തെ കൂടി സ്വാധീനിക്കുവാൻ കഴിയണം. ഭാവിക്കാലത്തും തന്റെ ആശയങ്ങൾക്കു് പ്ലാനുകൾക്കു്, പരിപാടികൾക്കു് സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നർത്ഥം. യേശുവിന്റെ സ്നേഹപ്രബോധനങ്ങൾ നിത്യന്യതനമായി നിലകൊള്ളുന്നുവല്ലോ, ഷേക്സ്പിർ

പിയറുടെ നാടകങ്ങൾ ഇന്നും വായിക്കപ്പെടുന്നു, അഭിനയിക്കപ്പെടുന്നു. മൈക്കലാഞ്ചലോയുടെ കലാസൃഷ്ടികളെ ഇന്നും ആളുകൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. ഫാദർ ഡാമിയന്റെ സേവനങ്ങളെ ആളുകൾ ഇന്നും പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അസ്സീസി ഇന്നും മനുഷ്യർക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നു. മാർക്സ് ഇന്നും തന്റെ ചിന്താശകലങ്ങളിലൂടെ ജീവിക്കുന്നു. ലെനിൻ, നെഹ്രു, ലിങ്കൻ, കെന്നഡി, ചർച്ചിൽ, സോക്രട്ടീസ്, വാല്മീകി, കാളിദാസൻ, ടാഗോർ, ഷാ, ഹോമർ, ഡാനേറ, ഫ്ലോറൻസ് നൈററിംബർഗിൽ എന്നിവർ ഇന്നും സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനികജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവർ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.

ഹെൻറിജെയിംസിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “ആശയങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളാണ്. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ശക്തിയും അളവറതാണ്. ഇവയുടെ സംയോഗം സദാ ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നു”.

ആത്മമായും ബന്ധപ്പെടുവാൻ നേതാവിന് കഴിയണം. സമ്പക്ം വഴിയേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ. സംഭാഷണം വഴി, കത്തുവഴി, സന്ദർശനംവഴി അങ്ങനെ വഴികൾ പലതുണ്ട്. ആശയപ്രകാശനസാമർത്ഥ്യം അനിവാര്യമായ ഘടകവുമാണ്. ബൈബിളിൽ നിന്ന് ഇതാ ഒരു വാക്യം ‘നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽ ആർക്കും എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ വഹിയാത്ത വാഗ്സാമർത്ഥ്യവും ജ്ഞാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും’ (ലൂക്കാ, 21.15).

നേതാവ് മുൻനിന്നും പിൻനിന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാവണം; കുരിശെടുത്തു മുനിക്കുന്നിന് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനും ദാസനെപ്പോലെ പിറകിൽനിന്നുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുവാനും കഴിവുണ്ടായിരിക്കണം. “യേശു അവർക്കു വിധേയനായി ജീവിച്ചു. ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും സംപ്രീതിയിലും വളർന്നവൻ” (ലൂക്കാ 2: 51 - 52). എന്ന ആശയത്തിന്റെ പൊരുൾ ഉൾക്കൊണ്ടു നേതാവ് വളരണം; പ്രവർത്തിക്കണം.

നേതാവ്, വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധനാകണം, സംഘടനകൊണ്ടു ശക്തനാകണം, കർമ്മംവഴി ചരിത്രനിർമ്മാതാവാകണം. സ്ഥായിയായ സത്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കണം.

“എന്റെ വാക്കും കർമ്മവുമെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗമാണ്, ഞാനത് ഭഗവാൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഗാന്ധിജിയുടെ ദർശനവ്യാപ്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നേതാവ് മഹാത്മാവായിത്തീരും.

പാർട്ടിക്കു പ്രത്യയശാസ്ത്രം, കർമ്മപരിപാടി, പാർട്ടിയന്ത്രം, നേതാവും നേതൃത്വസംഘവും, പ്രവർത്തനനിരയും നയതന്ത്രവും സംഘാടകനും വേണം.

നിരന്തരമായ സാധനയിലൂടെയും, സിദ്ധിവികസനത്തിലൂടെയും, കൊടുക്കൽവാങ്ങലിലൂടെയും, നിരവധി കർമ്മങ്ങളിലൂടെയും വിവിധമേഖലകളിലെ പ്രവർത്തനപരിചയങ്ങളിലൂടെയും, നിരന്തരമായ എതിർപ്പുകളിലൂടെയും പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിലൂടെയും സുധീരം അഭിമുഖീകരിച്ച നിരവധി മത്സരങ്ങളിലൂടെയും സർഗ്ഗാത്മക ചിന്തകളിലൂടെയും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ട ഒന്നാണ് നേതൃത്വം. എങ്കിലും ഷേക്സ്പിയറുടെ പ്രസ്താവന കേൾക്കുക: “ചിലർ നേതാക്കളായി ജനിക്കുന്നു. ചിലർ നേതൃത്വം പിടിച്ചു പററുന്നു. മറ്റു ചിലരിലാകട്ടെ നേതൃത്വം അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്നു”. പക്ഷേ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സന്ദർഭോചിതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രത്യേക സിദ്ധിയും അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേതൃത്വത്തിന്റെ ചിന്തവിളി മുഴക്കുവാൻ ഉള്ള ഇച്ഛാശക്തിയും, മികവേറിയ ഡൈനാമിസവും പ്രധാനപ്പെട്ട നടപടികളുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി താൻ രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ തക്ക നയതന്ത്രനീക്കങ്ങൾ ആസൂത്രീതമായി ചെയ്യുവാൻ തക്ക ബുദ്ധിയും, ഉള്ള ഒരൊക്കേ ഇന്നിന്റെ നേതാവായി വിജയകാഹളം മുഴക്കുവാൻ കഴിയും. നേതൃത്വം ഇന്ന് ഒരു ചലനാത്മകമായ പ്രക്രിയയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ചലനാത്മകനേതൃത്വം

നല്കുവാൻ കഴിയാത്തവൻ, നേതൃത്വനിരയിൽനിന്നു പോലും തള്ളപ്പെടും.

മൈക്കലാഞ്ചലോയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംഭവം ഇതാ:- “ബാലനായ ദാവീദി” ന്റെ ശില്പം നിർമ്മിച്ച കാര്യമാണത്. ഒരിക്കൽ പ്രതിമാനിർമ്മാണത്തിനായി മൈക്കലാഞ്ചലോ റോമിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെയെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും സമയം ഏറെ കടന്നുപോയിരുന്നു. മറ്റു ശില്പികൾ അവിടെയെത്തി മേന്മയേറിയ മാർബിൾ ശിലകൾ എല്ലാം തെരഞ്ഞെടുത്തു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഒരേ ഒരു മാർബിൾശിലയേ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹമതെടുത്തു. അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ നോക്കി പഠിച്ചു; അതിന്റെ ദോഷങ്ങളും ഗുണങ്ങളും വിലയിരുത്തി. എന്നിട്ട് അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വഴികളെക്കുറിച്ച് മനനം ചെയ്തു. മാർബിൾ കല്ലിന്റെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗം ശില്പത്തിന്റെ കനിഞ്ഞ ശിരസ്സായി മാറിയെടുത്തു; നീണ്ടഭാഗം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയും ആക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ഏറ്റവും നല്ല ശില്പത്തിനുള്ള സമ്മാനം “ബാലനായ ദാവീദി” നേടി. ചരിത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ബുദ്ധിജീവികളാണു് സഗ്ഗ്യനികരാണു്.

നേതാവാകണമെങ്കിൽ നേതൃത്വഗുണങ്ങൾ ജന്മനാ ഉള്ളതു് കണ്ടെത്തി വികസിപ്പിച്ചും, അല്ലാത്തതു് ആർജ്ജിച്ചു് സാധനവഴി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.

കർത്തവ്യബോധം വേണം. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ ത്രാണികൂടിയേ കഴിയൂ. കർത്തവ്യനിർവ്വഹണശേഷി വേണ്ടതുപോലെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരിക്കണം.

ടീ. വക്തിനുള്ള അസാമാന്യമായ ചാതുര്യം നേതാവിന് അവശ്യംകൂടിയേ തീരൂ. അതുപോലെ സംഘാടക സാമർത്ഥ്യവും.

ആത്മബലമുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രവും ക്രിയാത്മകപരിപാടികളും സക്താത്മകവീക്ഷണവും നേതാവിന് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ജ്ഞാനയോഗിയും കർമ്മാചാര്യനും ആയിരിക്കണം, നല്ല നേതാവ്. നേതൃനിരയിൽ ഉള്ളവർ തമ്മിൽ ആശയസാമ്യവും തികഞ്ഞ സൗഹാർദ്ദവും പരസ്പരവിശ്വാസവും, പരസ്പരസ്നേഹാദരവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അവശ്യാവശ്യംതന്നെ. സ്വന്തമായ ഒരു രക്ഷാനിരയും നേതാവിന് കൂടിയേ കഴിയൂ. സമന്വാരിൽ ഒന്നാമനാണ് നേതാവ്.

മനുഷ്യർക്ക് ഒരുമിച്ചു് ഒരു പൊതുലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കണമെങ്കിൽ അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ മുൻകൈയെടുക്കുകയും, നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു് വേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുകയും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകുകയുംവേണം. ഇതു് ചെയ്യുന്ന ആളാവും നേതാവ്.

നേതൃത്വവാസനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും; നിമ്മിക്കുവാൻ വയ്യ, നേതാവിനെ.

വിശ്വമഹാപണ്ഡിതന്മാർ, തത്ത്വമീമാംസകന്മാർ, സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കൾ, ബുദ്ധിജീവികൾ, സാഹിത്യകാരന്മാർ, കലാകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രകാരന്മാർ, ജനസേവകർ, ആത്മീയജ്യോതിസ്സുകൾ - ഇവർ മനുഷ്യമനസ്സുകളിലൂടെ ജീവിക്കുന്നവരാണ്; ആശയാദർശങ്ങളിലൂടെയോ, കണ്ടു

വിടുത്തങ്ങളിലൂടെയോ, കമ്മങ്ങളിലൂടെയോ അവർ ഇന്നും പ്രകാശം തുകുന്നു. ചൂടും വെളിച്ചവും നല്കുന്നു അവർ ഇന്നും. നാളെ നല്കുകയും ചെയ്യും. അവരാണു് നേതാക്കന്മാർ.

സ്വയം പ്രഭു ചൊരിയുവാൻ തക്ക കഴിവുള്ള നേതാക്കളും അവരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നേതൃത്വവും ഇല്ലെങ്കിൽ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനവും ഇവിടെ ഉണ്ടാവുകയില്ല.

നേതൃത്വം - ഒരു കലയും ശാസ്ത്രവുമാണു്. അതിന്റെ വഴികളും വേരുകളും കണ്ടുപിടിക്കുക; പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.

പുരോഗതിയുടേയും വികസനത്തിന്റേയും വിമോചനത്തിന്റേയും പ്രത്യാശയുടേയും രക്ഷയുടേയും പ്രതീകമാണു് നേതാവു്.

ഏതു നേതാവിനും ഭൗത്യബോധം വേണം. പരിപാടി, ദർശനം, പദ്ധതി, സമീപനം. നയം, തന്ത്രം, പ്രചരണയന്ത്രം, കേന്ദ്രന്മാർ, സൃഷ്ടിക്കുക. ആചാര്യന്മാർ എന്നീ ഘടകങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ ഭൗത്യം നിറവേറണം. പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കർമ്മപാടികൾ സ്വീകരിച്ചു്, സാഹസിക മനോഭാവത്തോടെ പടപൊരുതുന്നവനേ, വിജയപതാക പാറിക്കുകയുള്ളൂ.

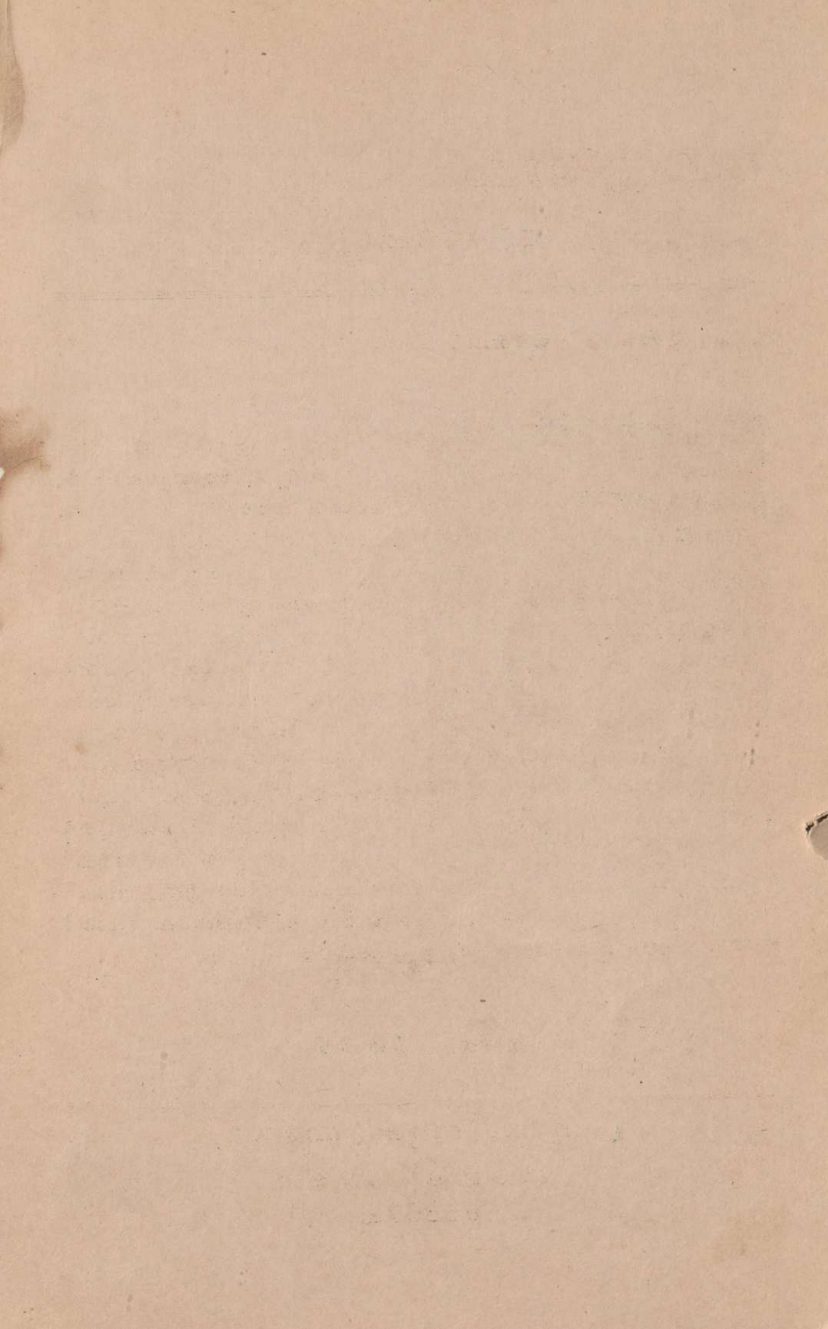
എല്ലാവിജയവും, അന്തിമവിശകലനത്തിൽ, സിദ്ധാന്തങ്ങളെ എങ്ങിനെ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതിനെയാശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ഊർജ്ജസ്വലമായ കർമ്മോത്സാഹത്തിന്റെ കഥകളേ ചരിത്രത്തിന്റെ താള

കളിൽ കാണുകയുള്ള രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളുടെ, മതാധി
 കാരികളുടെ, സൈനികമേധാവികളുടെ, സാമൂഹ്യ സാ
 മികളുടെ, വിത്ത പ്രമാണിമാരുടെ, ശാസ്ത്രഗവേഷണ പ
 ടകളുടെ, ധാർമ്മിക നേതാക്കളുടെ, കലാതത്വവേദികള
 ൈ, സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ, ബൗദ്ധികാചാര്യന്മാരുടെ
 എന്നുവേണ്ട ഏതൊരു നേതാവിന്റേയും കഥ, ചരിത്ര
 ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് അവരുടെ കർമ്മകാണ്ഡത്തിന്റെ
 ആഴവും പരപ്പും നോക്കിയാണ്; ആ കർമ്മോപാസനയി
 ലൂടെ അവർ നൽകിയ വെളിച്ചത്തിന്റെയും സ്നേഹ
 ത്തിന്റെയും വ്യാപ്തിയും ആഴവും തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ്.
 കർമ്മധീരന്റെ ശിരസ്സിനു ചുറ്റും ഒരു പ്രഭാവലയം
 കാണും. അത്തരം നേതാക്കളെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തിയാലും
 അവരുടെ വെളിച്ചം മങ്ങുകയില്ല.

പ്രവർത്തനോത്സുകനായ നേതാവ് എപ്പോൾ എപ്പോ
 ഷെല്ലാം മുന്നോട്ട് കുതിക്കുന്നുവോ, അപ്പോഴെല്ലാം ദൈവം
 അവനോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കും.

വഴിയറിയാവുന്നവൻ, വഴിയിലൂടെ നടക്കുന്നവൻ,
 മറ്റുള്ളവരെ വഴിയിലൂടെ നടത്തുന്നവൻ- അവൻ ആരാ
 ണോ? അവനാണ് നേതാവ്.

CT Library

* 0 0 0 7 9 6 0 8 *
P93 AN41

നേതൃത്വം: വഴിയും വേരുകളും

ടോം ജോസ് അങ്കമാലി

നാഹിത്യകാരൻ, വാഗ്ദേൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, കിങ്ങ്മേക്കർ, പ്രത്യേക ശാസ്ത്ര പ്രബോധകൻ - എന്നീ നിലകളിൽ അതതു ഘട്ടങ്ങളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച പ്രതിഭാശാലിയാണ് ശ്രീ ടോം ജോസ് അങ്കമാലി. ടോം ജോസിന്റെ പുതിയ ഗ്രന്ഥമാണ് "നേതൃത്വം - വഴിയും വേരുകളും" എന്നത്. നേതൃത്വ സിദ്ധിയുടെ വികസനത്തിന്റെ വിവി

ധ വശങ്ങളെ ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. നേതൃത്വ പരിശീലന രംഗത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘകാല പരിജ്ഞാനം ഈ കൃതിക്കു കരുത്തു നൽകുന്നു.

വില 10.00

(പ്രകാശം ബുക്ക് ഹൗസ്
അങ്കമാലി പി. ഒ.
683572

നേതൃത്വം
വഴിയും
വേണ്ടുകൂടും

ബി. ബി. ബി.

3
4

